Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

1 юни 2022 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Процедура за преструктуриране, приложима в случай на субект, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Приемане от ЕСП на схема за преструктуриране на Banco Popular Español — Делегиране на правомощия — Право на изслушване — Право на собственост — Задължение за мотивиране — Членове 14, 18 и 20 от Регламент (ЕС) № 806/2014“

По дело T-628/17

Aeris Invest Sàrl, установено в Люксембург (Люксембург), представлявано от M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset, G. Serrano Fenollosa, E. Galán Burgos и M. Varela Suárez, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от L. Flynn и A. Steiblytė,

и

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от J. King и M. Fernández Rupérez, подпомагани от B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch и S. Ianc, avocats,

ответници,

подпомагани от

Кралство Испания, представлявано от L. Aguilera Ruiz и J. Rodríguez de la Rúa Puig,

от

Европейски парламент, представляван от P. López-Carceller, M. Martínez Iglesias, L. Visaggio, J. Etienne, M. Menegatti и M. Sammut,

от

* Език на производството: испански.

Съвет на Европейския съюз, представляван от A. de Gregorio Merino, J. Bauerschmidt, H. Marcos Fraile и A. Westerhof Löfflerová

и от

Banco Santander, SA, установена в Сантандер (Испания), представлявана от J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero и J. Remón Peñalver, avocats,

встъпили страни,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на ЕСП от 7 юни 2017 година за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular Español, SA и от друга страна, на Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular Español (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15),

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: M. van der Woude, председател, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (докладчик) и G. Steinfatt, съдии,

секретар: J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 юни 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

I. Правна уредба

1 След финансовата криза от 2008 г. се взима решение в Европейския съюз да се създаде банков съюз, основан на всеобхватна и подробна единна нормативна уредба за финансовите услуги на вътрешния пазар като цяло и съставен от единен надзорен механизъм, нова регулаторна рамка за гарантиране на депозитите и нова рамка за преструктуриране.

2 Първата стъпка към банковия съюз е създаването на единен надзорен механизъм (ЕНМ) с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63). Съгласно съображение 12 от този регламент ЕНМ следва да гарантира, че политиката на Съюза, свързана с пруденциалния надзор над кредитните институции, се прилага по съгласуван и ефективен начин, че единната нормативна уредба за финансовите услуги се прилага еднакво за кредитните институции във всички засегнати държави членки и че тези кредитни институции подлежат на надзор по най-високи стандарти, който не е ограничен от други, непруденциални съображения. За тази цел с Регламент № 1024/2013 на Европейската централна банка (ЕЦБ) се възлагат конкретни задачи относно политиките,

свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции, с цел да се допринесе за сигурността и стабилността на кредитните институции и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и отделните държави членки.

3 След това е приета Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190). В съображение 1 от нея се посочва следното:

„Финансовата криза показа, че на равнището на Съюза до голяма степен липсват подходящи инструменти за ефективното справяне с нестабилни или проблемни кредитни институции и инвестиционни посредници […]. Такива инструменти са необходими по-специално, за да се предотвратят случаите на неплатежоспособност или, ако такива все пак настъпят, последиците от тях да се сведат до минимум чрез запазване на функции със системно значение на засегнатата институция. По време на кризата тези предизвикателства бяха основната причина, която принуди държавите членки да спасяват институциите, като използват парите на данъкоплатците. Целта на установяването на надеждна рамка за възстановяване и преструктуриране е да се премахне във възможно най-голяма степен необходимостта от такива действия“.

4 Директива 2014/59 цели да се установят минимални общи правила за хармонизация на националните правила, уреждащи преструктурирането на банките в рамките на Съюза, и предвижда сътрудничество между органите за преструктуриране при работата им във връзка с неизпълнението на задължения от страна на трансгранични банки. В това отношение по-специално в член 3, параграф 1 от Директива 2014/59 се предвижда, че всяка държава членка определя един или, по изключение — повече органи за преструктуриране, оправомощени да прилагат инструментите за преструктуриране и да упражняват правомощията за преструктуриране.

5 Като се има предвид обаче, от една страна, че Директива 2014/59 не води до централизиране на процеса на вземане на решения в областта на преструктурирането, че в нея основно се предвиждат общи инструменти за преструктуриране и общи правомощия за преструктуриране на националните органи на всяка държава членка и че на последните е оставена свобода на преценка при прилагането на тези инструменти и използването на националните механизми за финансиране на процедурите за преструктуриране, и от друга страна, че с тази директива не се избягва напълно вероятността държавите членки да предприемат самостоятелни и потенциално несъгласувани решения във връзка с преструктурирането на трансгранични групи, се взема решение да се създаде единен механизъм за преструктуриране (ЕМП).

6 Така втората стъпка към банковия съюз е приемането на Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на ЕМП и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

7 Съображение 12 от Регламент № 806/2014 гласи:

„Осигуряването на ефективни решения за преструктуриране на проблемни банки в Съюза, включително за набиране на финансиране на равнището на Съюза, е от ключово значение за завършването на вътрешния пазар на финансови услуги. В рамките на вътрешния пазар неизпълнението на задълженията на банките в отделна държава членка може да засегне стабилността на финансовите пазари на Съюза като цяло. Осигуряването на ефективни и еднообразни правила за преструктуриране и еднакви условия за финансиране на преструктурирането във всички държави членки е в интерес не само на държавите членки, в които тези банки извършват дейност, а и на всички останали държави членки като средство за осигуряване на равнопоставени условия за конкуренция и подобряване на функционирането на вътрешния пазар. Банковите системи в рамките на вътрешния пазар са свързани в голяма степен, групите от банки са международни, а банките притежават значителни чуждестранни активи. При липсата на ЕМП банковите кризи в участващите в ЕНМ държави биха имали по-тежко отрицателно въздействие върху системите и на неучастващите държави членки. Създаването на ЕМП ще осигури неутрален подход при справянето с проблемни банки и така ще повиши стабилността на банките в участващите държави членки и ще предотврати разпространението на кризите към неучастващите държави членки, като по този начин ще улесни функционирането на вътрешния пазар като цяло. Механизмите за сътрудничество във връзка с институции, установени както в участващи, така и в неучастващи държави членки, следва да бъдат ясни, като не следва да има дискриминация, пряка или непряка, спрямо държава членка или група държави членки като място за финансови услуги“.

8 Съгласно член 1, първа алинея от Регламент № 806/2014 предметът на последния е да се определят еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктуриране на определените в член 2 субекти, установени в участващите държави членки, а именно банки, надзорникът на държавата по произход на които е ЕЦБ или националният компетентен орган в държавите членки, чиято парична единица е еврото, или в държавите членки, чиято парична единица не е еврото, които са установили тясно сътрудничество в съответствие с член 7 от Регламент № 1024/2013 (вж. съображение 15 от Регламент № 806/2014).

9 Член 1, втора алинея от Регламент № 806/2014 предвижда, че тези еднообразни правила и еднообразна процедура се прилагат от Единния съвет за преструктуриране (ЕСП), създаден в съответствие с член 42 от същия регламент, съвместно със Съвета на Европейския съюз, Европейската комисия и националните органи за преструктуриране в рамките на създадения с този регламент ЕМП. Предвидено е също, че ЕМП се подкрепя от единен фонд за преструктуриране (ЕФП).

10 Съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП взема решение за предприемане на действие по преструктуриране по отношение на финансова институция, установена в участваща държава членка, когато са изпълнени трите условия, предвидени в член 18, параграф 1 от същия регламент.

11 Първото условие е субектът да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен. Наличието на това условие се преценява от ЕЦБ след консултация с ЕСП или от ЕСП и то се счита за изпълнено, ако за субекта са налице едно или повече от обстоятелствата, изброени в член 18, параграф 4 от Регламент № 806/2014.

12 Второто условие е да няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от страна на субекта.

13 Третото условие предполага действието по преструктуриране да е необходимо в обществен интерес, а именно да е необходимо за постигането на една или повече от целите на преструктурирането и ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност да не постига тези цели на преструктурирането в същата степен.

14 Член 14 от Регламент № 806/2014 определя целите на преструктурирането, както следва: осигуряване на непрекъснатост на критичните функции, избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа, защита на вложителите и на инвеститорите и защита на средствата и активите на клиентите.

15 Член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда, че преди да вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране или за упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, ЕСП гарантира, че активите и задълженията на съответния субект се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително ЕСП и националния орган за преструктуриране, и от съответния субект.

16 Съгласно член 20, параграф 15 от Регламент № 806/2014 оценката е неразделна част от решението на ЕСП за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти.

17 Когато са изпълнени условията, предвидени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, ЕСП приема схема за преструктуриране.

18 Когато действат в рамките на процедурата за преструктуриране, ЕСП, Съветът и Комисията трябва да гарантират, че действието по преструктуриране се предприема в съответствие с определени принципи, изброени в член 15 от Регламент № 806/2014, сред които е принципът, че акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите, както и принципът, че никой кредитор не понася по-големи загуби от загубите, които би понесъл, ако субектът, до който се отнася действието по преструктуриране, се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност.

19 В схемата за преструктуриране ЕСП определя прилагането на инструментите за преструктуриране. В член 22, параграф 2 от Регламент № 806/2014 са изброени различните налични инструменти за преструктуриране, а именно инструментът за продажба на стопанска дейност, инструментът „мостова институция“, инструментът за обособяване на активи и инструментът за споделяне на загуби.

20 В рамките на схемата за преструктуриране ЕСП може също така да упражнява правомощието за обезценяване или за преобразуване на капиталовите инструменти на съответния субект при условията, предвидени в член 21 от Регламент № 806/2014. Съгласно член 19 от Регламент № 806/2014 действията по преструктуриране могат да включват също предоставяне на държавна помощ или използване на ЕФП.

21 Съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 непосредствено след приемането на схемата за преструктуриране ЕСП я изпраща на Комисията. В рамките на 24 часа след изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП Комисията я одобрява или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, различни от обхванатите от трета алинея, а именно спазването на критерия за обществен интерес или съществена промяна на сумата от ЕФП. Що се отнася до аспектите, във връзка с които има свобода на преценка, в рамките на 12 часа от изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП Комисията може да предложи на Съвета да представи възражения по приетата от ЕСП схема за преструктуриране на основание, че тя не изпълнява критерия за обществен интерес, или да одобри или да възрази срещу съществена промяна на сумата от ЕФП, предвидена от ЕСП в схемата за преструктуриране. Схемата за преструктуриране може да породи действие само ако не е направено възражение от Съвета или от Комисията в срок от 24 часа след изпращането ѝ от ЕСП.

22 В член 18, параграф 9 от Регламент № 806/2014 се посочва, че ЕСП осигурява предприемането на необходимите действия по преструктуриране за прилагане на схемата за преструктуриране от страна на съответните национални органи за преструктуриране. Последните са адресати на схемата за преструктуриране, която съдържа указания за тях, като те в съответствие с член 29 от същия регламент предприемат всички необходими мерки за изпълнението ѝ, упражнявайки правомощията за преструктуриране.

23 След предприемането на действие по преструктуриране, съгласно член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 ЕСП гарантира, че независимо лице извършва оценка на това дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране беше образувано обичайно производство по несъстоятелност. В съответствие с член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014 тази оценка може да доведе до обезщетяване на акционерите или кредиторите, ако са понесли по-големи загуби при преструктурирането, отколкото биха понесли при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност.

II. Обстоятелствата по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата

24 Жалбоподателят, Aeris Invest Sàrl, юридическо лице по люксембургското право, е акционер в Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) преди приемането на схема за преструктуриране на последната.

A. Състоянието на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране

25 Към датата на преструктурирането групата Banco Popular, чието дружество майка е Banco Popular, е шестата по големина испанска банкова група.

26 През 2016 г. Banco Popular увеличава капитала си с 2,5 милиарда евро.

27 На 5 декември 2016 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема план за преструктуриране на групата Banco Popular (наричан по-нататък „планът за преструктуриране от 2016 г.“). Инструментът за преструктуриране, предпочетен в плана за преструктуриране от 2016 г., е този за споделяне на загуби, предвиден в член 27 от Регламент № 806/2014.

28 На 3 февруари 2017 г. Banco Popular публикува годишния си отчет за 2016 г., в който обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначаването на нов главен изпълнителен директор.

29 На 10 февруари 2017 г. DBRS Ratings Limited (DBRS) (понастоящем DBRS Morningstar) понижава рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза предвид отслабената ѝ капиталова позиция след споменатата в точка 28 по-горе нетна загуба, надхвърляща предвидената в годишния ѝ отчет, и предвид усилията на Banco Popular да намали все още сериозния брой необслужвани активи.

30 На 3 април 2017 г. Banco Popular обявява резултата от вътрешни одити, като посочва, че може да се наложат корекции в годишния отчет за 2016 г. Тези корекции са внесени във финансовия отчет на Banco Popular за първото тримесечие на 2017 г.

31 На 10 април 2017 г. по време на общото събрание на акционерите на Banco Popular председателят на управителния съвет обявява, че предвид капиталовата позиция на групата и равнището на необслужваните активи банката планира увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност. Главният изпълнителен директор на Banco Popular е сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност.

32 След съобщението от 3 април 2017 г. за нуждата от коригиране на финансовите резултати за 2016 г., на 6 април DBRS понижава рейтинга на Banco Popular, като запазва отрицателната прогноза. Съответно на 7 април и 21 април 2017 г. Standard & Poor's и Moody's Investors service (наричана по-нататък „Moody's“) също понижават рейтинга на Banco Popular с отрицателна прогноза.

33 През април 2017 г. Banco Popular започва процедура за частна продажба с цел да се продаде на силен конкурент, което да възстанови финансовото ѝ състояние. Крайният срок, в който евентуалните купувачи, проявяващи интерес към придобиването на Banco Popular, трябва да подадат оферти, е определен за 10 юни 2017 г., като впоследствие е удължен до края на юни 2017 г.

34 На 5 май 2017 г. Banco Popular представя финансовия си отчет за първото тримесечие на 2017 г., като обявява загуби в размер на 137 милиона евро.

35 На 12 май 2017 г. изискването за ликвидно покритие (Liquidity Coverage Requirement) на Banco Popular пада под минималния праг от 80 %, установен в член 460, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).

36 С писмо от 16 май 2017 г. Banco Santander, SA уведомява Banco Popular, че не може да подаде твърда оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

37 На 16 май 2017 г., в уведомление за настъпило важно обстоятелство до Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Национална комисия за пазара на ценни книжа, Испания) Banco Popular посочва, че потенциални купувачи са проявили интерес да участват в процедурата за частна продажба, но че не е получена твърда оферта.

38 На 19 май 2017 г. агенция FITCH понижава дългосрочния рейтинг на Banco Popular.

39 На 23 май 2017 г. председателката на ЕСП, г-жа Elke König, дава интервю за телевизионния канал „Блумберг“, в което е запитана по-специално за състоянието на Banco Popular.

40 През целия май 2017 г. в печата излизат множество статии, в които се съобщава за затрудненията на Banco Popular. Като пример следва да се посочи статия от 11 май 2017 г., публикувана на уебсайта elconfidencial.com под заглавие „Saracho възлага на JP Morgan и Lazard спешната продажба на Popular поради риск от изпадане в несъстоятелност“ (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). В тази статия се казва, че директорът на банката е упълномощил JP Morgan и Lazard да организират спешната продажба на банката поради риск от изпадане в несъстоятелност вследствие на масовия отлив на депозити на частни и институционални клиенти и че според него единственият начин да се осигури жизнеспособността на банката е пълната и незабавна продажба на цялата група. В статията се посочва, че „постоянното теглене на депозити и затварянето на някои външни източници на финансиране излагат банката на сериозен риск от изпадане в несъстоятелност, което принуждава [директора ѝ] да приложи най-драстичната мярка и да спре поетапно продажбата на активите ѝ в опит да подобри капиталовите коефициенти и да изпълни изискванията на ЕЦБ“.

41 На 15 май 2017 г. в статия, публикувана на уебсайта elconfidencial.com под заглавие „ЕЦБ два месеца проверява Banco Popular в разгара на процедура за продажба“ (El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), се казва, че планът за продажба на Banco Popular, приведен в изпълнение от нейния директор, започва след проверка на ЕЦБ, която потвърдила недостига на провизии. Според тази статия инспекторите на ЕЦБ стигнали до извода, че затрудненията на Banco Popular са свързани с недостиг на провизии за покриване на експозицията ѝ към недвижими имоти и че е наложително да се предотвратят несистемните тегления на депозити. Тези инспектори изразили и недоволството си от представянето на отчетите за 2016 г.

42 На 31 май 2017 г. агенция „Ройтерс“ публикува статия под заглавие „Предупреждават ЕС за риска от преструктуриране на Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular). В тази статия се посочва по-специално, че според неназовано високопоставено длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да трябва да се преструктурира. Съгласно тази статия това длъжностно лице посочвало също, че председателката на ЕСП неотдавна издала „ранно предупреждение“ и заявила, че ЕСП следи процедурата (на Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса.

43 В същия ден ЕСП публикува прессъобщение, в което оспорва съдържанието на тази статия.

44 През първите дни на юни 2017 г. Banco Popular е изправена пред масови тегления на ликвидни средства.

45 Сутринта на 5 юни 2017 г. Banco Popular подава първо искане за извънредно ликвидно улеснение до Banco de España (Централна банка на Испания), а следобеда — второ искане, в което търсената сума е увеличена поради сериозни движения на ликвидни средства. По искане на Централната банка на Испания и след извършена от ЕЦБ още същия ден преценка на искането на Banco Popular да получи извънредно ликвидно улеснение Управителният съвет на ЕЦБ не представя възражения Banco Popular да получи такова улеснение за периода до 8 юни 2017 г. Banco Popular получава част от това извънредно ликвидно улеснение, след което Централната банка на Испания посочва, че не е в състояние да предостави на Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение.

46 На 6 юни 2017 г. DBRS и Moody's понижават рейтинга на Banco Popular.

Б. Други факти, настъпили преди приемането на схемата за преструктуриране

47 На 23 май 2017 г. ЕСП възлага на Deloitte, в качеството на независим експерт, да изготви оценка на Banco Popular съгласно член 20 от Регламент № 806/2014.

48 На 24 май 2017 г., на основание член 34 от Регламент № 806/2014, ЕСП иска от Banco Popular информацията, необходима за извършването на оценката. На 2 юни 2017 г. той също така иска от Banco Popular да предостави информация относно процедурата за частна продажба, както и да осигури достъп до защитената виртуална зала за данни, която е създала в рамките на тази процедура.

49 На 3 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/06 относно предлагането на Banco Popular на пазара (наричано по-нататък „решението за предлагане на пазара"), което е адресирано до Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано преструктуриране на банките, Испания). ЕСП одобрява незабавното започване на процедурата за продажба на Banco Popular от FROB и дава указания на последния относно изискванията за предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59. ЕСП посочва по-специално, че FROB трябва да се свърже с петимата потенциални купувачи, поканени да подадат оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

50 Двама от петимата потенциални купувачи решават да не участват в процедурата за продажба, а един е отхвърлен от ЕЦБ по пруденциални съображения.

51 На 4 юни 2017 г. двамата потенциални купувачи, решили да участват в процедурата за продажба, Banco Santander и Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), подписват споразумение за неоповестяване на информация, а на 5 юни 2017 г. получават достъп до виртуалната зала за данни.

52 На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първа оценка (наричана по-нататък „оценка 1") съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, която е предназначена да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за започване на процедура за преструктуриране, дефинирани в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

53 На 6 юни 2017 г. ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, след консултация с ЕСП съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014.

54 В тази оценка ЕЦБ посочва, че през предходните месеци ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, главно поради сериозното изчерпване на нейната депозитна база. Banco Popular е трябвало да се справя с големи изходящи ликвидни потоци във всички клиентски сегменти. ЕЦБ изброява събитията, довели до проблемите с ликвидността, с които е трябвало да се справя Banco Popular.

55 В това отношение тя отбелязва, че при представянето на годишните си отчети през февруари 2017 г. Banco Popular е обявила нужда от извънредни провизии в размер на 5,7 милиарда евро, водещи до загуби от 3,485 милиарда евро за 2016 г., както и смяната на дългогодишния си директор, който е започнал преразглеждане на стратегията на банката. Обявяването на допълнителни провизии и на загуби в края на финансовата година е довело до понижаване на рейтинга на Banco Popular от DBRS на 10 февруари 2017 г. и е предизвикало сериозни притеснения у клиентите на Banco Popular, намерили израз в значителни и неочаквани тегления на депозити и в големи струпвания на клиенти в клоновете на банката.

56 ЕЦБ посочва също, че публикуваното на 3 април 2017 г. публично изявление ad hoc на Banco Popular, в което последната представя резултата от няколко вътрешни одита, които може да имат съществено отражение върху финансовите отчети на институцията, както и потвърждението, че главният изпълнителен директор на институцията ще бъде сменен по-малко от година след встъпването му в длъжност, са предизвикали нова вълна от тегления на депозити. ЕЦБ отбелязва, че за тази вълна от тегления на депозити са допринесли и:

– понижаване на рейтинга на Banco Popular от Standard & Poor's на 7 април 2017 г.,

– съобщението на Banco Popular от 10 април 2017 г., че няма да изплаща дивиденти и че поради капиталовия стрес и необходимото изравняване на покритието на необслужваните активи с това на аналогичните банки може да се наложи увеличаване на капитала или прехвърляне на стопанска дейност,

– понижаване на рейтинга на Banco Popular от Moody's на 21 април 2017 г.,

– оповестяването на резултатите за първото тримесечие на 2017 г., които са по-лоши от очакваните,

– постоянните отрицателни медийни публикации, като посочените в точки 40 и 41 по-горе статии от 11 и 15 май 2017 г., в които се посочва, че директорът на Banco Popular е разпоредил спешна продажба на банката поради непосредствен риск от изпадане в несъстоятелност или от недостиг на ликвидност и че извършена от надзорния орган проверка на място е показала, че банката има голяма нужда от допълнителни провизии.

57 ЕЦБ констатира също, че загубите на депозити след 31 май 2017 г. са станали особено големи поради изтекла в медиите информация, че банката може да бъде прекратена, ако текущата процедура за продажба не се увенчае с успех в много кратък срок.

58 Освен това ЕЦБ отбелязва, че макар през предходните седмици Banco Popular да е разработила и да е започнала да привежда в изпълнение различни мерки за генериране на допълнителни ликвидни средства, към датата на оценката обемът на реализираните и все още очаквани входящи потоци не е достатъчен за разрешаване на проблема с изчерпването

на ликвидността на Banco Popular. Тя посочва също, че дори да се прибегне до извънредното ликвидно улеснение, срещу което Управителният съвет на ЕЦБ решава на 5 юни 2017 г. да не възразява, ликвидността към тази дата не е достатъчна, за да се гарантира способността на Banco Popular да се справи със задълженията си най-късно до 7 юни 2017 г.

59 ЕЦБ счита, че вече предприетите от Banco Popular мерки не са били достатъчно ефективни, за да обърнат тенденцията за влошаване на ликвидността. Тя отбелязва, че като алтернативна мярка, която да гарантира способността ѝ да изпълнява задълженията си на техния падеж, Banco Popular се опитвала да осъществи прехвърляне на стопанска дейност, а именно да се продаде на по-силен конкурент. ЕЦБ обаче смята, че предвид влошаването на ликвидността на Banco Popular, липсата на доказателство за способността ѝ да обърне тази тенденция в близко бъдеще и факта, че до момента преговорите не са довели до положителен резултат, такава частна сделка едва ли би могла да се осъществи в такъв срок, че Banco Popular да успее да плати своите дългове или други задължения на техния падеж.

60 ЕЦБ констатира, че няма и налични мерки за надзор или ранна намеса, които да позволят незабавно възстановяване на ликвидността на Banco Popular и да ѝ дадат достатъчно време да осъществи прехвърляне на стопанска дейност или да намери друго разрешение. Мерките, с които ЕЦБ разполага в качеството си на компетентен орган по силата на националното транспониране на член 104 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338) и на членове 27—29 от Директива 2014/59 или на член 16 от Регламент № 1024/2013, не могат да гарантират, че Banco Popular ще може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж, предвид мащаба и темпа на наблюдаваното влошаване на ликвидността.

61 В заключение, като взема предвид по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която банката губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще съгласно член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

62 На 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular уведомява ЕЦБ, че е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна.

63 Същия ден FROB изготвя писмо, в което се съдържа информация относно процедурата за продажба (наричано по-нататък „писмото относно процедурата“) и се определя крайният срок за подаване на офертите, а именно полунощ на 6 юни 2017 г.

64 На същия ден BBVA, един от двамата потенциални купувачи на Banco Popular, уведомява FROB, че няма да подаде оферта.

65 Отново на 6 юни 2017 г. Deloitte изпраща на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“), изготвена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се прецени

как биха били третирани акционерите и кредиторите, ако за Banco Popular се проведе обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост и даващи възможност на ЕСП да определи търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност. По-специално, според тази оценка икономическата стойност на Banco Popular възлиза на 1,3 милиарда евро в най-добрия сценарий, на минус 8,2 милиарда евро в най-неблагоприятния сценарий и на минус 2 милиарда евро при най-добра прогноза.

66 На 7 юни 2017 г. Banco Santander подава твърда оферта.

67 С писмо от 7 юни 2017 г. FROB информира ЕСП, че Banco Santander е подала оферта в 3,12 ч. на 7 юни и че цената, която предлага за акциите на Banco Popular, е 1 евро. FROB заявява, че неговият управителен съвет е одобрил Banco Santander като оферент, спечелил състезателната процедура за продажба на Banco Popular, и е решил да предложи на ЕСП да обяви Banco Santander за купувач в решението си за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular.

B. Схемата за преструктуриране на Banco Popular от 7 юни 2017 г.

68 На 7 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/08 относно схема за преструктуриране на Banco Popular (наричана по-нататък „схемата за преструктуриране“) на основание Регламент № 806/2014.

69 Съгласно член 1 от схемата за преструктуриране ЕСП, като счита, че предвидените в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 условия са изпълнени, решава да постави Banco Popular в режим на преструктуриране, считано от датата на преструктурирането.

70 Съответно ЕСП приема, първо, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, второ, че не съществуват други мерки, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията на Banco Popular, и трето, че в обществен интерес е необходимо да се извърши преструктуриране под формата на инструмент за продажба на стопанската дейност на Banco Popular. В това отношение ЕСП посочва, че преструктурирането е необходимо и пропорционално за постигането на две цели по член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на банката и избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност.

71 В член 5.1 от схемата за преструктуриране ЕСП приема следното:

„Приложеният спрямо Banco Popular инструмент за преструктуриране се състои в продажба на стопанска дейност съгласно член 24 от Регламент № 806/2014 чрез прехвърляне на акции на купувач. Обезценяването и преобразуването на капиталови инструменти ще се извършат непосредствено преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

72 Член 6 от схемата за преструктуриране се отнася до обезценяването на капиталовите инструменти и до инструмента за продажба на стопанска дейност. В член 6.1 ЕСП посочва мерките, които е взел в изпълнение на правомощието си за обезценяване, предвидено в член 21 от Регламент № 806/2014.

73 Така в член 6.1 от схемата за преструктуриране ЕСП решава:

– най-напред, да се обезцени номиналният размер на дружествения капитал на Banco Popular със сума от 2 098 429 046 евро, което ще доведе до обезсилване на 100 % от акциите на Banco Popular,

– след това, да се преобразува целият основен размер на инструментите на допълнителния капитал от първи ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението относно схемата за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции I“,

– по-нататък, да се обезцени в нулева номиналната стойност на „новите акции I“, което ще доведе до обезсилването на 100 % от тези „нови акции I“,

– накрая, да се преобразува целият основен размер на инструментите на собствения капитал от втори ред, които са издадени от Banco Popular и са в обращение към датата на приемане на решението за преструктуриране, в новоиздадени акции на Banco Popular, „новите акции II“.

74 Член 6.3 от схемата за преструктуриране предвижда, че тези мерки за обезценяване и преобразуване се основават на оценка 2, която се потвърждава от резултатите от прозрачна и открита процедура за продажба, проведена от испанския орган за преструктуриране FROB.

75 В член 6.5 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че упражнява правомощията си по член 24, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, отнасящ се до инструмента за продажба на стопанска дейност, и че разпорежда „новите акции II“ да бъдат прехвърлени на Banco Santander, свободни и необременени от права или привилегии на трето лице срещу плащането на покупна цена от 1 евро. Уточнява се, че купувачът вече се е съгласил с прехвърлянето.

76 ЕСП посочва също, че прехвърлянето на „новите акции II“ трябва да се осъществи на основание обвързващата оферта на купувача от 7 юни 2017 г. и да се приведе в изпълнение от FROB съгласно Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (Закон 11/2015 за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници) от 18 юни 2015 г. (BOE, бр. 146 от 19 юни 2015 г., стр. 50797, наричан по-нататък „Закон 11/2015“).

77 Схемата за преструктуриране е представена на Комисията за одобрение в 5,13 ч. на 7 юни 2017 г.

78 В 6,30 ч. на 7 юни 2017 г. Комисията приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15) и уведомява ЕСП за това. Съответно схемата за преструктуриране влиза в сила още същия ден.

79 В съображение 4 от Решение 2017/1246 се посочва следното:

„Комисията е съгласна със схемата за преструктуриране. По-специално тя е съгласна с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес в съответствие с член 5 от Регламент (ЕС) № 806/2014“.

80 Същия ден FROB предприема необходимите действия за изпълнение на схемата за преструктуриране в съответствие с член 29 от Регламент № 806/2014. В този контекст FROB дава съгласието си за прехвърлянето на новите акции на Banco Popular, получени при преобразуването на инструментите на собствения капитал от категория 2 („новите акции II“), на Banco Santander.

Г. Фактите, настъпили след приемането на решението за преструктуриране

81 На 14 юни 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП оценката относно разликата в третирането по член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014, която е изготвена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на Banco Popular беше образувано обичайно производство по несъстоятелност (наричана по-нататък „оценка 3“). На 31 юли 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП допълнение към тази оценка, с което са поправени някои формални грешки.

82 На 28 септември 2018 г. вследствие на вливане Banco Santander става универсален правоприемник на Banco Popular.

83 На 17 март 2020 г. ЕСП приема Решение SRB/EES/2020/52 относно това дали е необходимо да се предоставя обезщетение на акционерите и кредиторите, които са засегнати от действията по преструктуриране на Banco Popular. Уведомление във връзка с това решение е публикувано на 20 март 2020 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 91, 2020 г., стр. 2). В това решение ЕСП приема, че акционерите и кредиторите, засегнати от преструктурирането на Banco Popular, нямат право на обезщетение от ЕФП на основание член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014.

III. Производство и искания на страните

84 На 18 септември 2017 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалбата по настоящото производство.

85 С молба, подадена в секретариата на 15 ноември 2017 г., ЕСП иска от Общия съд да разпореди, на основание член 92, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, действия по събиране на доказателства във връзка с представянето на някои посочени в приложение документи. С акт от 30 ноември 2017 г. Общият съд решава да не уважи това искане за извършване на действия по събиране на доказателства на този етап от производството.

86 С молби, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 6 и 30 ноември 2017 г. и на 5 и 13 декември 2017 г., Banco Santander, Съветът, Кралство Испания и Европейският парламент искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на ЕСП и на Комисията. С актове от 6 август 2018 г. председателят на осми състав на Общия съд допуска встъпването на Кралство Испания, на Парламента и на Съвета, а с определение от 12 април 2019 г. допуска встъпването на Banco Santander. Кралство Испания, Парламентът, Съветът и Banco Santander подават изявленията си при встъпване, а жалбоподателят и ЕСП представят становища по тях в определения срок.

87 На 16 февруари 2018 г. в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави последния неповерителен вариант на схемата за преструктуриране и неповерителен вариант на оценка 2, които са публикувани на уебсайта му. ЕСП предоставя документите в определения срок.

88 На 6 юли 2018 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд поставя писмени въпроси на главните страни. Главните страни изпълняват това искане в определения срок.

89 След промяна в съставите на Общия съд, на основание член 27, параграф 5 от Процедурния правилник съдията докладчик е включен в трети състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.

90 С писмо, внесено в секретариата на Общия съд на 21 януари 2020 г., жалбоподателят представя ново основание съгласно член 84 от Процедурния правилник. Комисията, ЕСП, Кралство Испания, Парламентът, Съветът и Banco Santander представят становища в определения срок.

91 По предложение на трети състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на разширен състав.

92 На 2 октомври 2020 г. жалбоподателят внася в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Комисията, ЕСП, Кралство Испания, Парламентът, Съветът и Banco Santander представят становища в определения срок.

93 На 16 март 2021 г., в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, Общият съд приканва ЕСП да предостави някои документи. С писмо от 30 март 2021 г. ЕСП отговаря, че някои части на исканите документи са поверителни и че могат да бъдат предоставени, ако Общият съд разпореди действие по събиране на доказателства.

94 На 19 април 2021 г. жалбоподателят внася в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане и искане за извършване на процесуално-организационни действия. Комисията, ЕСП, Парламентът, Съветът и Banco Santander представят становища в определения срок.

95 С определение от 12 май 2021 г. Общият съд разпорежда на ЕСП, на основание, от една страна, член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и от друга страна, член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник, да предостави пълния текст на схемата за преструктуриране, на оценка 2, на оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, на писмото на Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г. с приложението към него и на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г. Също така Общият съд разпорежда на ЕСП да предостави неповерителния вариант на писмото на Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г. с приложението съм него и на писмото на ЕЦБ до Banco Popular от 18 май 2017 г.

96 На 17 май 2021 г. жалбоподателят внася в секретариата на Общия съд писмо с искане за извършване на процесуално-организационни действия. Комисията, ЕСП, Кралство Испания, Парламентът, Съветът и Banco Santander представят становища в определения срок.

97 С определение от 9 юни 2021 г. Общият съд изважда от преписката поверителните варианти на документите, представени от ЕСП в изпълнение на определението от 12 май 2021 г., и изпраща на жалбоподателя и на Кралство Испания, Парламента, Съвета и Banco Santander писмото от 6 юни 2017 г. на Banco Popular до ЕЦБ без приложението към него.

98 Тъй като двама от членовете на трети разширен състав са възпрепятствани да заседават, председателят на Общия съд определя други двама съдии за попълване на състава.

99 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани на съдебното заседание от 17 юни 2021 г.

100 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 30 юли 2021 г., жалбоподателят иска възобновяване на устната фаза на производството на основание член 113, параграф 2, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд. С акт от 27 август 2021 г. председателят на трети разширен състав на Общия съд отхвърля това искане, мотивирайки се с неизпълнение в случая на условията по член 113, параграф 2 от Процедурния правилник, тъй като фактите, на които жалбоподателят основава молбата си за възобновяване на устната фаза на производството, не са от решаващо значение за решението на Общия съд.

101 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени схемата за преструктуриране и Решение 2017/1246 (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“),

– да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

102 Комисията и ЕСП молят Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

103 Кралство Испания, Съветът и Banco Santander молят Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

104 Парламентът моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата, доколкото е основана на възражения за незаконосъобразност на Регламент № 806/2014,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

IV. От правна страна

А. По новото доказателствено искане от 19 април 2021 г.

105 На 19 април 2021 г. жалбоподателят внася в секретариата на Общия съд ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Това доказателство се отнася до искане за достъп до документи, което жалбоподателят изпраща на ЕСП на 4 май 2018 г., за да получи последващата окончателна оценка на Banco Popular, и до отговора на ЕСП от 19 юни 2018 г.

106 Комисията, ЕСП и Banco Santander изтъкват, че тези документи не са относими за настоящия спор.

107 Съгласно член 85, параграф 3 от Процедурния правилник по изключение главните страни могат да представят доказателства и да правят доказателствени искания преди приключване на устната фаза на производството, при условие че късното им представяне и поискване бъде мотивирано.

108 Съгласно постоянната съдебна практика законосъобразността на акт на Съюза се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (вж. решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, C-398/13 P, EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика). От това следва, че при преценката на законосъобразността на този акт е изключено вземането предвид на обстоятелства, настъпили след датата, на която актът на Съюза е бил приет (вж. решение от 17 декември 2014 г., Si.mobil/Комисия, T-201/11, EU:T:2014:1096, т. 64 и цитираната съдебна практика).

109 Достатъчно е да се констатира, че внесеното от жалбоподателя ново доказателствено искане е свързано с размяна на писма между него и ЕСП относно искане за достъп до документи от май и юни 2018 г. Следователно тези документи не могат да поставят под въпрос законосъобразността на обжалваните решения, доколкото са изготвени доста след приемането на тези решения.

110 Освен това жалбоподателят не обяснява коя информация, съдържаща си в тези разменени писма, би била релевантна за разрешаването на спора и не посочва кой довод в жалбата или в репликата подкрепят тези разменени писма.

111 Следователно трябва да се приеме, че новото доказателствено искане, което жалбоподателят внася на 19 април 2021 г., не е релевантно за преценката на законосъобразността на обжалваните решения, като не е необходимо да се разглежда дали жалбоподателят е обосновал късното представяне на тези документи, с които — предвид тяхната дата — е разполагал още преди внасянето на репликата.

Б. По същество

112 В подкрепа на исканията си жалбоподателят излага десет основания в жалбата. Първото основание е нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита, закрепени в членове 15 и 296 ДФЕС и в членове 42 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Второто основание е нарушение на принципа nemo

auditur propriam turpitudinem allegans и на член 88 от Регламент № 806/2014. Третото основание е възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 нарушавали принципите относно делегирането на правомощия. Четвъртото основание е възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 нарушавали правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и принципа на пропорционалност, предвиден в член 5, параграф 4 ДЕС. Петото основание е възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 18 и 20 от Регламент № 806/2014 нарушавали правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата. Шестото основание е нарушение на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и на член 5, параграф 4 ДЕС. Седмото основание е нарушение на правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата. Осмото основание е нарушение на член 18 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС. Деветото основание е нарушение на членове 14 и 20 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС. Десетото основание е нарушение на член 14 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС.

113 В репликата жалбоподателят излага две нови основания. Единадесетото основание е нарушение на член 20, параграф 14 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 20, параграфи 11 и 15 от същия регламент и съществено процесуално нарушение. Дванадесетото основание е нарушение на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 20, параграфи 3 и 5 от същия регламент.

114 Като начало следва да се отбележи, че съдебната практика очертава обхвата на упражнявания от Общия съд контрол както в случаи, в които обжалваният акт се основава на преценка на много сложни факти от научен и технически характер, така и в случаи, свързани със сложни икономически преценки.

115 От една страна, що се отнася до случаите, в които органите на Съюза разполагат с широко право на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на правото си на преценка. В такъв контекст съдът на Съюза всъщност не може да замени със своята преценка на фактите от научен и технически характер преценката на органите на Съюза — единствените, на които Договорът за функционирането на ЕС е възложил тази задача (решения от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, т. 60, и от 7 март 2013 г., Bilbaína de Alquitrane и др./ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, т. 76; вж. също решение от 11 май 2017 г., Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, т. 163 и цитираната съдебна практика).

116 От друга страна, що се отнася до контрола, който съдилищата на Съюза упражняват върху направените от органите на Съюза сложни икономически преценки, това е ограничен контрол, който по необходимост се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. Следователно в рамките на този контрол съдът на Съюза пак не може да замести със своя икономическата преценка на компетентния орган на Съюза (вж. в този смисъл решения от 11 юли 1985 г., Remia и др./Комисия, 42/84, EU:C:1985:327, т. 34, от 10 декември 2020 г., Comune di

Milano/Комисия, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 100 и цитираната съдебна практика, и от 16 януари 2020 г., Iberpotash/Комисия, T-257/18, EU:T:2020:1, т. 96 и цитираната съдебна практика).

117 Тъй като решенията, които ЕСП трябва да приеме в рамките на процедура за преструктуриране, се основават на много сложни икономически и технически преценки, следва да се приеме, че принципите, изведени от посочената в точки 115 и 116 по-горе съдебна практика, са приложими по отношение на контрола, който съдът е приканен да упражни.

118 Въпреки това, макар на ЕСП да е призната свобода на преценка в икономическо и техническо отношение, това не означава, че съдът на Съюза не трябва да упражни контрол върху възприетото от ЕСП тълкуване на икономическите данни, на които е основано решението му. Всъщност, както е постановил Съдът, дори в случай на сложни преценки съдът на Съюза трябва да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали могат да подкрепят направените изводи (вж. решения от 22 ноември 2007 г., Испания/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, т. 57 и цитираната съдебна практика, от 26 март 2019 г., Комисия/Италия, C-621/16 P, EU:C:2019:251, т. 104 и цитираната съдебна практика, и от 10 декември 2020 г., Comune di Milano/Комисия, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, т. 115 и цитираната съдебна практика).

119 В това отношение, за да се установи, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката на фактите, която може да обоснове отмяната на схемата за преструктуриране, представените от жалбоподателите доказателства трябва да са достатъчни, за да лишат от правдоподобност съдържащите се в тази схема фактически изводи (вж. по аналогия решения от 14 юни 2018 г., Lubrizol France/Съвет, C-223/17 P, непубликувано, EU:C:2018:442, т. 39, от 12 декември 1996 г., AIUFFASS и AKT/Комисия, T-380/94, EU:T:1996:195, т. 59, и от 13 декември 2018 г., Comune di Milano/Комисия, T-167/13, EU:T:2018:940, т. 108 и цитираната съдебна практика).

120 Общият съд счита за уместно да разгледа най-напред възраженията за незаконосъобразност, повдигнати в третото, четвъртото и петото основание, след това осмото основание и накрая останалите основания.

1. По третото основание: възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 нарушават принципите относно делегирането на правомощия

121 Жалбоподателят твърди, че членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 нарушават принципите, установени в решения от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), и от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет (C-270/12, EU:C:2014:18), относно делегирането на правомощия от институциите. Делегирането на ЕСП на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти, предвидено в член 21 от Регламент № 806/2014, и на правомощието за продажба на стопанска дейност, предвидено в член 24 от същия регламент, не отговаряло на трите условия, установени в тези решения, а именно целите не били точно определени, обстоятелствата и условията, при които тези правомощия могат да бъдат упражнявани, не били ясно очертани и спазването на принципа на пропорционалност не било гарантирано.

122 Комисията, Парламентът и Съветът изтъкват по същество, че законодателят на Съюза не е делегирал дискреционни правомощия на ЕСП, доколкото приетата от ЕСП схема за преструктуриране поражда задължителни правни последици само ако е одобрена от Комисията или от Съвета. Правомощията, предвидени в членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014, изисквали одобрение от Комисията, в съответствие с решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7). Тъй като правомощието да вземат решения по въпроси, във връзка с които има свобода на преценка, било запазено за Комисията или за Съвета, те съответно носели правната и политическата отговорност да определят политиката на Съюза за преструктуриране.

123 Следва да се отбележи, че Договорите не съдържат нито една разпоредба, в която да се предвижда предоставяне на правомощия на орган или агенция на Съюза. Така агенциите не се споменават нито в член 290 ДФЕС, който предвижда делегирането със законодателен акт на правомощие на Комисията да приема незаконодателни актове, нито в член 291 ДФЕС, който дава изпълнителни правомощия на държавите членки, Комисията и в някои ограничени случаи, на Съвета (заключение на генерален адвокат Jääskinen по дело Обединено кралство/Парламент и Съвет, C-270/12, EU:C:2013:562, т. 75).

124 Следователно принципите относно делегирането на правомощия се установяват в съдебната практика, и по-специално в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7). Впоследствие, в решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет (C-270/12, EU:C:2014:18), тези принципи са приложени в случай, в който законодателят на Съюза е предоставил самостоятелни правомощия на агенция.

125 В точка 41 от решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет (C-270/12, EU:C:2014:18), Съдът посочва, че в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), той подчертава по същество, че последиците от делегирането на правомощия са много различни според това дали то се отнася, от една страна, до ясно определени изпълнителни правомощия, чието упражняване поради това подлежи на строг контрол с оглед на обективни критерии, определени от делегиращия орган, или, от друга страна, до „дискреционно правомощие, предполагащо широка свобода на преценка, което може в зависимост от неговото упражняване да представлява изпълнение на същинска икономическа политика“.

126 Съдът добавя, че в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), посочва също, че делегирането от първия вид не може чувствително да измени последиците от упражняването на правомощията, за които то се отнася, докато делегирането от втория вид осъществява „същинско изместване на отговорността“, като заменя преценките на делегиращия орган с тези на оправомощения орган (решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 42).

127 Като начало следва да се отбележи, че процедурата за предприемане на действия по преструктуриране, въведена от законодателя с Регламент № 806/2014, е съобразена с коментарите на правната служба на Съвета, изложени в становище от 7 октомври 2013 г. относно предложението за регламент на Комисията, в което се преценява съвместимостта на първоначално предвидената в предложението за регламент процедура с принципите относно делегирането на правомощия, както са тълкувани в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).

128 Първоначалното разпределение на правомощията между Комисията и ЕСП в разглежданото в това становище предложение за регламент е различно от разпределението, възприето в крайна сметка в Регламент № 806/2014. По-специално, Комисията има правомощието да поставя субект в режим на преструктуриране, да установява рамка за използването на инструментите за преструктуриране и да решава дали и как трябва да се използват правомощията за обезценяване или преобразуване на капиталовите инструменти, а ЕСП е компетентен да приема решенията, адресирани до националните органи за преструктуриране, в установената от Комисията рамка.

129 В становището си правната служба на Съвета отбелязва, че някои действия, които ЕСП може да включва в решение за преструктуриране, не са определени достатъчно точно. Правната служба на Съвета счита, че общата логика и структура на предложението за регламент, съгласно което главното решение за преструктуриране се приема от Комисията и ЕСП е длъжен да действа в рамките на установените от нея критерии, са в съответствие с правото на Съюза, както е тълкувано в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7). Тя обаче счита, че правомощията на ЕСП да привежда в изпълнение инструментите за преструктуриране и решенията са в известна степен дискреционни и надхвърлят упражняването на чисто технически правомощия. Тя заключава, че при това положение може би трябва или да се добавят допълнителни разпоредби в регламента, за да се прецизират границите, в които ЕСП прилага инструментите за преструктуриране, или в упражняването на тези правомощия да участва институция на Съюза, разполагаща с изпълнителни правомощия.

130 Като взема предвид това становище на правната служба на Съвета, законодателят на Съюза изменя механизма за предприемане на действия по преструктуриране. Доколкото предприемането на действие по преструктуриране предполага свобода на преценка, законодателят запазва това правомощие за институция, а не за ЕСП.

131 Това личи по-специално от съображения 24 и 26 от Регламент № 806/2014, които предвиждат:

„(24) Тъй като единствено институции на Съюза могат да определят политиката на Съюза за преструктуриране и тъй като при приемането на всяка конкретна схема за преструктуриране е налице свобода на преценка, е необходимо да се осигури подходящо участие на Съвета и Комисията в качеството им на институции, които могат да упражняват изпълнителни правомощия в съответствие с член 291 ДФЕС. Комисията следва да извършва оценката на онези аспекти на взетите от [ЕСП] решения за преструктуриране, по отношение на които съществува свобода на преценка. Предвид значителното въздействие на решенията за преструктуриране върху финансовата стабилност на държавите членки и на Съюза като цяло, както и върху фискалната независимост на държавите членки, е важно на Съвета да се предоставят изпълнителни правомощия за вземането на определени решения, свързани с преструктурирането. Поради това Съветът, по предложение на Комисията, следва да упражнява ефективен контрол върху оценката от страна на [ЕСП] относно наличието на обществен интерес и да оценява всяка съществена промяна на сумата от Фонда, която да се използва при конкретно действие по преструктуриране. […]

(26) […] Ако счита, че са изпълнени всички критерии, свързани със започването на преструктурирането, [ЕСП] следва да приеме схемата за преструктуриране. Процедурата, свързана с приемането на схемата за преструктуриране, която включва Комисията и Съвета, засилва необходимата оперативна самостоятелност на [ЕСП], като същевременно зачита принципа на делегиране на правомощия на агенциите съгласно тълкуването му от Съда на Европейския съюз […]. Ето защо в настоящия регламент се предвижда, че схемата за преструктуриране, приета от [ЕСП], поражда действие само ако в срок от 24 часа след нейното приемане от [ЕСП] няма възражения нито от страна на Съвета, нито от страна на Комисията, или ако схемата за преструктуриране бъде одобрена от Комисията. Основанията, на които е допустимо Съветът да възрази по предложение на Комисията срещу схемата за преструктуриране на [ЕСП], следва да бъдат изрично ограничени до наличието на обществен интерес и до съществени промени от страна на Комисията на предложения от [ЕСП] размер на сумата от Фонда, която може да бъде използвана. […] Като наблюдател на заседанията на [ЕСП] Комисията следва редовно да проверява дали схемата за преструктуриране, приета от [ЕСП], е напълно съобразена с настоящия регламент и с нужния баланс между различните приложими цели и интереси, дали зачита обществения интерес и дали се запазва целостта на вътрешния пазар. Като се има предвид, че действието по преструктуриране изисква много бърз процес на вземане на решения, Съветът и Комисията следва тясно да си сътрудничат и Съветът следва да не дублира вече извършената подготвителна работа от Комисията. […]“.

132 Съответно, що се отнася до процедурата за преструктуриране, член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 предвижда, че Комисията или одобрява схемата за преструктуриране, или представя възражения по отношение на аспектите на схемата, във връзка с които има свобода на преценка, и че схема за преструктуриране може да породи действие само ако не е направено възражение от Съвета или от Комисията в срок от 24 часа след изпращането ѝ от ЕСП.

133 Следователно съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014, е необходимо институция на Съюза, а именно Комисията или Съветът, да одобри схемата за преструктуриране по отношение на аспектите ѝ, във връзка с които има свобода на преценка, за да може същата да породи правни последици. Съответно законодателят на Съюза възлага на институция правната и политическата отговорност да определя политиката на Съюза в областта на преструктурирането, с което избягва „същинско изместване на отговорността“ по смисъла на решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).

134 Както поддържат Комисията, Парламентът и Съветът, като установява предвидената в Регламент № 806/2014 процедура за предприемане на действие по преструктуриране и изрично запазва за институциите на Съюза решението по онези аспекти на такова действие, по отношение на които съществува свобода на преценка, европейският законодател не делегира самостоятелни правомощия на ЕСП.

135 Компетентността във връзка с правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти и във връзка с инструмента за продажба на стопанска дейност, възложени на ЕСП съответно с член 21 и с член 24 от Регламент № 806/2014, които жалбоподателят изтъква във възражението за незаконосъобразност, следва да се разгледат в светлината на тези съображения.

136 Най-напред, следва да се отбележи, че изборът на инструмента за продажба на стопанска дейност и упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти в рамките на действие по преструктуриране предполагат да са изпълнени условията за приемане на схема за преструктуриране, посочени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014. По-специално, те предполагат, че действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес по смисъла на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014.

137 Съгласно член 18, параграф 7, трета алинея, буква а) от Регламент № 806/2014 след изпращането на схемата за преструктуриране от ЕСП Комисията може да предложи на Съвета да представи възражения по схемата за преструктуриране на основание, че приетата от ЕСП схема не изпълнява критерия за обществен интерес, посочен в параграф 1, буква в) от този член.

138 Спазването на условието по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014 е предпоставка за решението за поставяне на институция в режим на преструктуриране, а контролът дали действието е необходимо с оглед на обществения интерес предполага упражняване на дискреционно правомощие с широка свобода на преценка. На това основание законодателят на Съюза изрично предоставя на Комисията, и евентуално на Съвета, а не на ЕСП, контрола за спазването на това условие.

139 Съгласно член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014 „[з]а целите на параграф 1, буква в) от настоящия член дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен“.

140 В член 14, параграф 1 от Регламент № 806/2014 се посочва:

„Когато действат в рамките на посочената в член 18 процедура за преструктуриране, [ЕСП], Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране отчитат по отношение на съответните си отговорности целите на преструктурирането и избират инструментите за преструктуриране и правомощията за преструктуриране, които според тях са най-подходящи за постигането на приложимите в конкретния случай цели на преструктурирането“.

141 От това следва, че в рамките на оценката си дали е спазен критерият за обществен интерес Комисията трябва да прецени дали изборът на инструмента за преструктуриране и упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти са подходящи и пропорционални на целите на преструктурирането. Оттук следва също, че Комисията трябва да прецени дали планираната от ЕСП схема за преструктуриране е подходяща за обстоятелствата, в които се намира съответният субект, като вземе предвид по-специално основанията да се счита, че той е проблемен или има вероятност да стане проблемен.

142 Ето защо, от една страна, следва да се приеме, че изборът на продажбата на стопанска дейност като инструмент за преструктуриране съгласно предвидената в член 24 от Регламент № 806/2014 възможност допринася за пропорционалността на действието от гледна точка на критерия за обществен интерес и че Регламент № 806/2014 изрично

предвижда задължение за Комисията или да одобри този избор, или да представи възражения. Следователно трябва да се приеме, че този член не предоставя дискреционни правомощия на ЕСП.

143 От друга страна, що се отнася до упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти, предвидено в член 21 от Регламент № 806/2014, следва да се отбележи, че този член прави множество препратки към процедурата по член 18 от същия регламент, по-специално в член 21, параграф 9, който предвижда, че „[а]ко са изпълнени едно или повече от условията по параграф 1 и условията по член 18, параграф 1, се прилага процедурата, предвидена в член 18, параграфи 6, 7 и 8“. Съответно за решението за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на съответния субект се прилага процедурата за приемане на схемата за преструктуриране по член 18 от Регламент № 806/2014, и по-специално то зависи от одобрението на Комисията.

144 Освен това правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти е част от правомощията за преструктуриране съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 806/2014, чието упражняване трябва да е пропорционално от гледна точка на целите на преструктурирането и чието съответствие с критерия за обществен интерес се преценява от Комисията. Следователно трябва да се приеме, че член 21 от Регламент № 806/2014 не предоставя дискреционни правомощия на ЕСП.

145 Освен това следва да се припомни, че като основни елементи на схемата за преструктуриране изборът на инструмента за продажба на стопанска дейност и упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти пораждат правни последици само ако са одобрени от институция на Съюза, а именно Комисията или Съвета.

146 Ето защо следва да се приеме, че членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 не делегират самостоятелни правомощия на ЕСП по смисъла на решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7).

147 С доводите си жалбоподателят изтъква по същество, че делегирането на правомощия на ЕСП с членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 не изпълнява условията, установени в решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет (C-270/12, EU:C:2014:18), и посочени в точка 121 по-горе.

148 Доколкото обаче бе установено, че членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 не водят до делегиране на правомощия на ЕСП, условията, предвидени от Съда в решение от 22 януари 2014 г., Обединено кралство/Парламент и Съвет (C-270/12, EU:C:2014:18), за целите на преценката дали делегиране на самостоятелни правомощия на агенция е в съответствие с принципите, установени в решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:7), не са приложими в настоящия случай. Следователно доводите на жалбоподателя, с които той цели да докаже неизпълнението на условията, установени в това решение, не са релевантни.

149 От всичко изложено по-горе следва, че възражението за незаконосъобразност на членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 трябва да бъде отхвърлено.

2. По четвъртото основание: възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 нарушават правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и принципа на пропорционалност, предвиден в член 5, параграф 4 ДЕС

150 Жалбоподателят повдига на основание член 277 ДФЕС възражение за незаконосъобразност на членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014. Той изтъква по същество, че доколкото задължават акционерите първи да поемат загубите при всички обстоятелства, тези разпоредби засягат, от една страна, правото на собственост, гарантирано с член 17 от Хартата, без това ограничение да може да се счита за обосновано съгласно член 52, параграф 1 от Хартата, и от друга страна, принципа на пропорционалност, гарантиран с член 5, параграф 4 ДЕС.

151 Жалбоподателят поддържа, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 ограничават правото на собственост на акционерите, доколкото последните трябва да поемат загубите, произтичащи от преструктурирането. Тези членове не позволявали да се потърсят по-малко ограничителни разрешения и следователно не изпълнявали условията, предвидени в член 52, параграф 1 от Хартата. В това отношение той поддържа, че не може да се установява обща презумпция за наличие на обществен интерес от това загубите да се поемат първо от акционерите, без да се дава възможност за разглеждане на други мерки. Жалбоподателят счита, че публичният орган трябва да може да преценява обществения интерес от това да не бъдат използвани публични средства или да не се прибягва до ЕФП във всеки конкретен случай, в зависимост от състоянието на публичните финанси, положението на пазара, икономическия контекст, както и платежоспособността на институцията.

152 Жалбоподателят изтъква също, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 нарушават принципа на пропорционалност, гарантиран с член 5, параграф 4 ДЕС, доколкото ЕСП трябва да може да проверява за всеки отделен случай дали е налице обществен интерес от това загубите да се поемат от акционерите или трябва да се даде превес на правото на собственост в зависимост от всеки конкретен случай. Освен това тези членове установявали дискриминация между различните категории кредитори, по-специално с оглед на член 27, параграф 3 от Регламент № 806/2014.

153 Като начало следва да се припомни, че разпоредбите, чиято законосъобразност се оспорва от жалбоподателя, съдържат общи принципи, уреждащи преструктурирането или инструментите за преструктуриране.

154 Член 15, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Когато действат в рамките на посочената в член 18 процедура за преструктуриране, [ЕСП], Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране предприемат всички подходящи мерки, за да се уверят, че действието по преструктуриране се предприема в съответствие със следните принципи:

а) акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите;

[…]“.

155 Член 22, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Когато [ЕСП] реши да приложи инструмент за преструктуриране към субект или група по член 7, параграф 2 или към субект или група по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на посочените параграфи, и това действие по преструктуриране би довело до загуби за кредиторите или преобразуване на вземанията им, той дава на националните органи за преструктуриране указания да упражнят правомощието за обезценяване и преобразуване на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21 непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за преструктуриране“.

156 Следва да се приеме, че обезценяването и преобразуването на капиталовите инструменти, предвидени в член 22 от Регламент № 806/2014, представляват приложение на принципа по член 15 от същия регламент, съгласно който акционерите първи поемат загубите.

157 Член 17, параграф 1 от Хартата предвижда:

„Всеки има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес“.

158 Член 52, параграф 1 от Хартата гласи:

„Всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от настоящата Харта, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи. При спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора“.

159 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика правото на собственост, гарантирано с член 17, параграф 1 от Хартата, не е абсолютно и че упражняването му може да се ограничава, когато това е обосновано с преследваните от Съюза цели от общ интерес. Ето защо, както следва от член 52, параграф 1 от Хартата, упражняването на правото на собственост може да бъде предмет на определени ограничения, при условие че тези ограничения действително отговарят на преследваните цели от общ интерес и не представляват с оглед на преследваната цел непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на гарантираните права (вж. решение от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 69 и 70 и цитираната съдебна практика; решения от 16 юли 2020 г., Adusbef и др, C-686/18, EU:C:2020:567, т. 85, и от 23 май 2019 г., Steinhoff и др./ЕЦБ, T-107/17, EU:T:2019:353, т. 100).

160 От това следва, че правото на собственост не е абсолютно и че подлежи на определени ограничения, ако последните са предвидени в приложимите текстове, ако са необходими за преследването на обща цел и ако са пропорционални на тази цел.

161 На първо място, от съдебната практика следва, че финансовите услуги играят централна роля в икономиката на Съюза. Банките и другите кредитни институции са основен източник на финансови средства за предприятията, упражняващи дейност на различните пазари. Освен това банките често са тясно взаимосвързани и много от тях упражняват

дейност на международно равнище. По тази причина има опасност неплатежоспособността на една или повече банки да се разпространи бързо към други банки в съответната държава членка или в други държави членки. Това на свой ред създава опасност от съпътстващо отрицателно въздействие върху други сектори на икономиката (решения от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 50, от 20 септември 2016 т., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 72, и от 25 март 2021 г., Българска народна банка, C-501/18, EU:C:2021:249, т. 108).

162 Според Съда целта за гарантиране на стабилността на финансовата система, като същевременно се избягват прекомерни публични разходи и се свеждат до минимум нарушенията на конкуренцията, представлява по-висш обществен интерес (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 69).

163 Съдът вече е постановил, че с оглед на целта да се гарантира стабилността на банковата система в еврозоната и на непосредствения риск от финансови загуби, на който биха били изложени вложителите в засегнатите банки в случай на изпадане на последните в несъстоятелност, някои ограничения на правото на собственост могат да бъдат обосновани (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 74).

164 Съдът постановява и че макар да е налице ясен общ интерес да се гарантира в целия Съюз силна и съгласувана подкрепа на инвеститорите, не може да се счита, че при всички обстоятелства този интерес има предимство пред общия интерес, състоящ се в гарантирането на стабилността на финансовата система (решения от 19 юли 2016 т., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 91, и от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 54).

165 В това отношение съображение 61 от Регламент № 806/2014 предвижда, че ограничаването на правата на акционерите и кредиторите следва да бъде съобразено с принципите, заложени в член 52 от Хартата, и че следователно инструментите за преструктуриране следва да се прилагат единствено по отношение на субекти, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни, и то само когато това е необходимо за постигане на финансова стабилност в общ интерес.

166 Следва да се отбележи, че в член 15, параграф 1 и член 22, параграф 1 от Регламент № 806/2014 изрично е предвидено, че се прилагат в рамките на действие по преструктуриране, което предполага, че те отговарят на целите на такова преструктуриране.

167 В това отношение член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014 предвижда, че целите на преструктурирането са: осигуряване на непрекъснатост на критичните функции, избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа, защита на вложителите и защита на средствата и активите на клиентите.

168 Следователно трябва да се приеме, че целта на действие по преструктуриране да се гарантира стабилността на финансовата система, представлява цел от общ интерес, която съгласно цитираната в точки 162—164 по-горе съдебна практика може да обоснове някои ограничения на правото на собственост. Ограниченията на правото на собственост на

акционерите, до които могат да доведат членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014, отговарят на тази призната от Съюза цел от общ интерес и следователно могат да бъдат обосновани съгласно изискванията на член 52, параграф 1 от Хартата.

169 На второ място, следва да се припомни, че прилагането на членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 предполага, че са изпълнени условията за предприемане на действие по преструктуриране.

170 Що се отнася до условията за предприемане на действие по преструктуриране, член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда, че субектът, за който се отнася действието по преструктуриране, трябва да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен, да няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна и действието да е необходимо в обществен интерес.

171 Следва също да се отбележи, че видно по-специално от член 18, параграф 8 от Регламент № 806/2014, действието по преструктуриране представлява алтернатива на обичайното производство по несъстоятелност.

172 Съдът постановява, що се отнася до акционерите на банките, че съгласно общите правила, приложими за статута на акционерите в акционерните дружества, тези акционери поемат изцяло риска от инвестициите си (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 73).

173 Съдът приема, в областта на държавните помощи, че тъй като акционерите носят отговорност за дълговете на банката до размера на нейния дружествен капитал, не може да се счита, че правото им на собственост се засяга от факта, че точки 40—46 от Съобщението на Комисията относно прилагането от 1 август 2013 г. на правилата за държавните помощи към мерките за подкрепа на банки в контекста на финансовата криза („Съобщение относно банковия сектор“) (ОВ C 216, 2013 г., стр. 1) изискват за справянето с недостига на собствен капитал на банка акционерите да допринесат, преди предоставянето на държавна помощ, за поемането на претърпените от банката загуби до същата степен, до която би се стигнало при липсата на подобна държавна помощ (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 74).

174 По аналогия следва да се приеме, че когато спрямо субект е предприето действие по преструктуриране, прилагането на принципа, че акционерите първи поемат загубите, предвиден в член 15 от Регламент № 806/2014, и упражняването на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти, предвидено в член 22 от същия регламент, са следствие от това, че акционерите на даден субект трябва да поемат присъщите на инвестициите им рискове и че тъй като спрямо този субект е предприето действие по преструктуриране поради неизпълнението на задължения от негова страна, те трябва да понесат съответните икономически последици.

175 Жалбоподателят изтъква няколко довода в подкрепа на твърдението, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 нарушават принципа на пропорционалност, като не позволяват всеки отделен случай да се анализира самостоятелно или да се разгледат други разрешения.

176 Съгласно постоянната съдебна практика принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, които се преследват със съответната правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. решения от 30 април 2019 г., Италия/Съвет (Квоти за риболов на средиземноморска риба меч), C-611/17, EU:C:2019:332, т. 55 и цитираната съдебна практика, и от 6 май 2021 г., Bayer CropScience и Bayer/Комисия, C-499/18 P, EU:C:2021:367, т. 166 и цитираната съдебна практика). Този принцип е припомнен в член 5, параграф 4 ДЕС и в член 1 от Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, приложен към Договора за ЕС и Договора за функционирането на ЕС.

177 Първо, жалбоподателят поддържа, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 се прилагат във всички случаи, без да се вземат предвид конкретните обстоятелства.

178 Член 15 от Регламент № 806/2014 несъмнено съдържа принцип, от който трябва да се ръководи всяко действие по преструктуриране, доколкото акционерите трябва да поемат рисковете от инвестициите си. В това отношение следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, цитирана в точка 173 по-горе, приносът на акционерите в поемането на загубите на банката не може да представлява засягане на правото им на собственост.

179 Впрочем, противно на това, което, изглежда, поддържа жалбоподателят, прилагането на този принцип не води автоматично до упражняване на предвиденото в член 22 от Регламент № 806/2014 правомощие за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти във всеки случай, в който спрямо субект е предприето действие по преструктуриране.

180 Съответно, що се отнася до участието на акционерите и кредиторите, в член 21 от Регламент № 806/2014 се посочват условията, при които се упражнява правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти.

181 Освен това следва да се отбележи, че член 22 от Регламент № 806/2014 не изисква прилагането на конкретен инструмент за преструктуриране. Кой е най-подходящият инструмент за преструктуриране се решава от ЕСП и от Комисията в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай.

182 Второ, жалбоподателят поддържа, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 не позволяват да се потърсят по-малко ограничителни разрешения, като прибягването до ЕФП, до публични средства или до заеми в зависимост от обстоятелствата. Следва да се отбележи, че този довод се основава на неправилно разбиране на механизма за преструктуриране.

183 Всъщност, от една страна, съгласно член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 предприемането на действие по преструктуриране, а оттам и упражняването в този контекст на правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти предполагат липсата на алтернативно разрешение от страна на частния сектор или надзорните органи.

184 Следователно предложените от жалбоподателя по-малко ограничителни разрешения не могат да се считат за алтернативни мерки на участието на акционерите и кредиторите в действие по преструктуриране.

185 Освен това жалбоподателят, изглежда, не отчита, че действието по преструктуриране представлява алтернатива на ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност. Ако затрудненията, с които се сблъсква дадена банка, могат да се разрешат със заеми, било то публични или частни, не може да се започне процедура за преструктуриране поради неизпълнение на условието по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014.

186 От друга страна, следва да се отбележи, че съгласно член 19 от Регламент № 806/2014 не е изключено предоставянето на държавна помощ или на помощ от ЕФП в рамките на действие по преструктуриране. Така, противно на поддържаното от жалбоподателя, в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай ЕСП и Комисията могат да решат да разрешат използването на публични средства или на ЕФП.

187 Трето, в репликата жалбоподателят добавя, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 не позволяват използването на по-гъвкави разрешения — по-специално в случай на ликвидни затруднения, които далеч не са най-сериозният проблем за една банка — като заеми от публичните органи или ликвидно улеснение от ЕЦБ.

188 С този довод жалбоподателят изглежда упреква законодателя, че в член 22 от Регламент № 806/2014 не предвижда различно от действие по преструктуриране разрешение за справяне с трудностите, пред които една банка може да се изправи. Достатъчно е да се констатира, че този довод е неотносим, доколкото, ако състоянието на дадена банка не е такова, че да са изпълнени условията за предприемане на действие по преструктуриране спрямо нея, случаят няма да попадне в приложното поле на Регламент № 806/2014.

189 Във всеки случай, противно на поддържаното от жалбоподателя, ликвидните затруднения могат да доведат банка до състояние, в което не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж, което е една от хипотезите — тази по член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 — при които за субекта се счита, че е проблемен или има вероятност да стане проблемен.

190 Четвърто, жалбоподателят поддържа, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 нарушават и принципа на пропорционалност, доколкото установяват дискриминация между различните категории кредитори и предвиждат неоправдано привилегировано третиране на притежателите на депозити.

191 Следва да се припомни, че принципът на равно третиране представлява основен принцип на правото на Съюза, закрепен занапред в членове 20 и 21 от Хартата, който изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (решения от 9 март 2017 г., Милкова, C-406/15, EU:C:2017:198, т. 55, от 16 декември 2020 г., Съвет и др./K.Chrysostomides & Co. и др., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P и C-604/18 P, EU:C:2020:1028, т. 191, и от 3 юни 2021 г., Унгария/Парламент, C-650/18, EU:C:2021:426, т. 98).

192 В това отношение следва да се посочи, от една страна, че съгласно член 15, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 „кредиторите на институцията в режим на преструктуриране поемат загубите след акционерите съгласно посочения в член 17 ред на вземанията, освен ако в настоящия регламент изрично не е предвидено друго“. В член 15, параграф 1, буква е) от Регламент № 806/2014 е предвидено, че кредиторите от един и същи клас получават равнопоставено третиране.

193 Освен това в член 21, параграф 10 от Регламент № 806/2014 се посочва и че „[ЕСП] гарантира, че националните органи за преструктуриране незабавно упражняват правомощията за обезценяване или преобразуване съгласно реда на вземанията съгласно член 17“. Тази разпоредба установява реда на вземанията и разграничава в това отношение различни категории кредитори: притежатели на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, притежатели на инструменти на допълнителния капитал от първи ред и притежатели на инструменти на капитала от втори ред.

194 В зависимост от принадлежността си към някоя от тези категории притежаващите подчинени инструменти акционери и кредитори не се намират в сходно положение и могат да бъдат третирани различно съгласно реда на вземанията им. Спазването на принципа на недопускане на дискриминация между кредиторите е гарантирано и от член 15, параграф 1, буква е) от Регламент № 806/2014.

195 От друга страна, акционерите на дадена банка не се намират в сходно положение с това на вложителите. За разлика от акционерите, вложителите не се считат за инвеститори, длъжни да поемат икономическите рискове от инвестиция в дружествения капитал на банката.

196 Освен това защитата на вложителите е една от целите на преструктурирането съгласно член 14, параграф 2, буква г) от Регламент № 806/2014, припомнена в член 15, параграф 1, буква з) от същия регламент. Така Регламент № 806/2014 осигурява съответствието на действието по преструктуриране с принципите, установени в Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 2014 г., стр. 149).

197 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателят не доказва, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 водят до непропорционално ограничаване на правото на собственост.

198 Освен това, противно на поддържаното от жалбоподателя, следва да се вземе предвид, че Регламент № 806/2014 предвижда механизъм, с който се цели да се гарантира, че намесата в правата на собственост на акционерите, която би могла да произтече от действието по преструктуриране, не е прекомерна.

199 В това отношение съображение 62 от Регламент № 806/2014 предвижда, че намесата в правата на собственост не следва да бъде прекомерна и че във връзка с това засегнатите акционери и кредитори не следва да понасят загуби, по-големи от тези, които биха понесли, ако субектът се ликвидира към момента на вземане на решението за преструктурирането му.

200 Сред общите принципи, уреждащи преструктурирането, член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент № 806/2014 нарежда принципа за справедливо третиране на кредиторите, а именно:

„никой кредитор не понася по-големи загуби от загубите, които би понесъл, ако субект по член 2 се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност в съответствие със защитните механизми по член 29“.

201 За да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на съответния субект беше образувано обичайно производство по несъстоятелност, в член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014 се предвижда извършване на оценка след преструктурирането. Съгласно член 20, параграф 17 от Регламент № 806/2014 с тази оценка се определя дали съществува разлика между третирането, което биха получили акционерите и кредиторите, ако по отношение на институцията беше образувано обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за действието по преструктуриране, и действителното третиране, което са получили при преструктурирането.

202 Ако след тази оценка се установи, че при преструктурирането акционерите или кредиторите са понесли по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност, член 76, параграф 1 от Регламент № 806/2014 предвижда, че ЕСП може да използва ЕФП, за да ги обезщети.

203 Съответно Регламент № 806/2014 гарантира, че при преструктурирането акционерите и кредиторите няма да бъдат третирани по-неблагоприятно, отколкото при ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност, като в случай на необходимост предвижда механизъм за обезщетяване. Зачитайки правото на собственост, закрепено в член 17, параграф 1 от Хартата, в случай че схема за преструктуриране води до накърняване на правото на собственост на акционерите и кредиторите, Регламент № 806/2014 установява механизъм, гарантиращ справедливо обезщетение на техните загуби.

204 Противно на твърденията на жалбоподателя, производството по несъстоятелност е единствената алтернатива на преструктурирането. Всъщност достатъчно е да се припомни, че съгласно член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 това, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен и че няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от негова страна, са условия за предприемането на действие по преструктуриране.

205 В това отношение следва да се отбележи, че в областта на държавните помощи Съдът е постановил, че загубите на акционерите в банките в затруднено положение ще имат един и същ мащаб, независимо дали са в резултат от решение за обявяване в несъстоятелност поради непредоставяне на държавна помощ или от процедура за предоставяне на такава помощ, обвързано с предварително споделяне на тежестта (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 75).

206 Съдът посочва, че точка 46 от Съобщението относно банковия сектор предвижда, че „трябва да бъде спазван принципът, според който никой от кредиторите не трябва да бъде ощетен“ и „[п]о този начин подчинените кредитори не би трябвало да получават по-малко, от икономическа гледна точка, отколкото стойността на техните инструменти при липса на държавна помощ“ (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 77).

207 Според Съда от тази точка следва, че мерките за споделяне на тежестта, с които би било обвързано предоставянето на държавна помощ в полза на банка в затруднено положение, не могат да засягат правото на собственост на подчинените кредитори по начин, по който то не би било засегнато в рамките на производство по несъстоятелност вследствие на непредоставянето на такава помощ. При тези условия не може да се поддържа надлежно, че предвидените в Съобщението относно банковия сектор мерки за споделяне на тежестта представляват накърняване на право на собственост на акционерите и на подчинените кредитори (решение от 19 юли 2016 г., Kotnik и др., C-526/14, EU:C:2016:570, т. 78 и 79).

208 Ето защо по аналогия следва да се приеме, че прилагането на принципа за справедливо третиране на кредиторите, предвиден в член 15 от Регламент № 806/2014, гарантира на акционерите на субект, спрямо който е предприето действие по преструктуриране, справедливо обезщетение в съответствие с изискванията на член 17 от Хартата.

209 Освен това на 21 януари 2020 г. жалбоподателят внася в секретариата на Общия съд молба с ново основание съгласно член 84, параграф 2 от Процедурния правилник. Той твърди, че определение от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП (T-599/18, непубликувано, обжалвано, EU:T:2019:740), има пряко отражение върху възражението за незаконосъобразност на членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 и че формулираните по четвъртото основание твърдения трябва да бъдат допълнени с оглед на това определение.

210 Комисията, ЕСП, Кралство Испания, Съветът и Banco Santander изтъкват, че доводите, повдигнати от жалбоподателя на 21 януари 2020 г., представляват ново основание, което е недопустимо.

211 Тъй като в съдебното заседание жалбоподателят потвърждава, че не става въпрос за ново основание, а за допълване на четвъртото основание, Общият съд ще разгледа новите доводи от 21 януари 2020 г. само доколкото подкрепят възражението за незаконосъобразност по четвъртото основание.

212 Жалбоподателят твърди, че видно от точки 48 и 49 от определение от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП (T-599/18, непубликувано, обжалвано, EU:T:2019:740), срещу което е подал жалба пред Съда, Регламент № 806/2014 не предвижда обезщетение за акционерите, които се оказват лишени от правото си на собственост в случаи като този с Banco Popular. Съгласно това определение акционерите на Banco Popular нямали право на обезщетение, дори действителната стойност на Banco Popular да е по-висока от дадената ѝ в оценка 2. От това жалбоподателят прави извода, че Регламент № 806/2014 не предвижда подходяща система за обезщетяване на акционерите, които се оказват лишени от правото си на собственост, и че следователно възражението за незаконосъобразност трябва да бъде уважено. Той добавя, че обезщетението, предвидено в член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014, е неподходящо и недостатъчно.

213 Следва да се припомни, че в определение от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП (T-599/18, непубликувано, обжалвано, EU:T:2019:740), Общият съд отхвърля жалбата на жалбоподателя за отмяна на решението на ЕСП да не се извършва последваща окончателна оценка на Banco Popular. В точка 47 от това определение Общият съд констатира, че инструментът за продажба на стопанска дейност, приложен по отношение

на Banco Popular, не е сред хипотезите по член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014, в които може да се изплаща обезщетение след последваща окончателна оценка. Съответно в посочените от жалбоподателя точки 48 и 49 от определението Общият съд постановява:

„48 Освен това следва да се констатира, че член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014 не допуска обезщетяване на бившите акционери и кредитори на субект, чиито капиталови инструменти са изцяло преобразувани, обезценени и прехвърлени на трето лице.

49 В това отношение жалбоподателят неправилно твърди, че последващата оценка засяга пряко правното положение на бившите акционери на Banco Popular и че ако пазарната стойност на Banco Popular се оцени по-високо отколкото в оценка 2, последните ще имат право на обезщетение съгласно член 20 от Регламент № 806/2014“.

214 Достатъчно е да се отбележи, че в определение от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП (T-599/18, непубликувано, обжалвано, EU:T:2019:740), Общият съд се произнася само по положението на жалбоподателя в рамките на преструктурирането на Banco Popular и приема, че обезщетението по член 20, параграф 12 от Регламент № 806/2014 не е приложимо в случая.

215 От това следва, че тъй като са ограничени до конкретния случай, съображенията, които Общият съд излага в определение от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП (T-599/18, непубликувано, обжалвано, EU:T:2019:740), са ирелевантни за преценката на законосъобразността на Регламент № 806/2014. Освен това в молбата си от 21 януари 2020 г. жалбоподателят не установява връзка между това определение и членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014, чиято незаконосъобразност се твърди в четвъртото основание.

216 Впрочем следва да се отбележи, че доколкото жалбоподателят обжалва пред Съда определение от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП (T-599/18, непубликувано, обжалвано, EU:T:2019:740), то не е влязло в сила.

217 Следователно новите доводи, повдигнати от жалбоподателя на 21 януари 2020 г., не са релевантни за преценката на възражението за незаконосъобразност по четвъртото основание.

218 От всичко изложено по-горе следва, че членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 не представляват непропорционална и нетърпима намеса, накърняваща самата същност на правото на собственост на акционерите на субекта, засегнат от действие по преструктуриране, а трябва да се разглеждат като установяващи обосновано и пропорционално ограничение на правото им на собственост в съответствие с разпоредбите на член 17, параграф 1 и член 52, параграф 1 от Хартата, както и с тези на член 5, параграф 4 ДЕС.

219 Следователно възражението за незаконосъобразност по четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено.

3. По петото основание: възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 18 и 20 от Регламент № 806/2014 нарушават правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата

220 Жалбоподателят повдига на основание член 277 ДФЕС възражение за незаконосъобразност на членове 18 и 20 от Регламент № 806/2014, доколкото тези разпоредби нарушават правото на изслушване, закрепено в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, като не предвиждат изслушване на акционерите на субекта, спрямо който е предприето действие по преструктуриране. Липсата на изслушване била несъвместима и с процесуалните гаранции на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата във връзка с член 1 от Протокол № 1 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., съгласно които при накърняване на правото на собственост на дадено лице трябва да му се предостави подходяща възможност да изложи своята позиция пред компетентните органи.

221 Комисията, ЕСП и Парламентът изтъкват, че ако акционерите на институция, поставена в режим на преструктуриране, имаха право да бъдат изслушани съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, то би било признато дори при липса на изрична разпоредба в Регламент № 806/2014. Липсата на изрична разпоредба в член 18 от Регламент № 806/2014, която да предвижда изслушване на акционерите, не водела до незаконосъобразност на този регламент, доколкото нито една разпоредба не забранявала подобно изслушване.

222 Като начало следва да се отбележи, че жалбоподателят оспорва това, че акционерите на субекта, спрямо който е предприето действие по преструктуриране, не са били изслушани в хода на процедурата, довела до предприемането на това действие, но не изтъква нито един довод във връзка с отнасящия се до оценката член 20 от Регламент № 806/2014. Ето защо следва да се приеме, че с възражението си за незаконосъобразност, повдигнато в рамките на петото основание, жалбоподателят оспорва валидността на член 18 от Регламент № 806/2014, отнасящ се до процедурата за преструктуриране, доколкото тази разпоредба не предвижда изслушване на акционерите от ЕСП преди предприемането на действие по преструктуриране, с което нарушава правото им на изслушване, гарантирано с член 41, параграф 2, буква а) от Хартата.

223 Следва да се припомни, че съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата правото на добра администрация включва правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него.

224 Правото на изслушване гарантира на всяко лице възможността да изрази надлежно и ефективно становището си в хода на административното производство и преди приемането на всяко решение, което може да засегне неблагоприятно интересите му. По-нататък следва да се уточни, че правото на изслушване преследва двойна цел. От една страна, то служи за разглеждането на преписката и за възможно най-точното и конкретно установяване на фактите и от друга страна, позволява да се гарантира ефективна защита на заинтересованото лице. Правото на изслушване цели в частност да гарантира, че всяко решение с неблагоприятни последици се взема при пълно познаване на фактите и има по-конкретно за цел да позволи на компетентния орган да поправи грешка или на засегнатото лице да изтъкне свързани с личното му положение обстоятелства, които

налагат решението да бъде прието, да не бъде прието или да има едно или друго съдържание (вж. решение от 4 юни 2020 г., ЕСВД/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, т. 68 и 69 и цитираната съдебна практика).

225 Следва да се отбележи, че Съдът потвърждава важността на правото на изслушване и широкия му обхват в правния ред на Съюза, приемайки, че това право трябва да се прилага във всяко производство, което може да доведе до приемането на увреждащ акт. В съответствие с практиката на Съда зачитането на правото на изслушване е задължително, дори когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова формално изискване (вж. решения от 22 ноември 2012 г., M., C-277/11, EU:C:2012:744, т. 85 и 86 и цитираната съдебна практика, от 18 юни 2020 г., Комисия/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, т. 67 и цитираната съдебна практика, и от 7 ноември 2019 г., ADDE/Парламент, T-48/17, EU:T:2019:780, т. 89 и цитираната съдебна практика).

226 Ето защо предвид характера му на основен и общ принцип на правото на Съюза упражняването на правото на защита, което включва правото на изслушване, не може да бъде нито изключено, нито ограничено от дадена нормативна уредба и затова спазването му трябва да бъде осигурено както при пълна липса на специфична правна уредба, така и при наличие на уредба, която не отчита този принцип (вж. решение от 18 юни 2014 г., Испания/Комисия, T-260/11, EU:T:2014:555, т. 62 и цитираната съдебна практика).

227 Всъщност като основен принцип и основно право в правния ред на Съюза правото на изслушване следва да се приложи, когато дадена администрация възнамерява да приеме увреждащ акт, по-специално акт, който може да засегне неблагоприятно интересите на съответното лице или на съответната държава членка, като прилагането му не зависи от съществуването на изрично правило в този смисъл във вторичното право (решение от 18 юни 2014 г., Испания/Комисия, T-260/11, EU:T:2014:555, т. 64).

228 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че съгласно съображение 121 от Регламент № 806/2014 той зачита основните права и спазва правата, свободите и принципите, признати по-конкретно в Хартата, сред които се нарежда правото на защита, и следва да се прилага в съответствие с тези права и принципи. От друга страна, нито една разпоредба на Регламент № 806/2014 не изключва, нито ограничава изрично правото на изслушване на акционерите и на кредиторите на съответния субект в хода на процедурата за преструктуриране.

229 Освен това следва да се отбележи, подобно на Комисията и Съвета, че действието по преструктуриране, предприето от ЕСП след процедурата по член 18 от Регламент № 806/2014, се отнася до преструктуриране на субект. Субектът, за който се отнася преструктурирането, трябва да се разглежда като лицето, спрямо което е предприета индивидуална мярка и чието право на изслушване е гарантирано с член 41, параграф 2, буква а) от Хартата.

230 Съответно следва да се вземе предвид, че акционерите и кредиторите на този субект не са адресати на действието по преструктуриране, което не е индивидуално решение, прието по отношение на тях.

231 Следва обаче да се отбележи, че съгласно член 21, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП може да упражни правомощието си за обезценяване или преобразуване на капиталовите инструменти на засегнатия от действие по преструктуриране субект, като действа в съответствие с процедурата, предвидена в член 18 от този регламент.

232 Съответно процедурата по член 18 от Регламент № 806/2014 не е индивидуална процедура, образувана по отношение на акционерите и кредиторите на съответния субект, но може да доведе до предприемането на действие по преструктуриране, годно да засегне неблагоприятно техните интереси.

233 Впрочем в цитираната в точка 225 по-горе съдебна практика Съдът възприема широко тълкуване на правото на изслушване в смисъл, че то е гарантирано на всяко лице в хода на производство, което може да доведе до приемането на увреждащ го акт. При това положение не може да се изключи възможността акционерите на субект, спрямо който е предприето действие по преструктуриране, да се позоват на правото да бъдат изслушани в рамките на процедурата за преструктуриране.

234 Упражняването на правото на изслушване обаче може да подлежи на ограничения съгласно цитирания в точка 158 по-горе член 52, параграф 1 от Хартата.

235 При това положение следва да се провери дали това, че в Регламент № 806/2014 няма разпоредба, която изрично да предвижда изслушване на акционерите и кредиторите на съответния субект в рамките на процедурата по член 18 от посочения регламент, представлява ограничение на упражняването на правото на изслушване, което е в съответствие с член 52, параграф 1 от Хартата.

236 Съдът е приел, че основните права, като зачитането на правото на защита, не представляват безусловни прерогативи и могат да бъдат предмет на ограничения, при условие че последните действително отговарят на преследвани от въпросните мерки цели от общ интерес и не съставляват с оглед на преследваната цел прекомерно и недопустимо засягане на така гарантираните права (вж. решения от 10 септември 2013 г., G. и R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, т. 33 и цитираната съдебна практика, и от 20 декември 2017 г., Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, т. 50 и цитираната съдебна практика).

237 В това отношение ЕСП, Кралство Испания, Парламентът и Съветът изтъкват, че ограничаването на правото на изслушване на акционерите било обосновано, от една страна, от целта да се гарантира стабилността на финансовите пазари и от друга страна, от необходимостта да се осигури ефективността на решенията за преструктуриране, които трябва да се приемат бързо.

238 На първо място, следва да се отбележи, че в няколко съображения от Регламент № 806/2014, и по-специално в съображения 12, 58 и 61 от него се посочва, че стабилността на финансовите пазари е една от целите, преследвани с въведените от този регламент механизми за преструктуриране.

239 Освен това съгласно член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014 дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 от същия регламент цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен. Сред

целите на преструктурирането, посочени в член 14 от Регламент № 806/2014, се нареждат по-специално тази за „избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарната дисциплина“, както и тази за „защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа“.

240 В това отношение трябва да се припомни, че от цитираната в точка 161 по-горе съдебна практика следва, че финансовите услуги играят централна роля в икономиката на Съюза и има опасност неплатежоспособността на една или повече банки да се разпространи бързо към други банки в съответната държава членка или в други държави членки. Освен това съгласно цитираната в точка 162 по-горе съдебна практика целта за гарантиране на стабилността на финансовата система, като същевременно се избягват прекомерни публични разходи и се свеждат до минимум нарушенията на конкуренцията, представлява по-висш обществен интерес.

241 Освен това Европейският съд по правата на човека (наричан по-нататък „ЕСПЧ“) приема в решение от 1 април 2004 г., „Камберов ММ5“ АД с/у България (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, т. 6), че в чувствителна икономическа област, каквато е стабилността на банковата система, държавите разполагат с широка свобода на преценка и следователно че невъзможността на акционер да участва в процедурата, водеща до продажбата на банката, не е непропорционална на легитимните цели за защита на правата на кредиторите и за запазване на правилното управление на масата на несъстоятелността на банката.

242 Следва да се спомене и решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др. (C-41/15, EU:C:2016:836), постановено по преюдициално запитване относно тълкуването на членове 8, 25 и 29 от Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея ДФЕС, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение на учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 26, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 8). Това дело се отнася до извънредна мярка на националните органи, която цели да се избегне, чрез увеличаване на капитала, фалитът на едно дружество, който според запитващата юрисдикция би заплашил финансовата стабилност на Съюза. Съдът приема, че защитата, която Втора директива 77/91 предоставя на акционерите и кредиторите на акционерно дружество, що се отнася до неговия дружествен капитал, не обхваща такава национална мярка, приета в ситуация на тежко сътресение на икономиката и финансовата система на държава членка, която цели да се преодолее системна заплаха за финансовата стабилност на Съюза, дължаща се на капиталовия недостиг на съответното дружество (решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 50). Съдът добавя, че разпоредбите на Втора директива 77/91 следователно допускат извънредна мярка във връзка с капитала на акционерно дружество, която националните органи са приели в ситуация на тежко сътресение на икономиката и на финансовата система на държава членка, без одобрението на общото събрание на това дружество и с цел да се избегне системен риск и да се гарантира финансовата стабилност на Съюза (вж. решение от 8 ноември 2016 г., Dowling и др., C-41/15, EU:C:2016:836, т. 51 и цитираната съдебна практика).

243 Тези съображения се прилагат по аналогия към положението на бивши акционери на банка, поставена в режим на преструктуриране съгласно Регламент № 806/2014.

244 Освен това следва да се отбележи, че и друга цел на преструктурирането, посочена в член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 806/2014, а именно осигуряването на непрекъснатост на критичните функции на субекта, засегнат от действие по преструктуриране, също е свързана с целта от общ интерес да се защити стабилността на финансовите пазари.

245 Съгласно член 2, параграф 1, точка 35 от Директива 2014/59 критичните функции на институция са „дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в една или повече държави членки до срив в предоставянето на услуги от важно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции“.

246 В това отношение член 6, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/778 на Комисията от 2 февруари 2016 година за допълване на Директива 2014/59 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на обстоятелствата и условията, при които плащането на извънредните последващи вноски може да бъде частично или напълно отложено, както и по отношение на критериите за определяне на дейностите, услугите и операциите — във връзка с критичните функции, и за определяне на стопанските дейности и свързаните с тях услуги — във връзка с основните стопански дейности (ОВ L 131, 2016 г., стр. 41) установява критериите във връзка с определянето на критичните функции. Това е функция, която се изпълнява от дадена институция за трети несвързани с нея или с групата лица и чието внезапно прекъсване, поради системното ѝ значение за третите лица и системното значение на изпълняващата я институция или група, би имало съществено неблагоприятно въздействие върху третите лица, би оказало верижен ефект или би подкопало общото доверие на пазарните участници.

247 Целта да се осигури непрекъснатост на критичните функции на засегнатия от действие по преструктуриране субект, предвидена в член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 806/2014, се състои в това да се предотврати прекъсване на тези функции, което може да доведе до сътресения не само на съответния пазар, но и за цялата финансова стабилност на Съюза.

248 При това положение, след като действието по преструктуриране има за цел да запази или възстанови финансовото състояние на кредитна институция, и по-специално представлява алтернатива на ликвидацията ѝ, трябва да се приеме, че то действително отговаря на призната от Съюза цел от общ интерес (вж. по аналогия решение от 25 март 2021 г., Българска народна банка, C-501/18, EU:C:2021:249, т. 108).

249 От изложеното по-горе следва, че процедурата за преструктуриране, въведена с Регламент № 806/2014 и описана в член 18 от него, преследва цел от общ интерес по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата, а именно целта да се гарантира стабилността на финансовите пазари, която може да обоснове ограничаване на правото на изслушване.

250 На второ място, съгласно няколко съображения от Регламент № 806/2014, когато дадено действие по преструктуриране е необходимо, то следва да се предприеме бързо. Става дума по-конкретно за съображения 26, 31 и 53, и най-вече съображение 56 от този регламент, съгласно което процесът на преструктуриране следва да бъде кратък с цел ограничаване на сътресенията на финансовите пазари и в икономиката до минимум.

251 В това отношение Съдът приема, че Регламент № 806/2014 има за цел да установи, в съответствие със съображение 8 от него, по-ефикасни механизми за преструктуриране, които трябва да бъдат важен инструмент за избягването на вреди, произтекли от неизпълнение на задължения на банките в миналото, и че подобна цел предполага бързо вземане на решение, както показват кратките срокове, предвидени в член 18 от посочения регламент, за да не бъде застрашена финансовата стабилност (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 55).

252 Така в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 се посочва по-специално, че когато ЕЦБ прецени, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен, тя незабавно съобщава оценката си на Комисията и на ЕСП. Съгласно параграф 2 от същия член, когато оценката се извършва от самия ЕСП, тя се съобщава незабавно на ЕЦБ. Ако са изпълнени условията, предвидени в параграф 1, ЕСП приема схема за преструктуриране, която съгласно член 18, параграф 7 от Регламент № 806/2014 се изпраща на Комисията непосредствено след нейното приемане. След това Комисията разполага със срок от 24 часа, за да одобри схема за преструктуриране или да представи възражения.

253 От това следва, че когато даден субект изпълнява условията за предприемане на действие по преструктуриране, а именно, първо, той е проблемен или има вероятност да стане проблемен, второ, няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна и трето, преструктурирането му е необходимо за постигане на една или повече от целите, посочени в член 14 от Регламент № 806/2014, съгласно член 18 от същия регламент решението трябва да бъде прието в много кратък срок.

254 С това бързо вземане на решение се цели по-специално да се осигури непрекъснатост на критичните функции на съответния субект и да се избегне въздействието на неизпълнението на задълженията от страна на субекта върху финансовата стабилност. Следователно бързината, с която се взема дадено решение, е условие за неговата ефективност.

255 Съответно Съдът вече е постановил, че неотложността, изискваща незабавни действия от страна на компетентния орган, обосновава ограничаване на правото на изслушване на лица, засегнати от мерки в областта на екологичната отговорност (вж. в този смисъл решение от 9 март 2010 г., ERG и др., C-379/08 и C-380/08, EU:C:2010:127, т. 67) и в областта на селското стопанство (вж. в този смисъл решение от 15 юни 2006 г., Dokter и др., C-28/05, EU:C:2006:408, т. 76).

256 Освен това Съдът постановява, в областта на мерките за замразяване на средства, че съобщаването на мотивите за първоначалното включване на името на лице или образувание в списъка на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки, преди това включване, би могло да застраши ефикасността на мерките за замразяване на средства и икономически ресурси, наложени от правото на Съюза. За постигане на

преследваната с приложимия регламент цел такива мерки по естеството си трябва да бъдат изненадващи и да се прилагат незабавно (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 338—340, от 21 декември 2011 г., Франция/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, т. 61, и от 12 февруари 2020 г., Amisi Kumba/Съвет, T-163/18, EU:T:2020:57, т. 51).

257 По причини, които също са свързани с преследваната от правото на Съюза цел и с ефикасността на предвидените в него мерки, органите на Съюза не са длъжни и да изслушат жалбоподателите преди първоначалното включване на имената им в списъка на лицата, спрямо които се прилагат ограничителни мерки (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 341, и от 25 април 2013 г., Gbagbo/Съвет, T-119/11, непубликувано, EU:T:2013:216, т. 103).

258 Това важи в още по-голяма степен в случаите, в които ограничаването на правото на изслушване засяга не субекта, за който се отнася процедурата за преструктуриране, а неговите акционери или кредитори.

259 Следва също да се отбележи, че в решението си от 1 април 2004 г., „Камберов ММ5“ АД с/у България (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ЕСПЧ констатира, че банката в несъстоятелност се продава като действащо предприятие с цел бързо и по-сигурно удовлетворяване на нейните кредитори, които от години чакат да получат дължимите им суми, и бързо приключване на производството по несъстоятелност. Следователно необходимостта от опростяване и бързина на процедурата, водеща до продажбата на банката, е от първостепенно значение. Ако законът задължаваше съда по несъстоятелността да изслуша всички акционери и кредитори на банката, това щеше да доведе до значително забавяне на процедурата и съответно до допълнително закъснение при плащането на дължимите на кредиторите суми и при приключването на производството по несъстоятелност.

260 В решение от 24 ноември 2005 г., „Капитал банк“ АД с/у България (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, т. 136), ЕСПЧ постановява, че в чувствителна икономическа област, каквато е стабилността на банковата система, и в определени ситуации може да е крайно наложително да се действа незабавно и без предварително уведомление с цел избягване на непоправими вреди за банката, нейните вложители и други кредитори или банковата и финансовата система като цяло.

261 Обстоятелството, че действието по преструктуриране може да доведе до накърняване на правото на собственост на акционерите и кредиторите на съответния субект, също не обосновава задължение да им се предостави право на изслушване преди предприемането на това действие.

262 В това отношение Общият съд вече е подчертал в точка 282 от решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др. (T-680/13, EU:T:2018:486), че приложимите процедури трябва да предоставят на съответното лице подходяща възможност да изложи своята позиция пред компетентните органи. За да се увери Съдът в спазването на това изискване, което представлява изискване, присъщо за член 1 от протокол № 1 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, приложимите процедури трябва да се разгледат общо (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г.,

Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 368 и цитираната съдебна практика, и от 25 април 2013 г., Gbagbo/Съвет, T-119/11, непубликувано, EU:T:2013:216, т. 119, и решение на ЕСПЧ от 20 юли 2004 г., Bäck с/у Финландия, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, т. 56). Така посоченото изискване не може да се тълкува в смисъл, че заинтересованото лице трябва при всякакви обстоятелства да може да изложи гледната си точка пред компетентните органи преди приемането на мерките, нарушаващи правото му на собственост (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 19 септември 2006 г., Maupas и др. с/у Франция, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, т. 20 и 21).

263 Общият съд приема, че това е по-специално така, когато, както при действие по преструктуриране, спорните мерки не са санкция и се вписват в особено неотложен контекст. В това отношение Общият съд отбелязва, че става въпрос за предотвратяване на непосредствен риск от срив на засегнатите банки, за да се запази стабилността на финансовата система на държава членка и по този начин да се избегне разпространението в други държави членки от еврозоната. Прилагането на процедура за предварително допитване, в рамките на която хилядите вложители и акционери на засегнатите банки биха могли ефективно да изложат гледната си точка преди приемането на вредоносните разпоредби, неизбежно би забавило прилагането на мерките, целящи предотвратяването на такъв срив. Това би изложило на голяма опасност постигането на целта да се опази стабилността на финансовата система на тази държава членка и така да се избегне разпространението в други държави членки от еврозоната (вж. решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 282 и цитираната съдебна практика).

264 Тази преценка е потвърдена от Съда, който приема, че Общият съд правилно е основал съображенията си с решението на ЕСПЧ от 21 юли 2016 г., Mamatas и др. с/у Гърция (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), от което следва, че изискването всяко ограничаване на правото на собственост да е предвидено в закон не може да се тълкува в смисъл, че засегнатите лица е трябвало да бъдат изслушани преди приемането на този закон, по-специално когато такова предварително допитване неминуемо би забавило прилагането на мерките за предотвратяване на срив на засегнатите банки (решение от 16 декември 2020 г., Съвет и др./K. Chrysostomides & Co. и др., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P и C-604/18 P, EU:C:2020:1028, т. 159).

265 Освен това следва да се приеме, че с необходимостта да се действа бързо, без да се уведомяват акционерите и кредиторите на даден субект за засягаща го предстояща процедура за преструктуриране, се цели да се избегне влошаване на състоянието на този субект, което би намалило ефективността на действието по преструктуриране. Всъщност уведомяването на акционерите или на притежателите на облигации на банката, че тя може да бъде поставена в режим на преструктуриране и следователно че за нея се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, би могло да ги накара да продадат ценните си книжа на борсите и също да доведе до масово теглене на депозити, което би влошило финансовото състояние на банката и би направило по-трудно, и дори невъзможно, приемането на разрешение, годно да предотврати ликвидацията ѝ.

266 В това отношение, както следва от съображение 116 от Регламент № 806/2014, всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до въпроса изпълнени ли са условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието.

267 Следователно трябва да се приеме, че въвеждането в Регламент № 806/2014 на допитване до акционерите и кредиторите на съответния субект преди предприемането на действие по преструктуриране би довело до съществено забавяне на процедурата, което би застрашило както постигането на целите на действието, така и неговата ефективност.

268 Освен това, поради неотложността да се предприеме действие по преструктуриране, предварителното допитване до акционерите не би било възможно, по-специално заради трудностите, свързани с идентифицирането им. Всъщност, както отбелязват Кралство Испания и Съветът, тъй като акциите и облигациите се търгуват постоянно на пазарите, на практика би било невъзможно да се установят частните и институционалните инвеститори, с които трябва да се осъществи връзка.

269 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че Регламент № 806/2014 е можело да предвиди изслушване на акционерите след предприемането на действие по преструктуриране, достатъчно е да се отбележи, както прави Парламентът, че такова изслушване не би могло да измени съдържанието на тази мярка и следователно не би довело до нейната отмяна.

270 От всичко изложено по-горе следва, че изслушване на акционерите и кредиторите на субект, за който се отнася действие по преструктуриране, преди предприемането на това действие, би застрашило изпълнението на целите за стабилност на финансовите пазари и за непрекъснатост на критичните функции на субекта, както и на изискванията за бързина и ефективност на процедурата за преструктуриране.

271 При това положение липсата на разпоредба, предвиждаща изслушване на акционерите и кредиторите на съответния субект в рамките на процедурата по член 18 от Регламент № 806/2014, представлява ограничение на правото на изслушване, което е обосновано и необходимо с оглед на цел от общ интерес, спазва принципа на пропорционалност съгласно член 52, параграф 1 от Хартата и не нарушава нито една от предвидените в член 17 от Хартата процесуални гаранции на правото на собственост.

272 Ето защо възражението за незаконосъобразност на член 18 от Регламент № 806/2014 следва да бъде отхвърлено.

4. По осмото основание: нарушение на член 18 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС

273 Жалбоподателят изтъква, че с приемането на схемата за преструктуриране ЕСП е нарушил член 18 от Регламент № 806/2014, задължението си за полагане на дължимата грижа и член 296 ДФЕС, доколкото не е доказал, че условията за преструктуриране са изпълнени. В становището си по изявлението при встъпване на Кралство Испания жалбоподателят уточнява, че с това основание не изтъква грешка в преценката, а нарушение на задължението за полагане на дължимата грижа и на задължението за мотивиране в рамките на прилагането на член 18 от Регламент № 806/2014.

274 Жалбоподателят поддържа, че при приемането на схемата за преструктуриране ЕСП не е разгледал внимателно и безпристрастно всички относими в случая обстоятелства, необходими за прилагането на член 18 от Регламент № 806/2014, в съответствие със задължението за полагане на дължимата грижа и не е изложил пълни мотиви за решението си. С първото си оплакване той изтъква по същество, че ЕСП не е доказал изпълнението на условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, а именно че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен. Той поддържа, първо, че ЕСП не е взел предвид факта, че Banco Popular е била платежоспособна и че следователно неизпълнението на задълженията ѝ не е било доказано и второ, че не е обосновал защо еднократен проблем с ликвидността трябва да предполага неизпълнение на задълженията от страна на Banco Popular. С второто си оплакване жалбоподателят упреква ЕСП, че не е доказал изпълнението на условието по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014, а именно че предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи, взети по отношение на субекта, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна. ЕСП не разгледал наличието на други действия по надзор, годни да разрешат проблемите с ликвидността на Banco Popular.

а) По първото оплакване, свързано с член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014

275 На първо място, жалбоподателят изтъква, че ЕСП е нарушил задължението си за полагане на дължимата грижа или поне задължението си за мотивиране, като не е взел предвид определен брой доказателства за платежоспособността на Banco Popular.

276 Следва да се припомни, първо, че на 6 юни 2017 г. ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, след консултация с ЕСП съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014. В тази оценка, като взема предвид по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която банката губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да може да плати своите дългове или други задължения на техния падеж. ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще съгласно член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

277 Второ, с писмо от 6 юни 2017 г. управителният съвет на Banco Popular уведомява ЕЦБ, че според него има вероятност банката да стане проблемна.

278 В писмото си до ЕЦБ от 6 юни 2017 г. Banco Popular се позовава на изпратеното до ЕЦБ съгласно член 414 от Регламент № 575/2013 съобщение за нарушение на минималните изисквания за ликвидно покритие и препраща към приложената към това писмо оценка, осъществена от собствения ѝ управителен съвет, съгласно която Banco Popular е проблемна, както и към информацията и анализите, на които последният е основал този свой извод.

279 В това писмо се посочва:

„С настоящото Banco Popular уведомява, съгласно член 21.4 от Закон 11/2015 и членове 45 и 46 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 [на Комисията от 23 март 2016 година за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определяне на съдържанието на плановете за възстановяване, плановете за преструктуриране и плановете за преструктуриране на група, минималните критерии, по които компетентният орган трябва да оценява плановете за преструктуриране и плановете за преструктуриране на група, условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, изискванията към независимите оценители, договорното признаване на правомощията за обезценяване и преобразуване, изискванията за процедурите за уведомяване и съдържанието на уведомленията и съобщението за спиране, както и оперативното функциониране на колегиите за преструктуриране (ОВ L 184, 2016 г., стр. 1)], че съгласно оценката на нейния управителен съвет има вероятност банката да стане проблемна“.

280 В това писмо управителният съвет на Banco Popular признава, че банката е изправена пред сериозна криза с ликвидността и че има вероятност да стане проблемна. Следва да се приеме, че противно на твърденията на жалбоподателя, това писмо не може да се отхвърли като ирелевантно.

281 Трето, в член 2 от схемата за преструктуриране ЕСП припомня заключението на оценката на ЕЦБ и в член 2.2 стига до извода, че съгласно оценката на ЕЦБ предвиденото в член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 условие е изпълнено.

282 Съответно в случая констатацията, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, се основава на член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014, съгласно който за целите на параграф 1, буква а) от същия член се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако е налице следното обстоятелство:

„субектът не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж“.

283 Следва да се отбележи, че нито ЕЦБ, нито ЕСП се основават на хипотезата по член 18, параграф 4, буква б) от Регламент № 806/2014, а именно че за даден субект се счита, че е проблемен или има вероятност да стане проблемен, когато „активите на субекта са по-малко от задълженията му или [когато] съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще това ще бъде така“.

284 Съответно неплатежоспособността на субекта не е условие за констатацията, че същият е проблемен или има вероятност да стане проблемен, на основание член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 и следователно не е условие за приемането на схема за преструктуриране.

285 В това отношение съгласно съображение 57 от Регламент № 806/2014:

„Решението за поставянето на даден субект в режим на преструктуриране следва да бъде взето, преди финансовият субект да е изпаднал в счетоводна неплатежоспособност и преди целият му капитал да бъде напълно изчерпан. Преструктурирането следва да

започне, след като бъде направена констатацията, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен и че няма алтернативни мерки на частния сектор, които биха предотвратили в разумен срок неизпълнението на задълженията му […]“.

286 Следователно, противно на поддържаното от жалбоподателя, неплатежоспособността на Banco Popular не е единствената хипотеза, при която за нея може да се счита, че е проблемна или че има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014. Всъщност фактът, че даден субект е счетоводно платежоспособен, не означава, че той разполага с достатъчно ликвидни средства, а именно капиталови наличности, за да плати дълговете или другите си задължения, когато същите станат изискуеми.

287 В това отношение, по-специално от откъс от писмото на председателката на Надзорния съвет на ЕЦБ от 25 юли 2017 г., изпратено до назован от жалбоподателя член на Парламента, става ясно, че:

„Решението на ЕЦБ, че банката е проблемна или има вероятност да стане проблемна, се основава на недостига на ликвидни средства. Към днешна дата ЕЦБ не разполага с достатъчно обективни данни, за да може да установи дали банката е проблемна или има вероятност да стане проблемна на база капиталовото ѝ състояние. ЕЦБ, разбира се, наблюдава отблизо не само ликвидната, но и капиталовата позиция на банката. Нейните структурни проблеми (високо ниво необслужвани активи, слабо покритие и ниска рентабилност) намират отражение в съответните капиталови изисквания, установени от ЕЦБ“.

288 Хипотезата по член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 не изисква съответният субект да е неплатежоспособен, поради което изтъкнатите от жалбоподателя доказателства за платежоспособността на Banco Popular са неотносими и той неправилно поддържа, че ЕСП е нарушил задължението си за полагане на дължимата грижа или задължението си за мотивиране, като не е взел предвид тези доказателства.

289 На второ място, жалбоподателят отбелязва, че ЕСП е стигнал до извода, че Banco Popular е проблемна съгласно член 18 от Регламент № 806/2014 поради проблеми с ликвидността, макар проблемите с ликвидността да не са включени в нито една от хипотезите по член 18, параграф 4 от Регламент № 806/2014. При условията на евентуалност ЕСП нарушил задължението си за мотивиране, доколкото не обяснил защо проблем с ликвидността се причислява към хипотезите по член 18, параграф 4 от Регламент № 806/2014.

290 В това отношение следва да се отбележи, че в съображение 23 от схемата за преструктуриране ЕСП констатира, основавайки се на извършената от ЕЦБ оценка, че ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, считано от октомври 2016 г., поради тегления на депозити във всички клиентски сегменти. От това той стига до извода, че банката не разполага с много възможности да възстанови ликвидността си до степен да се гарантира, че е достатъчно стабилна да плаща задълженията си на техния падеж.

291 В схемата за преструктуриране ЕСП изброява различните събития, довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, считано от февруари 2017 г. ЕСП изтъква по-специално публикувания през февруари 2017 г. годишен отчет на Banco Popular за 2016 г., в който се обявяват консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро и назначаването на нов директор,

както и публикувания през май 2017 г. финансов отчет за първото тримесечие на 2017 г., в който се отчитат по-слаби резултати от очакваните от пазара. ЕСП посочва понижаването на рейтингите на Banco Popular от различни рейтингови агенции през февруари, април и юни 2017 г. Отбелязва също, че постоянните отрицателни медийни публикации относно финансовите резултати и относно твърдения непосредствен риск от несъстоятелност или от неликвидност на Banco Popular са довели до ръст в тегленията на депозити.

292 Освен това ЕСП посочва, че на 12 май 2017 г. ликвидното покритие на Banco Popular е паднало под изисквания минимален праг от 80 %, установен с член 460, параграф 2, буква в) от Регламент № 575/2013, и че Banco Popular не е успяла да възстанови съответствието с този праг до датата на схемата за преструктуриране.

293 Член 412, параграф 1 от Регламент № 575/2013 определя изискването за ликвидно покритие, както следва:

„Институциите държат ликвидни активи с обща стойност, която покрива разликата между изходящите ликвидни потоци и входящите ликвидни потоци при стресирани условия, за да се гарантира, че институциите поддържат нива на ликвидни буфери, които са достатъчни за преодоляване на всяко възможно неравновесие между входящите и изходящите ликвидни потоци при изключително стресирани условия за период от тридесет дни. През периоди, характеризиращи се със стресирани условия, институциите могат да използват ликвидните си активи, за да покриват своите нетни изходящи ликвидни потоци“.

294 Освен това, както посочва ЕСП, тези различни обстоятелства фигурират в насоките на Европейския банков орган (ЕБО) от 6 август 2015 г. относно тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се счита, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, съгласно член 32, параграф 6 от Директива 2014/59 (EBA/GL/2015/07) (наричани по-нататък „насоките на ЕБО“).

295 Целта на тези насоки, приложими от 1 януари 2016 г., е да предоставят набор от обективни обстоятелства, позволяващи да се определи дали даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен и съответстващи на предвидените в член 32, параграф 4, букви а)—в) от Директива 2014/59. Текстът на член 32, параграф 4, буква в) от Директива 2014/59 е идентичен с този на член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

296 Съгласно член 5, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014 ЕСП Съветът и Комисията полагат всички усилия, за да спазват насоките и препоръките на ЕБО, свързани със задачите, изпълнявани от тези органи.

297 Съгласно насоките на ЕБО за дадена институция трябва да се счита, че е проблемна или че има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 32, параграф 4, буква в) от Директива 2014/59, ако наруши нормативните изисквания за ликвидност, ако не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж.

298 Сред обстоятелствата, които трябва да се вземат предвид, в насоките на ЕБО се споменават по-специално: първо, всяко важно неблагоприятно събитие, засягащо развитието на ликвидната позиция на институцията и жизнеспособността на профила ѝ на финансиране, както и способността ѝ да изпълнява минималните изисквания за ликвидност, установени с Регламент № 575/2013, и допълнителните изисквания по силата на член 105 от този регламент, или което и да е национално минимално изискване за ликвидност; второ, всяко

важно неблагоприятно развитие на настоящите и бъдещите задължения на институцията, при оценката на което трябва евентуално да се вземат предвид очакваните и неочакваните изходящи ликвидни потоци, включително всеки сигнал за потенциални масови тегления от банките; трето, всяко събитие, което би могло сериозно да увреди репутацията на институцията, и по-специално всяко значително понижение на кредитния ѝ рейтинг от една или няколко рейтингови агенции, което предизвиква значителни изходящи ликвидни потоци или невъзможност за подновяване на финансирането, или задейства фактори за активиране на обвързани с външните рейтинги договорни клаузи.

299 Различните обстоятелства, които ЕЦБ и ЕСП вземат предвид в съответствие с насоките на ЕБО и които впрочем не са оспорени от жалбоподателя, позволяват да се стигне да извода, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 към датата на приемането на схемата за преструктуриране.

300 Следователно жалбоподателят неправилно твърди, че ЕСП се е основал на непълен анализ на оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, като е взел предвид обстоятелства, които не доказват наличието на проблем с ликвидността.

301 Неправилно е и твърдението на жалбоподателя, че проблемите с ликвидността не са сред предвидените в член 18 от Регламент № 806/2014 хипотези, в които се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен. Накрая, доколкото схемата за преструктуриране изрично препраща към оценката на ЕЦБ, в която се констатира, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, на основание член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014, жалбоподателят не може да твърди, че ЕСП е нарушил задължението си за мотивиране, като не е обяснил защо проблем с ликвидността се причислява към случаите по член 18, параграф 4 от този регламент.

302 Освен това тези обстоятелства показват и че противно на твърдяното от жалбоподателя, проблемите с ликвидността на Banco Popular не могат да се считат само за еднократни. Това впрочем се потвърждава от факта, че самата банка уведомява ЕЦБ, че е проблемна поради проблеми с ликвидността.

303 На последно място, доводът на жалбоподателя, че проблемите с ликвидността на Banco Popular са следствие от събитията, предизвикани от изявленията на председателката на ЕСП, и че следователно Banco Popular не носи отговорност за тях, не е релевантен за преценката на законосъобразността на обжалваните решения. Всъщност в приложение на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 ЕСП констатира в член 2 от схемата за преструктуриране, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, като се основава на оценката на ЕЦБ. Обстоятелствата и мотивите, накарали ЕЦБ да стигне до извода, че Banco Popular е проблемна, са ирелевантни.

304 Следователно жалбоподателят не е доказал, че изпълнението на условието по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 не е било доказано от ЕСП, поради което първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

б) По второто оплакване, свързано с член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014

305 Жалбоподателят поддържа, че ЕСП не е изпълнил задължението си за полагане на дължимата грижа и е превишил пределите на правото си на преценка, като не е разгледал другите налични действия по надзор, годни да разрешат проблемите с ликвидността на Banco Popular, и при условията на евентуалност, че е нарушил задължението си за мотивиране.

306 От една страна, жалбоподателят изтъква, че има съвкупност от данни, които сочат, че Banco Popular е можела да получи извънредно ликвидно улеснение, и че от схемата за преструктуриране не личи ЕСП да е разгледал тези данни. От друга страна, ЕСП не взел предвид, че предстояло да се обяви увеличение на капитала и че Barclays Bank и Deutsche Bank щели да гарантират записването на цялото увеличение.

307 Първо, жалбоподателят изтъква, че е било одобрено извънредно ликвидно улеснение, доколкото Banco Popular е предоставила достатъчно гаранции, и че същата е получила само част от това улеснение, поради което допълнително такова все още е било на разположение. Тази сума щяла да бъде счетена за достатъчна за преодоляване на ликвидните затруднения на Banco Popular. Той изтъква, че Banco Popular е дала достатъчно гаранции и че според печата тези гаранции са възлизали на 40 милиарда евро, което било достатъчна според нормативните критерии сума.

308 В това отношение следва да се отбележи, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ЕЦБ счита, че макар през предхождащите оценката седмици Banco Popular да е разработила и да е започнала да привежда в изпълнение различни мерки за генериране на допълнителни ликвидни средства, към датата на оценката обемът на реализираните и все още очаквани входящи потоци не е бил достатъчен да спре изчерпването на ликвидността на Banco Popular. ЕЦБ посочва, че дори с извънредното ликвидно улеснение, срещу което Управителният съвет на ЕЦБ решава на 5 юни 2017 г. да не повдига възражения, ликвидността към тази дата не е била достатъчна, за да се гарантира, че Banco Popular е способна да се справи със задълженията си най-късно до 7 юни 2017 г.

309 В съображение 26, буква в) от схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че на 5 юни 2017 г. Banco Popular е получила първо извънредно ликвидно улеснение, след като ЕЦБ не представя възражения, но че Централната банка на Испания не е била в състояние да ѝ предостави допълнително извънредно ликвидно улеснение.

310 В това отношение следва да се отбележи, че с писмо от 5 юни 2017 г. Централната банка на Испания иска съгласието на ЕЦБ да предостави извънредно ликвидно улеснение на Banco Popular с падеж 14 юни 2017 г., за да може последната банка да се справи с тежките ликвидни затруднения, пред които е изправена. Още същия ден обаче Централната банка на Испания изпраща ново писмо до ЕЦБ с искане за увеличаване на извънредното ликвидно улеснение в полза на Banco Popular с падеж 21 юни, след като последната я е уведомила за изключително сериозни движения на парични средства. Тези две писма, изпратени до ЕЦБ в един и същ ден, свидетелстват за бързината, с която се влошава ликвидността на Banco Popular.

311 Съответно в член 3.2, буква г) от схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че извънредното ликвидно улеснение е нямало да бъде достатъчно поради бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular.

312 Следва да се отбележи, че в деня след предоставянето на това първо извънредно ликвидно улеснение, а именно 6 юни 2017 г., ЕЦБ и управителният съвет на Banco Popular стигат до извода, че предвид мащаба и бързината на тегленията на ликвидни средства банката няма да може да плати дълговете си или други задължения с падеж 7 юни. Така след констатацията, че Banco Popular е проблемна, предоставяне на допълнително извънредно ликвидно улеснение вече не може да се обмисля.

313 Освен това следва да се припомни, че ЕСП изобщо не участва в предоставянето на извънредно ликвидно улеснение, което е от компетентността на националните централни банки. Ето защо, както поддържа ЕСП, той не е длъжен да обосновава това, че не е на разположение извънредно ликвидно улеснение или че допълнително извънредно ликвидно улеснение не е на разположение в определения срок.

314 Съответно в схемата за преструктуриране ЕСП може само да констатира, от една страна, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна ЕЦБ преценява, че одобреното от нея извънредно ликвидно улеснение не позволява да се разрешат ликвидните затруднения на Banco Popular, и от друга страна, че Централната банка на Испания не предоставя на Banco Popular допълнително извънредно ликвидно улеснение.

315 Следователно жалбоподателят не може да упреква ЕСП, че в схемата за преструктуриране не разглежда въпроса дали Banco Popular е можела да получи допълнително извънредно ликвидно улеснение.

316 Второ, жалбоподателят упреква ЕСП, че не е взел предвид, че е предстояло да се обяви увеличение на капитала и че Barclays Bank и Deutsche Bank са щели да гарантират записването на цялото увеличение. Според жалбоподателя тази мярка е можела да възвърне загубеното доверие и ако към нея се добави отпускане на заем или на извънредно ликвидно улеснение, е щяла да разреши еднократната криза. Тя допълва, че някои акционери на Banco Popular са били склонни да участват в евентуално увеличаване на капитала.

317 Що се отнася до писмата на Barclays Bank и на Deutsche Bank, откъси от които са приложени към репликата, те не съдържат твърд ангажимент от страна на тези банки да участват в увеличаване на капитала на Banco Popular, а просто отразяват дискусии относно евентуално бъдещо увеличаване на капитала. Тези писма показват, че към датата на изпращането им проектът за увеличаване на капитала на Banco Popular все още е бил на много ранен етап на изготвяне.

318 В писмото си до Banco Popular от 3 юни 2017 г. Barclays Bank просто споменава наскоро обсъждано увеличаване на капитала, чиято цел, що се отнася до Banco Popular, е да се покрият нуждите ѝ от допълнителни провизии и да се достигнат доста по-високи капиталови равнища, за да се смекчат предизвикателствата, произтичащи от конкретна експозиция към недвижими имоти и други необслужвани активи, с които е трябвало да се справи. Съответно в това писмо, от една страна, по нищо не личи, че Barclays Bank е

склонна да участва в това увеличаване на капитала, и от друга страна, последната не споменава за ликвидните затруднения, с които се сблъсква Banco Popular, и не предлага разрешение за справяне с тях.

319 В писмото си до Banco Popular от 5 юни 2017 г. Deutsche Bank споменава единствено интереса си да осигури 50 % от възможно увеличение на капитала с 4 милиарда евро. Deutsche Bank посочва само че „очевидно има някои условия, но [че] писмото се основава на убеждението ни, че при известни обстоятелства, които според нас могат реално да бъдат изпълнени, може да се осъществи увеличаване [на капитала], което да стабилизира банката“. Следователно това писмо не може да се тълкува в смисъл, че съдържа твърд ангажимент на Deutsche Bank, и не предлага разрешение за справяне с ликвидните затруднения на Banco Popular.

320 Освен това от изявленията на някои акционери на Banco Popular, които са приложени към становището по изявлението при встъпване на Кралство Испания, личи, че към датата на преструктурирането проектът за увеличаване на капитала с участието на акционерите на Banco Popular е бил едва на етап подготовка. В това отношение следва да се цитира откъс от изявлението на г-н Del Valle Ruiz, в което той посочва, че на 2 юни 2017 г. е разисквал с още един инвеститор организирането на среща с инвестиционна банка, на която да се обсъди кой е най-добрият начин, по който да се структурира увеличаването на капитала, и че тази среща е била насрочена за 5 юни 2017 г.

321 Следва да се отбележи, че доводът на жалбоподателя се основава на чисто теоретичната хипотеза, че тези увеличавания на капитала е можело да бъдат осъществени в достатъчно кратък срок, за да може да се избегне Banco Popular да бъде проблемна или да има вероятност да стане проблемна. Освен това следва да се отбележи, че жалбоподателят не обяснява доколко едно увеличаване на капитала би могло да разреши проблемите с ликвидността, пред които е изправена Banco Popular, и че самият той признава, че тази мярка не може да се обмисля, без към нея да се добави заем или извънредно ликвидно улеснение. Накрая, следва да се констатира, че след като на 6 юни 2017 г. самата банка заключава, че е проблемна, значи е счела, че тези мерки не са били възможни.

322 При това положение, както поддържа ЕСП, не е било необходимо в схемата за преструктуриране да се обмислят — само за да се отхвърлят — мерки, които е нямало да позволят да се осигурят ликвидните средства, необходими на Banco Popular, за да се справи с тегленията на депозити, и които е нямало как да бъдат приведени в действие в срок, достатъчен да се предотврати неизпълнението на задължения от нейна страна. В съответствие с член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 ЕСП правилно ограничава преценката си до мерките, които наистина могат да бъдат приведени в действие предвид указаните срокове и с оглед на обстоятелствата.

323 Трето, жалбоподателят упреква ЕСП, че не е разгледал други действия по надзор, предвидени в член 86 от Директива 2013/36.

324 Следва да се констатира, че съгласно член 86, параграф 1 от Директива 2013/36: „[к]омпетентните органи гарантират, че институциите разполагат с устойчиви стратегии, политики, процеси и системи за установяване, измерване, управление и наблюдение на ликвидния риск в течение на подходящи периоди с различна продължителност, включително в рамките на един ден, за да се гарантира, че институциите поддържат адекватно ниво на ликвидни буфери“. Съгласно споменатия от жалбоподателя параграф 3

от този член: „[к]омпетентните органи гарантират, че ликвидните рискови профили на институциите съответстват на изискванията за добре функциониращa и стабилна система и не ги превишават, като институции отчитат естеството, мащаба и сложността на своите действията“.

325 Достатъчно е да се констатира, подобно на Комисията, че на тази разпоредба не може да се гледа като на правдоподобно разрешение на проблемите с ликвидността на Banco Popular. Всъщност Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна именно защото не е можела да изпълни тези изисквания за ликвидност.

326 Следователно жалбоподателят не е доказал, че ЕСП не е изпълнил задължението си за полагане на дължимата грижа или е нарушил задължението си за мотивиране, като не е разгледал другите изтъкнати от него действия по надзор, нито че не е доказал изпълнението на условието по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014.

327 Поради това второто оплакване и твърденията по осмото основание следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

5. По първото основание: нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита, закрепени в членове 15 и 296 ДФЕС и в членове 42 и 47 от Хартата

328 Жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил задължението за мотивиране и правото на защита, закрепени в членове 15 и 296 ДФЕС и в членове 42 и 47 от Хартата, доколкото мотивите на схемата за преструктуриране са непълни и противоречиви и доколкото няма пълен достъп до тях, защото са били обявени за поверителни.

329 Това основание се подразделя по същество на две оплаквания, като първото е свързано с нарушение на задължението за мотивиране, а второто — с нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.

а) По първото оплакване, свързано с нарушение на задължението за мотивиране

330 Съгласно постоянната практика на Съда изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и да излагат ясно и недвусмислено съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, трябва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решения от 8 май 2019 г., Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, т. 85 и 87 и цитираната съдебна практика, и от 21 октомври 2020 г., ЕЦБ/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, непубликувано, EU:C:2020:845, т. 41 и цитираната съдебна практика).

331 Освен това степента на точност на мотивите на един акт трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия и сроковете, при които той трябва да бъде приет (вж. решения от 6 ноември 2012 г., Éditions Odile Jacob/Комисия, C-551/10 P,

EU:C:2012:681, т. 48 и цитираната съдебна практика, от 23 май 2019 г., KPN/Комисия, T-370/17, EU:T:2019:354, т. 139 и цитираната съдебна практика, и от 27 януари 2021 г., KPN/Комисия, T-691/18, непубликувано, EU:T:2021:43, т. 162).

332 Жалбоподателят поддържа, че мотивите на схемата са непълни и противоречиви.

333 Първо, той изтъква наличието на противоречие между съображение 24 от схемата за преструктуриране, отнасящо се до проблемите с ликвидността на Banco Popular, и съображение 26, отнасящо се до мерки във връзка с проблем с платежоспособността.

334 Тези две съображения се отнасят до описанието на състоянието на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране. В съображение 24 от схемата за преструктуриране ЕСП представя обстоятелствата, довели до ликвидните затруднения на Banco Popular. Съображение 26 се отнася до мерките, които Banco Popular е обмисляла преди приемането на схемата за преструктуриране в опит да разреши ликвидните си проблеми. Следователно между тези две съображения не може да има противоречие.

335 Нещо повече, противно на поддържаното от жалбоподателя, съображение 26 не представя разрешения за справяне с ликвидните проблеми на Banco Popular, които ЕСП предлага в схемата за преструктуриране. Това, че според жалбоподателя мерките, които Banco Popular обмисля през седмиците преди преструктурирането и които са посочени в съображение 26 от схемата за преструктуриране, изглежда, се отнасят до проблем с платежоспособността, а не с ликвидността, не е от значение.

336 Второ, жалбоподателят поддържа, че ЕСП не е обяснил защо инструментът за продажба на стопанска дейност е подходяща и пропорционална мярка за разрешаване на проблем с ликвидността.

337 В това отношение, както отбелязва ЕСП, инструментът за продажба на стопанска дейност, определен в член 24 от Регламент № 806/2014, се прилага във всички хипотези, при които за даден субект се счита, че е проблемен или има вероятност да стане проблемен. Нито едно обстоятелство не позволява да се предположи, че този инструмент не е подходящ в случай на ликвидни затруднения.

338 Освен това в членове 4 и 5 от схемата за преструктуриране ЕСП обяснява необходимостта и пропорционалността на инструмента за продажба на стопанска дейност с оглед на целите на преструктурирането и посочва, че другите инструменти за преструктуриране, предвидени в член 22 от Регламент № 806/2014, не биха постигнали тези цели в същата степен.

339 По-специално, в член 5.3 от схемата за преструктуриране ЕСП приема, че другите инструменти за преструктуриране, предвидени в член 22, параграф 2 от Регламент № 806/2014, не биха изпълнили целите на преструктурирането в същата степен. Що се отнася до инструмента за споделяне на загуби, ЕСП счита, че дори да бъде съчетан с инструмента за обособяване на активи, няма гаранции, че той незабавно ще доведе до ефективно разрешаване на ситуацията с ликвидността на Banco Popular и съответно до възстановяване на финансовата ѝ стабилност и на жизнеспособността ѝ в дългосрочен план. Във връзка с инструмента „мостова институция“, дори съчетан с инструмента за обособяване на активи, ЕСП, като взема предвид целта на мостовата институция да се запази достъпът до критичните функции и да се продаде Banco Popular по принцип до две

години, както и че инструментът за продажба на стопанска дейност постига същия резултат в кратък срок, смята, че последният инструмент позволява целите на преструктурирането да бъдат постигнати по-ефективно, отколкото с инструмента „мостова институция“.

340 Съответно ЕСП излага причините, поради които инструментът за продажба на стопанска дейност е подходящата дейност по преструктуриране в проблемната ситуация, в която се намира Banco Popular, а именно криза с ликвидността.

341 Трето, според жалбоподателя оценка 2 разкрива още едно противоречие, а именно че ЕСП счита, че Banco Popular е платежоспособна, но че има отрицателна стойност, изчислена на минус 8,2 милиарда евро.

342 В това отношение следва да се изтъкне, че в оценка 2 Deloitte посочва, че резултатите от оценяването му се нареждат в диапазон между 1,3 милиарда и минус 8,2 милиарда евро, при най-добра прогнозна оценка в рамките на този диапазон минус 2 милиарда евро.

343 Тази оценка се отнася до стойността при продажба на Banco Popular, т.е. до цената, която потенциален купувач би бил готов да плати за Banco Popular при обстоятелствата, съществуващи към датата на приемане на схемата за преструктуриране. Следователно става дума за икономическата, а не за счетоводната стойност на Banco Popular.

344 При това положение констатацията, че Banco Popular е платежоспособна от счетоводна гледна точка, не влиза в противоречие с отрицателната ѝ прогнозна стойност при продажба.

345 Четвърто, жалбоподателят поддържа, че поверителните данни са от основно значение за разбирането на следваната логика и че не знае в какво се състоят ликвидните затруднения на Banco Popular. Отбелязва, че в съображение 25 от схемата за преструктуриране просто се споменава, че „посочените по-горе обстоятелства водят до значителни тегления на депозити“.

346 Достатъчно е да се констатира, че обстоятелствата, довели до ликвидните затруднения на Banco Popular между февруари 2017 г. и датата на преструктурирането, са обяснени в съображение 24 от схемата за преструктуриране.

347 Освен това в съображение 23 от схемата за преструктуриране ЕСП констатира, основавайки се на извършената от ЕЦБ оценка, че ликвидността на Banco Popular се е влошила значително, считано от октомври 2016 г., поради тегления на депозити във всички клиентски сегменти. От това той стига до извода, че банката не разполага с много възможности да възстанови ликвидността си до степен да се гарантира, че е достатъчно стабилна да плаща задълженията си на техния падеж.

348 В съображение 26, буква в) от схемата за преструктуриране ЕСП констатира също, че на 5 юни 2017 г. Banco Popular е получила първо извънредно ликвидно улеснение, след дадено съгласие от ЕЦБ, но че Централната банка на Испания не била в състояние да ѝ предостави допълнително извънредно ликвидно улеснение.

349 Следва да се приеме, че тези обстоятелства са достатъчни, за да се разбере колко сериозни са били ликвидните затруднения, с които е трябвало да се справя Banco Popular.

350 Констатацията на ЕЦБ, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна поради влошаването на ситуацията с ликвидността ѝ, е достатъчна, за да се разберат основанията за предприетите от ЕСП действия, без да е необходимо да се знае точният размер на тегленията.

351 Както се посочва в съображение 25, първо изречение от схемата за преструктуриране, в последната се съдържат поверителни данни за размера на тегленията. Жалбоподателят не обяснява защо тези данни биха били от основно значение за разбирането на следваната в схемата за преструктуриране логика.

352 В това отношение жалбоподателят препраща към приложение C.7 към репликата, което трябвало да обясни липсващите данни. Това приложение обаче съдържа сравнителна таблица на трите последователно публикувани варианта на схемата за преструктуриране, от което се вижда само че частта за съображение 25 не е допълвана.

353 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателят не доказва нарушение на задължението за мотивиране и че първото оплакване трябва да бъде отхвърлено.

б) По второто оплакване, свързано с нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита

354 Жалбоподателят изтъква, че не е имал достъп до пълния текст на схемата за преструктуриране, тъй като най-важните части от нея не са били публикувани, а исканията му за достъп са били отхвърлени. Поради това той не бил запознат с причините, поради които ЕСП го лишил от правото му на собственост, което представлявало нарушение на правото му на защита и на правото му на ефективна съдебна защита, закрепено в член 47 от Хартата. Той поддържа, че за да упражни правото си на защита, трябва да има достъп до пълния текст на схемата за преструктуриране, и че поверителността на схемата за преструктуриране не е обоснована.

355 Следва да се припомни, що се отнася до принципа на ефективна съдебна защита, че съгласно член 47, първа алинея от Хартата всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в посочения член условия. От практиката на Съда следва, че ефективността на съдебния контрол, гарантиран в тази разпоредба, изисква в частност заинтересованото лице да може да защити правата си при възможно най-добри условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали има смисъл да сезира компетентния съд с иск срещу определен субект (вж. решение от 29 април 2021 г., Banco de Portugal и др., C-504/19, EU:C:2021:335, т. 57 и цитираната съдебна практика).

356 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика ефективността на съдебния контрол, гарантиран в член 47 от Хартата, изисква заинтересованото лице да може да се запознае с основанията за взетото спрямо него решение посредством прочита на самото решение или чрез съобщаване на тези основания по искане на това лице, без да се засяга правомощието на компетентния съд да изиска съобщаването им от съответния орган, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд, както и за да се предостави на този съд пълна възможност за упражняване на контрол за законосъобразността на разглежданото национално решение (вж. решения от 26 април 2018 г., Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, т. 55 и цитираната съдебна практика, от

24 ноември 2020 г., Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 и C-226/19, EU:C:2020:951, т. 43 и цитираната съдебна практика, и от 3 февруари 2021 г., Ramazani Shadary/Съвет, T-122/19, непубликувано, EU:T:2021:61, т. 50 и цитираната съдебна практика).

357 Що се отнася до съобщаването на схемата за преструктуриране, следва да се припомни, че жалбоподателят не е неин адресат и че тя е адресирана до FROB. Жалбоподателят трябва да се счита за трето лице и следователно не разполага с право да получи схемата за преструктуриране.

358 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателят неправилно се позовава на съдебната практика относно ограничителните мерки, съгласно която спазването на задължението за съобщаване на основанията за дадено решение е необходимо, за да могат адресатите на такава мярка да защитят правата си при възможно най-добрите условия и да се спази правото на ефективна съдебна защита.

359 Всъщност, за разлика от ограничителните мерки, с които на дадено лице се налага индивидуална икономическа и финансова санкция (замразяване на средства), схемата за преструктуриране не представлява индивидуална мярка, взета спрямо акционерите на Banco Popular, а оттам и спрямо жалбоподателя. Следователно цитираната от жалбоподателя съдебна практика, съгласно която на засегнатото от ограничителна мярка лице, в качеството му на адресат на такова решение, трябва да се съобщят основанията за него, е неприложима в случая.

360 Що се отнася до публикуването на схемата за преструктуриране, съгласно член 29, параграф 5 от Регламент № 806/2014 ЕСП публикува на своя официален уебсайт копие от схемата за преструктуриране или съобщение, в което се обобщават последиците от действието по преструктуриране, и по-специално последиците за непрофесионалните клиенти.

361 В случая на 7 юни 2017 г. ЕСП публикува, съгласно член 29, параграф 5 от Регламент № 806/2014, на уебсайта си съобщение за приемането на схемата за преструктуриране с приложен към него документ, обобщаващ последиците от преструктурирането. На 11 юли 2017 г. ЕСП публикува неповерителен вариант на схемата за преструктуриране. На 2 февруари 2018 г., а след това на 31 октомври 2018 г. ЕСП публикува на уебсайта си и неповерителни варианти на схемата за преструктуриране и на оценки 1 и 2, съдържащи по-малко заличени пасажи.

362 В допълнение член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Преди да бъде разкрита каквато и да било информация, [ЕСП] гарантира, че тя не съдържа поверителна информация, по-специално като оценява последиците, които разкриването ѝ би могло да има за обществения интерес по отношение на финансовата, паричната или икономическата политика, за търговските интереси на физически и юридически лица, както и за целите на инспекциите, разследванията и одитите. Процедурата за проверка на последиците от разкриване на информация включва извършването на конкретна оценка на последиците от всяко разкриване на съдържанието и данните на плановете за преструктуриране, посочени в членове 8 и 9, на резултатите от оценките, извършени съгласно член 10, или на схемата за преструктуриране, посочена в член 18“.

363 Тази разпоредба изрично предвижда, че преди да публикува или да съобщи схемата за преструктуриране на трето лице, ЕСП е длъжен да гарантира, че същата не съдържа поверителна информация. Това задължение важи и за оценка 2, която представлява приложение към схемата за преструктуриране и е неразделна част от нея съгласно член 12.2 от посочената схема.

364 Жалбоподателят изтъква, че поверителността на схемата за преструктуриране не намира основание в Регламент № 806/2014 и противоречи на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), както и на принципа на прозрачност, установен в член 15 ДФЕС и в член 42 от Хартата.

365 В това отношение следва да се отбележи, че ЕСП има задължение да опазва поверителните данни на всички субекти, включително търговските тайни, съгласно член 339 ДФЕС, член 41, параграф 2, буква б) от Хартата и член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014.

366 Първо, жалбоподателят поддържа, че съгласно съображение 116 от Регламент № 806/2014 задълженията за поверителност се прилагат само докато решението за преструктуриране не бъде публично оповестено.

367 Съображение 116 от Регламент № 806/2014 предвижда:

„Действията по преструктуриране следва да бъдат надлежно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящия регламент — публично оповестени. Въпреки това, предвид възможността информацията, получена от [ЕСП], националните органи за преструктуриране и техните професионални съветници по време на процеса на преструктуриране, да е с чувствителен характер, за тази информация следва да се прилагат изискванията за професионална тайна, преди решението за преструктуриране да бъде публично оповестено. Трябва да се вземе предвид фактът, че информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответните предприятия. Трябва да се приеме, че всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до това дали са изпълнени условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на процедурата, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието. Освен това информацията, че [ЕСП] и националните органи за преструктуриране проверяват конкретен субект, би могла да е достатъчна за настъпването на отрицателни последици за този субект. Поради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на поверителността на такава информация, като например съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка, извършена в този контекст“.

368 От една страна, от това съображение следва, че някои данни, с които разполага ЕСП и които се съдържат в схемата за преструктуриране, в оценка 2, както и в документите, на които той се е основал, попадат в обхвата на професионалната тайна и са поверителни.

369 В това отношение от член 34, параграф 1 от Регламент № 806/2014 следва, че за целите на изпълнението на своите задачи съгласно този регламент ЕСП може, пряко или чрез националните органи за преструктуриране, след като ги информира и като използва пълноценно цялата информация, която е на разположение на ЕЦБ или на националните компетентни органи, да изиска по-специално от субектите, засегнати от действие по преструктуриране, да предоставят цялата информация, която е необходима за изпълнението на възложените му с този регламент задачи. В параграф 2 от този член се уточнява, че изискванията за професионална тайна не освобождават тези субекти от задължението да предоставят информация. Член 34, параграф 4 от Регламент № 806/2014 предвижда, че на ЕСП се дава възможност да получава, включително редовно, всякаква информация, необходима за упражняването на неговите функции по този регламент, по-специално относно капитала, ликвидността, активите и задълженията на всяка институция, попадаща в обхвата на неговите правомощия за преструктуриране.

370 Съдът е постановил във връзка с Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, точка 8, стр. 247), че ефективното функциониране на системата за контрол върху дейността на инвестиционните посредници, основана на надзор в рамките на държавата членка и на обмена на информация между компетентните органи на няколко държави членки, изисква и наблюдаваните посредници, и компетентните органи да могат да разчитат на това, че предоставената поверителна информация по принцип ще бъде запазена в тайна (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 31 и цитираната съдебна практика).

371 Съдът приема, че липсата на такова доверие може да застраши безпрепятственото предоставяне на поверителната информация, необходима за осъществяването на дейността по надзор. Следователно член 54, параграф 1 от Директива 2004/39 предвижда задължението за запазване на професионална тайна като общо правило, за да бъдат защитени не само специфичните интереси на пряко засегнатите предприятия, но и общият интерес, свързан с нормалното функциониране на пазарите на финансови инструменти в Съюза (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 32 и 33 и цитираната съдебна практика).

372 Следва впрочем да се отбележи, че член 88, параграф 1 от Регламент № 806/2014, който се отнася до изискванията за професионална тайна, прилагани по отношение на членовете на ЕСП, съдържа разпоредба, еквивалентна на член 54, параграф 1 от Директива 2004/39.

373 От друга страна, съображение 116 от Регламент № 806/2014 несъмнено изтъква задълженията на ЕСП за професионална тайна преди приемането на решение за преструктуриране. В него се посочва, че доколкото някои данни, с които разполага ЕСП, са с чувствителен характер и попадат в обхвата на търговската тайна, те не следва да бъдат публично оповестявани преди предприемането на действие по преструктуриране. Всъщност предоставянето на информация за това, че даден субект е проблемен или има вероятност да стане проблемен и че спрямо него може да се предприеме действие по преструктуриране, би могло по-специално да накара акционерите да продадат ценните си

книжа на борсите и да доведе до масово теглене на депозити, което би влошило финансовото състояние на банката и съответно би намалило ефикасността на дадено действие на ЕСП и би засегнало функционирането на пазара.

374 В това съображение обаче изрично се посочва и че действията по преструктуриране „следва да бъдат надлежно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящия регламент — публично оповестени“. Следва да се припомни, че член 88, параграф 5 от Регламент № 806/2014, цитиран в точка 362 по-горе, изрично предвижда, че преди да разкрие схемата за преструктуриране, ЕСП е длъжен да гарантира, че тя не съдържа поверителна информация.

375 От това следва, че съображение 116 от Регламент № 806/2014 не може да се тълкува в смисъл, че правилата за поверителност и за професионална тайна се прилагат само докато решението за преструктуриране не бъде публично оповестено.

376 Второ, жалбоподателят се позовава на член 88, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014, съгласно който „[и]нформацията, за която се прилагат изискванията за професионална тайна, не може да се разкрива на друг частен или публичен субект, освен ако разкриването ѝ е необходимо за целите на съдебно производство“.

377 Тази разпоредба обаче не означава, че ЕСП е длъжен да разкрие пълния текст на решение за преструктуриране от момента на образуване на съдебно производство. Тази разпоредба предвижда възможността даден съд да разпореди представянето на документи, включително такива, съдържащи поверителна информация.

378 В това отношение Общият съд може да разпореди на ЕСП да представи всеки документ, за който счита, че има значение за решаването на спора, посредством процесуално-организационно действие или действие по събиране на доказателства съгласно член 91, буква б) и член 92, параграф 3 от Процедурния правилник. Съгласно член 103, параграф 1 от същия правилник обаче Общият съд може да приеме, че някои данни, съдържащи се в тези документи, са поверителни, и поради това да реши да не бъдат предоставяни на другите страни, и по-специално на жалбоподателите/ищците.

379 От това следва, че решение на Общия съд да разпореди представянето на документи не гарантира на жалбоподателите достъпа до всички тези документи, ако Общият съд прецени, че те съдържат поверителни данни.

380 Следва да се посочи, че в рамките на настоящото производство, на 12 май 2021 г., с определение за извършване на действие по събиране на доказателства, Общият съд иска от ЕСП да предостави някои документи, и по-специално поверителните варианти на схемата за преструктуриране, на оценка 2 и на оценката на ЕЦБ за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Съгласно член 103 от Процедурния правилник, след като разглежда съдържанието на тези документи, Общият съд приема, че заличените данни във вариантите на тези документи, публикувани на уебсайта на ЕСП и на ЕЦБ, нямат значение за решаването на настоящия спор. Поради това с определение от 9 юни 2021 г. Общият съд изважда поверителните варианти на тези документи от преписката по делото.

381 Трето, жалбоподателят само твърди, че поверителността на схемата за преструктуриране противоречи на принципа на прозрачност и на разпоредбите на Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи, без да изтъква конкретен довод.

382 Достатъчно е обаче да се констатира, от една страна, че Регламент № 1049/2001 няма отношение към въпроса дали ЕСП е бил длъжен да разкрие пълния текст на схемата за преструктуриране, и от друга страна, че с него се установява режим на публичен достъп до документите, включващ изключения, с които се цели да се гарантира поверителността на някои данни.

383 В това отношение Съдът е постановил, във връзка с член 54 от Директива 2004/39, който установява общ принцип на забрана за разгласяване на поверителната информация, притежавана от компетентните органи, и изчерпателно изброява особените случаи, когато тази обща забрана по изключение не е пречка за предаването или използването на такава информация, че следователно целта му не е да създаде право на достъп на обществеността до информацията, притежавана от компетентните органи, или да уреди подробно упражняването на такова право на достъп, евентуално признато от националното право (решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 38 и 39).

384 Следва да се отбележи, че член 88 от Регламент № 806/2014 установява изискванията в областта на професионалната тайна и въвежда, също като член 54 от Директива 2004/39, общ принцип на забрана за разгласяване на притежаваната от ЕСП поверителна информация и предвижда хипотезите, в които тази обща забрана по изключение не е пречка за предаването ѝ.

385 Съдът обаче постановява, че член 54 от Директива 2004/39 преследва цел, различна от тази на Регламент № 1049/2001. Всъщност целта на този регламент е да предостави на обществеността възможно най-широко право на достъп до документите на институциите на Съюза (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 40 и 41 и цитираната съдебна практика).

386 Според Съда в светлината именно на такава цел Регламент № 1049/2001 по принцип задължава институцията на Съюза, която възнамерява да откаже достъпа до документ, да изясни по какъв начин достъпът до този документ би могъл да засегне конкретно интереса, защитен от някое от предвидените за съответното право на достъп изключения, без да се изключва възможността за посочената институция в тази насока да се позове на обща презумпция за поверителност, приложима за дадена категория документи, когато сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за разгласяване, които се отнасят до документи от едно и също естество (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 42 и цитираната съдебна практика).

387 Той заключава, че за сметка на това, когато, сезирани от частноправен субект със заявление за достъп до информация за поднадзорно предприятие, компетентните органи смятат, че исканата информация е поверителна по смисъла на член 54, параграф 1 от Директива 2004/39, те могат да уважат такова заявление единствено в изчерпателно изброените в член 54 случаи (решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 43).

388 Следва да се приеме, че тази съдебна практика се прилага по аналогия за съхраняваната от ЕСП поверителна информация по смисъла на член 88 от Регламент № 806/2014.

389 Четвърто, в репликата жалбоподателят се позовава на решенията на Апелативната комисия на ЕСП от 28 ноември 2017 г. и от 19 юни 2018 г. в отговор на негови искания за достъп до документи на основание член 90, параграф 1 от Регламент № 806/2014 и Регламент № 1049/2001, вследствие на които през февруари и октомври 2018 г. ЕСП публикува на уебсайта си неповерителни варианти на схемата за преструктуриране и на оценки 1 и 2, съдържащи по-малко заличени пасажи. Той поддържа, че тези решения на Апелативната комисия на ЕСП потвърждават, че достъпът до съществена част от схемата за преструктуриране е бил отказан без основание и че публикуваният през февруари 2018 г. вариант на тази схема е съдържал прекалено много поверителни пасажи.

390 Следва да се отбележи, че Съдът е постановил, че компетентните органи поначало са длъжни да спазват възложеното им с член 54, параграф 1 от Директива 2004/39 задължение за професионална тайна през целия период, през който притежаваната от тях на основание на същата директива информация трябва да се счита за поверителна, тъй като иначе би се застрашило постигането на преследваните с тази разпоредба цели. При все това изтичането на време представлява обстоятелство, което обикновено може да повлияе върху анализа на въпроса дали условията, от които зависи поверителността на съответната информация, са изпълнени в даден момент (вж. решение от 19 юни 2018 г., Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, т. 48 и 49 цитираната съдебна практика).

391 Доколкото, както вече бе посочено, член 88, параграф 1 от Регламент № 806/2014 съдържа разпоредба, еквивалентна на разпоредбата на член 54, параграф 1 от Директива 2004/39, тази съдебна практика е приложима в случая по аналогия.

392 Двете решения на Апелативната комисия са приети съответно повече от шест месеца и една година след приемането на схемата за преструктуриране. Съответно изтичането на няколко месеца от приемането на схемата за преструктуриране може да повлияе на анализа на поверителния характер на някои данни, съдържащи се в схемата за преструктуриране и в оценки 1 и 2. От това следва, че преценката на Апелативната комисия в решенията ѝ от 28 ноември 2017 г. и 19 юни 2018 г., че е прекалено някои данни да бъдат приети за поверителни, не поставя под съмнение факта, че непосредствено след приемането на схемата за преструктуриране тази поверителност е била основателна. Освен това Апелативната комисия не разпорежда публикуването на пълния текст на схемата за преструктуриране или на оценка 2, така че някои данни остават поверителни.

393 От това следва, че жалбоподателят неправилно поддържа, че поверителността на някои данни в схемата за преструктуриране е неоснователна.

394 Освен това следва да се припомни, че на 11 юли 2017 г. ЕСП публикува на уебсайта си неповерителен вариант на схемата за преструктуриране. Жалбоподателят е имал достъп до него и е можел да го оспори пред Общия съд с жалбата по настоящото дело, подадена на основание член 263 ДФЕС, което доказва, че същият е имал право на ефективни правни средства за защита.

395 Освен това след подаването на жалбата по настоящото дело и след решенията на Апелативната комисия на ЕСП, посочени в точка 389 по-горе, ЕСП публикува на уебсайта си на 2 февруари и 31 октомври 2018 г., т.е. преди представянето на репликата, неповерителни варианти на схемата за преструктуриране и на оценки 1 и 2, съдържащи по-малко заличени пасажи. Съответно жалбоподателят е можел да изложи доводи относно тези варианти.

396 Жалбоподателят твърди, че макар след публикуването на 2 февруари и на 31 октомври 2018 г. на варианти на схемата за преструктуриране и на оценки 1 и 2, съдържащи по-малко заличени пасажи, да е имал достъп до повече информация, липсата на мотиви не би могла да бъде санирана след започването на производството.

397 В това отношение е достатъчно да се констатира, че последователните публикации на уебсайта на ЕСП се отнасят до оригиналните варианти на схемата за преструктуриране и на оценки 1 и 2. Целта на тези публикации е обществеността да получи достъп до части от тези документи, които първоначално са били счетени за поверителни. Не става въпрос за публикуване от страна на ЕСП на информация, която изначално не се е съдържала в схемата за преструктуриране или в оценки 1 и 2 и чиято цел би била да допълни мотивите му.

398 Накрая, следва да се отбележи, че Съдът вече е постановил, че решение на Комисията, в което се приема, че няма държавна помощ, за каквато е съобщило оплакващо се лице, може с оглед на задължението за спазване на търговската тайна да е достатъчно мотивирано и без да съдържа всички цифрови данни, на които се основава логиката на тази институция (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 108—111). При това положение неповерителен вариант на такова решение, в който по ясен и недвусмислен начин са изложени съображенията на посочената институция и приложената от нея методология, поради което заинтересованите лица са имали възможност да се запознаят с основанията за взетото решение, а Общият съд — да упражни контрол върху тези основания, е достатъчен, за да се изпълни задължението на същата институция за мотивиране (вж. в този смисъл решение от 21 декември 2016 г., Club Hotel Loutraki и др./Комисия, C-131/15 P, EU:C:2016:989, т. 55).

399 Освен това, що се отнася до икономическите данни, използвани от Deloitte в оценка 2 и взети предвид от ЕСП в схемата за преструктуриране, не би могло да се оспорва, че те спадат към сложни технически преценки. При положение че схемата за преструктуриране показва ясно следваната от ЕСП логика, за да даде възможност основателността ѝ да бъде оспорена впоследствие пред компетентната юрисдикция, би било прекомерно да се изискват специфични мотиви за всеки технически избор или всички цифрови данни, на които се основава тази логика (вж. по аналогия решение от 1 юли 2008 г., Chronopost и La Poste/UFEX и др., C-341/06 P и C-342/06 P, EU:C:2008:375, т. 108 и цитираната съдебна практика).

400 Впрочем, от една страна, от анализа на първото оплакване следва, че жалбоподателят не доказва, че във вариантите на схемата за преструктуриране и на оценка 2, които са публикувани на уебсайта на ЕСП и до които той е имал достъп, не са изложени пълни мотиви. От друга страна, жалбоподателят не уточнява доколко заличените икономически данни в неповерителните варианти на схемата за преструктуриране и на оценка 2 са необходими за разбирането на схемата за преструктуриране и за упражняването на правото му на ефективни правни средства за защита.

401 Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателят не може да изтъква, че е имал нужда от право на достъп до пълния текст на схемата за преструктуриране, за да упражни правото си на защита или правото си на ефективни правни средства за защита.

402 От всичко изложено по-горе следва, че второто оплакване трябва да бъде отхвърлено, а оттам и твърденията по първото основание в своята цялост.

6. По второто основание: нарушение на принципа nemo auditur propriam turpitudinem allegans и на член 88 от Регламент № 806/2014

403 Жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил принципа nemo auditur propriam turpitudinem allegans и задължението за професионална тайна, предвидено в член 88 от Регламент № 806/2014 и в член 339 ДФЕС, като е приел увреждащ Banco Popular и неговите акционери акт във връзка с криза, която самият той е предизвикал.

404 Той поддържа, че изявленията на председателката на ЕСП в интервю от 23 май 2017 г. за телевизионния канал „Блумберг“ и в статия, публикувана на 31 май 2017 г. от „Ройтерс“, представляват нарушение на член 88 от Регламент № 806/2014, който предвижда задължение за персонала и членовете на ЕСП да опазват професионалната тайна. Жалбоподателят изтъква, че тези изявления са предизвикали паника сред хората, които масово са изтеглили средства от Banco Popular, което е довело до отлив на депозити. Жалбоподателят посочва различни обстоятелства, които доказвали причинно-следствената връзка между тези изявления и кризата на Banco Popular. Информацията, съдържаща се в тези изявления на председателката на ЕСП от 23 и 31 май 2017 г., била в основата на ликвидната криза на Banco Popular, която била причината за нейното преструктуриране.

405 Освен това жалбоподателят поддържа, че съгласно принципа nemo auditur propriam turpitudinem allegans дадена институция не може да се основава на собствените си грешки, за да приеме акт, увреждащ частноправен субект.

406 Комисията счита, че в жалба, която се отнася до законосъобразността на схемата за преструктуриране, обстоятелствата, които са могли да поставят субекта в затруднено положение, са без значение и че единственият релевантен въпрос е дали са изпълнени правните условия за приемането на тази схема. ЕСП също поддържа, че за да е валидна схемата за преструктуриране, се изисква към момента на приемането ѝ субектът да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен и да са изпълнени предвидените в Регламент № 806/2014 условия, каквито и да са причините, довели до такова състояние.

407 Най-напред, що се отнася до споменатия от жалбоподателя принцип nemo auditur propriam turpitudinem allegans, съгласно който никой не може да черпи права от собственото си противоправно поведение, които да противопоставя на друго лице, достатъчно е да се отбележи, подобно на Комисията и на ЕСП, че този принцип не е приложим в случая.

408 Както посочва ЕСП, този принцип се прилага, когато дадено лице се опитва неоснователно да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Жалбоподателят обаче не посочва какви права би почерпил ЕСП от приемането на схемата за преструктуриране.

409 Освен това нито един от изведените от съдебната практика примери, които жалбоподателят посочва, не позволява да се установи релевантността на този принцип в подкрепа на искане за отмяна на приет от институция или орган на Съюза акт. Така в точка 55 от решение от 11 декември 1996 г., Barraux и др./Комисия (T-177/95, EU:T:1996:187), Общият съд приема, че доводът, че този принцип не позволява на Съвета да приеме регламент с обратно действие, не е релевантен. В точка 63 от решение от 10 юли

2003 г., Комисия/Fresh Marine (C-472/00 P, EU:C:2003:399), Съдът само припомня констатация на Общия съд, че Fresh Marine е допринесъл за вредата поради собствената си небрежност. В точка 13 от решение от 9 февруари 1984 г., Kohler/Сметна палата (316/82, EU:C:1984:49), Съдът посочва, че доводът, че обжалваният акт не е бил в писмена форма, който Европейската сметна палата изтъква в подкрепа на твърдението за недопустимост на жалбата, е неоснователен, независимо от това, че да го приеме би означавало да ѝ позволи да се позове на допуснато от самата нея нарушение, за да лиши жалбоподателя от правото му на обжалване.

410 Ето защо настоящото основание следва да се разгледа в частта, в която жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил задължението си за професионална тайна, предвидено в член 339 ДФЕС и член 88 от Регламент № 806/2014.

411 Следва да се отбележи, че дори жалбоподателят да докаже, че ЕСП е разгласил поверителна информация в печата, съгласно постоянната съдебна практика такава нередност може да доведе до отмяна на съответното решение само ако е установено, че без нея това решение би имало друго съдържание (вж. решение от 6 юли 2000 г., Volkswagen/Комисия, T-62/98, EU:T:2000:180, т. 283 и цитираната съдебна практика, решение от 5 април 2006 г., Degussa/Комисия, T-279/02, EU:T:2006:103, т. 416; вж. също решение от 3 март 2011 г., Siemens/Комисия, T-110/07, EU:T:2011:68, т. 402 и цитираната съдебна практика).

412 В това отношение, както поддържат Комисията и ЕСП, дадена схема за преструктуриране е валидно приета, когато условията по член 18 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, независимо от обстоятелствата, довели до това съответният субект да е проблемен или да има вероятност да стане проблемен.

413 Трябва обаче да се припомни, че доводите на жалбоподателя за нарушение на член 18 от Регламент № 806/2014 бяха отхвърлени в рамките на анализа на осмото основание.

414 Съответно следва да се отбележи, че ЕСП приема схемата за преструктуриране на Banco Popular, тъй като преценява, че условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, и че Комисията одобрява схемата за преструктуриране, тъй като я счита за съответстваща на разпоредбите на Регламент № 806/2014. Обстоятелствата, довели до това Banco Popular да изпълни условията, обосноваващи приемането на схемата за преструктуриране, и по-специално условието да е проблемна или да има вероятност да стане проблемна, са ирелевантни.

415 Следователно твърдяната от жалбоподателя причинно-следствена връзка между изявленията от 23 и 31 май 2017 г. и ликвидните затруднения на Banco Popular е без значение и не може да доведе до отмяна на обжалваните решения.

416 Поради това доводът на жалбоподателя, че ЕСП не е можел валидно да приеме схемата за преструктуриране, тъй като изявленията на неговата председателка, направени в нарушение на задължението ѝ за поверителност и на принципа на добра администрация, са били в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular, трябва да се отхвърли като неотносим към преценката на законосъобразността на схемата за преструктуриране.

417 Впрочем жалбоподателят не може основателно да поддържа, че сериозните ликвидни затруднения на Banco Popular са предизвикани от разгласената на 23 и 31 май 2017 г. информация. Доводите на жалбоподателя почиват на частично и неправилно представяне на обстоятелствата в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular и на причините, довели до това тя да е или да има вероятност да стане проблемна.

418 Съответно следва да се припомни, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, посочена в точки 53—61 по-горе, ЕЦБ излага различните събития в основата на влошаването на ликвидността на Banco Popular.

419 В съображение 24 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва други обстоятелства, довели до бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, а именно:

– през февруари 2017 г. Banco Popular обявява нужда от извънредни провизии на стойност 5,7 милиарда евро, водещи до консолидирана загуба в размер на 3,485 милиарда евро, и назначава нов директор,

– на 10 февруари 2017 г. DBRS понижава рейтинга на Banco Popular,

– на 3 април 2017 г. Banco Popular публикува официално изявление ad hoc, в което информира за резултата от вътрешни одити с потенциално съществено въздействие върху финансовите ѝ отчети, и потвърждава смяната на главния изпълнителен директор по-малко от година след встъпването му в длъжност,

– на 7 април 2017 г. Standard & Poor's и на 21 април Moody's понижават рейтинга на Banco Popular,

– на 12 май 2017 г. Banco Popular нарушава изискването за 80 % ликвидно покритие и след това не успява да възстанови съответствието с нормативно установения праг,

– постоянните отрицателни медийни публикации относно финансовите резултати на Banco Popular и относно предполагаемия непосредствен риск от несъстоятелност или от неликвидност водят до ръст в тегленията на депозити,

– на 6 юни 2017 г. DBRS и Moody's понижават рейтинга на Banco Popular.

420 ЕСП отбелязва, че всички тези обстоятелства довеждат до значителни тегления на депозити.

421 Видно от тези факти, които жалбоподателят не оспорва, състоянието на Banco Popular се влошава доста преди 23 май 2017 г. и ликвидните ѝ затруднения са предизвикани от множество фактори, в основата на които са лошите резултати на банката, обявени през февруари и през април 2017 г. По-специално, считано от 12 май 2017 г., изискванията за ликвидно покритие на Banco Popular вече не отговарят на законоустановените.

422 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не може да не е бил наясно с всички обективни обстоятелства, предизвикали проблемите с ликвидността на Banco Popular, особено след април 2017 г. Той не може основателно да поддържа, че изявлението от 23 май 2017 г. и статията от 31 май 2017 г., дори да се приеме, че с тях ЕСП е нарушил поверителността, са в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular.

423 Останалите доводи на жалбоподателя не опровергават този извод.

424 Жалбоподателят изтъква, че в оценката си за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна ЕЦБ посочва, че загубите на депозити след 31 май 2017 г. стават особено големи поради изтекла в медиите информация, че банката може да се окаже в ликвидация, ако текущата процедура за частна продажба не приключи в много кратък срок.

425 Видно от оценката ѝ, ЕЦБ счита, че обявяването на неуспеха на процедурата за частна продажба и на риска от ликвидация на предприятието засилва загубите на депозити на Banco Popular. То обаче е само едно от многото посочени от ЕЦБ обстоятелства в основата на тези отливи на депозити. Жалбоподателят не може да твърди, че според ЕЦБ в основата на ликвидните затруднения на Banco Popular е статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г.

426 ЕЦБ отбелязва големия брой отрицателни медийни публикации по адрес на Banco Popular през този период и дори дава пример със статиите от 11 и 15 май 2017 г., посочени в точки 40 и 41 по-горе. Жалбоподателят обаче не може да отдели от всички тези статии в печата само онази, в която се споменава за длъжностно лице на Съюза, и да твърди, че тя е в основата на изтичането на ликвидните средства на Banco Popular.

427 Жалбоподателят поддържа също, че изявленията от 23 и 31 май 2017 г. са повлияли на спада в курса на акциите на Banco Popular, както и на котировките на различни финансови инструменти.

428 Следва да се посочи, че курсът на акциите на Banco Popular бележи траен спад между юни 2016 г. и юни 2017 г. Противно на твърдяното от жалбоподателя, това развитие не доказва наличие на каквато и да било връзка между изявлението от 23 май и статията от 31 май 2017 г. и курса на акциите на Banco Popular. Сривът в курса на акциите на Banco Popular се обяснява с лошото финансово състояние на банката и трябва да се обвърже с последователните понижавания на рейтинга на Banco Popular от рейтинговите агенции, посочени в точки 32, 38 и 46 по-горе.

429 Освен това в съдебното заседание жалбоподателят признава, че на 15 май 2017 г. Banco Popular е извадена от индекса MSCI (Morgan Stanley Capital International). Това изваждане кара големи инвестиционни фондове да продадат акциите си в Banco Popular и допринася за срива на акциите на банката.

430 Освен това, що се отнася до развитието на условно конвертируемите облигации (CoCos) на Banco Popular, достатъчно е да се отбележи, че журналистът, интервюирал председателката на ЕСП на 23 май 2017 г., споменава техния срив във връзка с риска от неизпълнение. Следователно жалбоподателят не може да твърди, че спадът в цената на CoCos е следствие от това интервю.

431 Във всички случаи следва да се отбележи, че жалбоподателят не изтъква нито един довод, въз основа на който да се установи кое от съдържащото се в изявленията от 23 и 31 май 2017 г. представлява нарушение на задължението за професионална тайна от страна на председателката на ЕСП, и че не доказва, че ЕСП е отговорен за нарушение на задължението за поверителност или за професионална тайна.

432 На първо място, що се отнася до интервюто, което председателката на ЕСП дава за телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май 2017 г., журналистът пита:

„Може ли да се насочим към Испания? Бих искал да покажа на зрителите ни нещо, което трайно присъства на екрана на радара ни тук в „Блумберг“. Става дума за Banco Popular и за условно конвертируемите облигации, които понастоящем са подложени на известно напрежение. Базовият собствен капитал от първи ред на тази институция е малко над 7 %. Дали тя е и на екрана на вашия радар?“. [Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?]

433 Председателката на ЕСП отговаря:

„Никога не говоря за отделни банки. На екрана на радара ни има повече от една банка и Banco Popular, разбира се, е сред случаите, които наблюдаваме, но не е единственият“ (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching).

434 Следва да се констатира, от една страна, както отбелязва ЕСП, че казаното има общ характер, тъй като надзорът над институциите е сред задачите, които същият изпълнява в сътрудничество с ЕЦБ. Информацията, че Banco Popular, в качеството ѝ на кредитна институция, за която се прилага единният надзорен механизъм, е „наблюдавана“, не е поверителна.

435 Освен това от статията от 15 май 2017 г., публикувана в elconfidencial.com и посочена в точка 41 по-горе, става ясно, че информацията, че Banco Popular е проверявана от ЕЦБ, вече е била публично известна.

436 От друга страна, по време на това интервю председателката на ЕСП не споменава хипотезата за преструктуриране на Banco Popular. От казаното изобщо не може да се изведе заключение за предстоящо преструктуриране на Banco Popular и още по-малко за инструмента за преструктуриране, който ЕСП би могъл да приложи.

437 Освен това, доколкото казаното не може да се тълкува в смисъл, че Banco Popular ще бъде поставена в режим на преструктуриране, то не попада в хипотезите по съображение 116 от Регламент № 806/2014, което се отнася до всяка информация, предоставена по отношение на решение за преструктуриране, преди то да бъде взето.

438 Ето защо трябва да се приеме, че казаното от председателката на ЕСП по време на интервюто от 23 май 2017 г. не съдържа поверителна информация и не представлява нарушение на принципа на поверителност, нито на задължението за професионална тайна, предвидено в член 88 от Регламент № 806/2014 и в член 339 ДФЕС.

439 На второ място, що се отнася до статията, публикувана от „Ройтерс“ на 31 май 2017 г. под заглавие „Предупреждават ЕС за риска от преструктуриране на Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular), в нея се посочва, че според неназовано високопоставено длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери

купувач, Banco Popular може да трябва да се преструктурира, и че председателката на ЕСП наскоро издала „ранно предупреждение“. Съгласно тази статия това високопоставено длъжностно лице посочва също, че председателката на ЕСП заявила, че ЕСП следи процедурата (Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса, и добавя, че офертата за вливане на банката може да не се увенчае с успех.

440 В тази статия на „Ройтерс“ се посочва и че според друг, също анонимен източник текат общи подготвителни действия, макар все още да не е предприета конкретна мярка. Според тази статия говорител на Banco Popular заявил, че банката работела по няколко плана, включително вливане, увеличаване на капитала и продажби на активи.

441 Трябва да се отбележи, че в тази статия се споменава и прессъобщението на ЕСП от същия ден, в което ЕСП заявява, че не коментира специфичните затруднения на дадена банка, че не може да потвърди тълкувания на изказване, за което се твърди, че е на неговата председателка, и че никога не издава предупреждения по отношение на банки.

442 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не уточнява коя информация в тази статия е поверителна, нито доколко нейното разкриване представлява нарушение на изискванията към ЕСП за професионална тайна. Жалбоподателят поддържа, че изложените в тази статия изявления са направени от председателката на ЕСП и че нито ЕСП, нито Комисията са представили доказателства за противното. Следва обаче да се отбележи, че предадените в тази статия твърдения на длъжностно лице на Съюза не се отнасят до поверителна информация, която е могла да бъде известна само на членове на ЕСП, и още по-малко единствено на неговата председателка.

443 Така например длъжностното лице споменавало, първо, за „ранно предупреждение“, за което се твърди, че е издадено от председателката на ЕСП. Следва обаче да се отбележи, че това твърдение не съответства на правомощие на ЕСП, което последният впрочем припомня в прессъобщението си от 31 май 2017 г.

444 Второ, що се отнася до твърдението на това длъжностно лице, че „председателката на ЕСП заяви[ла], че ЕСП следи процедурата (Banco Popular) особено внимателно с цел евентуална намеса“, достатъчно е да се отбележи, че казаното по същество възпроизвежда това, което председателката на ЕСП заявява публично в интервюто си за телевизионния канал „Блумберг“ от 23 май 2017 г., а именно че Banco Popular е „наблюдавана“. Широкото тълкуване на тези думи впрочем е опровергано от ЕСП в прессъобщението му.

445 Трето, що се отнася до твърдението на това длъжностно лице, че офертата за вливане на банката е можело да не се увенчае с успех, от същата статия става ясно, че според самата Banco Popular крайната дата за подаване на оферти в рамките на процедурата за частна продажба, първоначално определена за 10 юни 2017 г., подлежи на промяна.

446 Четвърто, що се отнася до твърдението, че според неназовано високопоставено длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да трябва да се преструктурира, следва да се отбележи, че още през май в редица статии в печата вече се посочва, че Banco Popular е в затруднено положение и че е започнала процедура за частна продажба.

447 Така например, от цитираната в точка 40 по-горе статия от 11 май 2017 г., излязла на уебсайта elconfidencial.com, става ясно, че директорът на Banco Popular е разпоредил спешна продажба на банката поради риск от изпадане в несъстоятелност. Споменатият в статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г. факт, че длъжностните лица на Съюза получили сведения от „един от водещите банкови надзорници в Европа“, изглежда, съответства на информацията в тази статия, че поради сериозен риск от несъстоятелност, дължащ се по-специално на постоянния отлив на депозити, директорът на Banco Popular е бил принуден да приведе в изпълнение процедурата за продажба, за да отговори на изискванията на ЕЦБ. Освен това в посочената в точка 41 по-горе статия от 15 май 2017 г., излязла на уебсайта elconfidencial.com, се посочва, че планът за продажба на Banco Popular е приведен в изпълнение от нейния директор след проверката на ЕЦБ.

448 Съответно фактът, че Banco Popular е изправена пред риск от изпадане в несъстоятелност, ако не намери купувач в края на започнатата от нея процедура за продажба, е публично известен от средата на май 2017 г.

449 От това следва, че противно на твърденията на жалбоподателя, думите на неназованото длъжностно лице на Съюза, предадени в тази статия, не съдържат поверителна информация относно привеждането в изпълнение на преструктуриране на Banco Popular, като посочената в съображение 116 от Регламент № 806/2014.

450 Освен това жалбоподателят неправилно твърди, че ЕСП или Комисията е длъжен/длъжна да докаже, че председателката на ЕСП не е автор на предадените в тази статия изявления.

451 Както твърди ЕСП, има много други лица, извън членовете на ЕСП или длъжностните лица на Комисията, които са можели да направят такива твърдения, особено с оглед на възможностите за обмен на информация, предвидени по-специално в член 88, параграф 6 от Регламент № 806/2014.

452 Дори да се приеме обаче, че в основата на предадените в тази статия твърдения е информация, изтекла от длъжностно лице на Съюза, доколкото не е установено, че отговорна за това изтичане на информация, за което свидетелстват посочените от жалбоподателя статии в печата, е председателката на ЕСП, от съдебната практика следва, че такъв източник на изтичане на информация не може да се презумира (вж. в този смисъл решение от 15 март 2006 г., BASF/Комисия, T-15/02, EU:T:2006:74, т. 605).

453 Освен това следва да се отбележи, че дори да е вероятно ЕСП да е в основата на това изтичане на информация, тази вероятност сама по себе си не е достатъчна, както претендира жалбоподателят, за да му бъде наложена тежестта да докаже обратното (вж. в този смисъл решение от 5 април 2006 г., Degussa/Комисия, T-279/02, EU:T:2006:103, т. 412).

454 Следователно това, че в статията са предадени твърдения, приписвани на председателката на ЕСП, не е достатъчно, за да се установи тяхната автентичност, още повече че самото лице, което предава казаното от нея, не е назовано. Освен това, противно на твърденията на жалбоподателя, прессъобщението на ЕСП от 31 май 2017 г., чието съдържание е припомнено в точка 441 по-горе, опровергава информацията в тази статия.

455 Жалбоподателят не може да се позовава и на факта, че твърдените изявления на председателката на ЕСП били възпроизведени в медийни публикации от 1 юни 2017 г., приложени към жалбата. Всъщност тези публикации не доказват, че председателката на

ЕСП е дала изявления на 31 май 2017 г. Достатъчно е да се констатира, че цитираният от жалбоподателя откъс от статията в bolsamania.com от 1 юни 2017 г. просто повтаря съдържанието на интервюто, което председателката на ЕСП дава за телевизионния канал „Блумберг“ на 23 май, и че откъсът от статията във „Файненшъл таймс“ от 1 юни 2017 г. възпроизвежда съдържанието на статията на „Ройтерс“ от 31 май 2017 г.

456 Тъй като не може да се презумира, че първоизточникът на изявлението от 31 май 2017 г. е председателката на ЕСП, Комисията или ЕСП не са длъжни да доказват, че тя не го е направила.

457 Освен това на 2 октомври 2020 г. жалбоподателят внася в секретариата на Общия съд писмо с ново доказателствено искане на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Това доказателствено искане се отнася до две вътрешноведомствени електронни писма на ЕСП от 10 и 18 август 2017 г., свързани с действията, които същият е предприел, за да разследва изтичането в печата на информация относно преструктурирането на Banco Popular. Жалбоподателят обосновава късното представяне на тези документи с това, че е получил достъп до тях след решението на ЕСП от 24 август 2020 г. за тяхното оповестяване, прието в изпълнение на решението на Апелативната комисия на ЕСП от 15 април 2020 г. по подадено от трето лице искане за достъп до документи. Той уточнява, че е получил достъп до тези документи през септември 2020 г. Жалбоподателят посочва, че целта на тези нови доказателства е да подкрепят доводите му, изложени в рамките на второто основание, и че тези документи доказват, че ЕСП не е разследвал изтичането на информация в печата от 23 май 2017 г.

458 Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Съветът поддържат, че тези документи не са релевантни за преценката на законосъобразността на обжалваните решения.

459 Достатъчно е да се констатира, че непровеждането от ЕСП на вътрешно разследване във връзка с изявлението на председателката му от 23 май 2017 г. или във връзка с изказването, довело до статията от 31 май 2017 г., не може в никакъв случай да се разглежда като доказателство за нарушение от негова страна на задължението му за поверителност. Ето защо трябва да се приеме, че това, че след приемането на решението за преструктуриране ЕСП не провежда вътрешно разследване във връзка с тези изявления, не е релевантно за преценката на законосъобразността на обжалваните решения.

460 Поради това документите, представени в рамките на това ново доказателствено искане, следва да бъдат отхвърлени като ирелевантни за разрешаването на спора.

461 От всичко изложено по-горе следва, че твърденията по второто основание трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

7. По шестото основание: нарушение на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и нарушение на член 5, параграф 4 ДЕС

462 Жалбоподателят изтъква, в качеството си на бивш акционер на Banco Popular, че съдържащото се в схемата за преструктуриране решение на ЕСП за обезценяване и преобразуване на акциите на Banco Popular и за продажбата ѝ на Banco Santander представлява ограничение на правото му на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, което не зачита изискването за пропорционалност, предвидено в член 52, параграф 1 от Хартата и в член 5, параграф 4 ДЕС.

463 Следва да се припомни, че съгласно член 52, параграф 1 от Хартата, цитиран в точка 158 по-горе, и съгласно съдебната практика, припомнена в точка 159 по-горе, може да има ограничения за упражняването на правото на собственост, ако те са предвидени в приложимите текстове, необходими са за преследването на цел от общ интерес и са пропорционални на тази цел.

464 С шестото си основание жалбоподателят не оспорва факта, че ограничаването на правото му на собственост, произтичащо от обезценяването и преобразуването на капиталовите инструменти на Banco Popular и от продажбата ѝ на Banco Santander, за които е взето решение в схемата за преструктуриране, е предвидено в приложимите текстове и е било необходимо за преследването на цел от общ интерес. Той оспорва само пропорционалността на тези мерки, доколкото Banco Popular е била изправена пред проблем с ликвидността, и упреква ЕСП, че не е потърсил други разрешения, ограничаващи в по-малка степен правото на собственост на акционерите.

465 Съгласно вече споменатата в точка 176 по-горе съдебна практика принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, които се преследват със съответната правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. решения от 30 април 2019 г., Италия/Съвет (Квоти за риболов на средиземноморска риба меч), C-611/17, EU:C:2019:332, т. 55 и цитираната съдебна практика, и от 6 май 2021 г., Bayer CropScience и Bayer/Комисия, C-499/18 P, EU:C:2021:367, т. 166 и цитираната съдебна практика).

466 Следва да се отбележи, че правомощието за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular, предвидено в член 21 от Регламент № 806/2014, е следствие от прилагането на предвиденията в член 15, параграф 1, буква а) от същия регламент принцип, съгласно който акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите. Придобиването на Banco Popular от Banco Santander е резултат от прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност, предвиден в член 22 от Регламент № 806/2014.

467 В това отношение следва да се припомни, че видно от анализа на четвъртото основание, членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 не представляват непропорционална и нетърпима намеса, накърняваща самата същност на правото на собственост на акционерите на субекта, засегнат от действие по преструктуриране, а трябва да се разглеждат като установяващи обосновано и пропорционално ограничение на правото им на собственост в съответствие с разпоредбите на член 17, параграф 1 и член 52, параграф 1 от Хартата.

468 Освен това Общият съд вече е постановил, че мярка, изразяваща се в намаляване на номиналната стойност на акциите на кипърска банка, е пропорционална на преследваната с тази мярка цел. Най-напред, той отбелязва, че целта на тази мярка е да допринесе за рекапитализацията на банката и че мярката е годна да допринесе за гарантиране на стабилността на кипърската финансова система и на еврозоната като цяло. На следващо място, той констатира, че тази мярка не превишава пределите на това, което е подходящо и необходимо за постигането на тази цел, като се има предвид, че по-малко ограничителни алтернативи не са били осъществими или не биха позволили постигането на очакваните

резултати. На последно място, той посочва, че с оглед на значимостта на преследваната цел мярката не води до несъразмерни неблагоприятни последици. В това отношение той припомня, че акционерите на банките понасят изцяло риска за своите инвестиции (решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 330).

469 При тези обстоятелства Общият съд заключава, че не може да се счита, че намаляването на номиналната стойност на акциите на тази банка представлява непропорционална и нетърпима намеса, която накърнява самата същност на правото на собственост на акционерите (решение от 13 юли 2018 г., K. Chrysostomides & Co. и др./Съвет и др., T-680/13, EU:T:2018:486, т. 331).

470 В случая обаче следва да се припомни, че в схемата за преструктуриране ЕСП констатира, че предвидените в член 18 от Регламент № 806/2014 условия са изпълнени, а именно, първо, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, второ, че няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от нейна страна и трето, че в обществен интерес е необходимо да се извърши преструктуриране под формата на инструмент за продажба на стопанската дейност на Banco Popular. В това отношение ЕСП посочва, че преструктурирането е необходимо за и пропорционално на постигането на две цели по член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на банката и избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност. В Решение 2017/1246 Комисията посочва, че е съгласна със схемата за преструктуриране, и по-специално с представените от ЕСП основания преструктурирането да се счита за необходимо в защита на обществения интерес.

471 Доколкото жалбоподателят не доказва, че условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 не са изпълнени в случая, и тъй като в качеството си на акционер на Banco Popular той трябва да понесе изцяло риска от своите инвестиции, следва да се заключи, че съдържащото се в схемата за преструктуриране решение за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular не представлява непропорционална и нетърпима намеса, накърняваща самата същност на правото му на собственост, а трябва да се разглежда като обосновано и пропорционално ограничение на правото му на собственост в съответствие с разпоредбите на член 17, параграф 1 и член 52, параграф 1 от Хартата.

472 Доводите на жалбоподателя не могат да опровергаят този извод.

473 На първо място, жалбоподателят изтъква, че обезценяването на акциите и продажбата на Banco Popular са непропорционални, тъй като Banco Popular е била платежоспособна, и че не са подходящи разрешения за справяне с проблем с ликвидността. Той отрича алтернативата на преструктурирането да е производство по несъстоятелност, доколкото Banco Popular е била платежоспособна.

474 Първо, следва да се припомни, че от анализа на първото оплакване по осмото основание следва, че неплатежоспособността на Banco Popular не е условие за приемането на схемата за преструктуриране. Всъщност обстоятелството, че даден субект не може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж — каквото именно се случва при

криза с ликвидността — е една от хипотезите, при които за този субект се счита, че е проблемен или че има вероятност да стане проблемен, предвидена в член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.

475 Съответно доводите, че Banco Popular е платежоспособна, са неотносими, доколкото ЕЦБ констатира, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна съгласно член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014 поради влошаването на ситуацията с ликвидността ѝ.

476 Второ, следва да се припомни, че обстоятелството, че Banco Popular е била проблемна или е имало вероятност да стане проблемна, и обстоятелството, че не е имало алтернативни мерки, годни да предотвратят неизпълнението на задължения в разумен срок, представляват условия за преструктурирането ѝ по смисъла на член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014. Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, производството по несъстоятелност е единствената алтернатива на преструктурирането.

477 Трето, в член 5 от схемата за преструктуриране ЕСП обосновава избора на инструмента за продажба на стопанска дейност като инструмент за преструктуриране. ЕСП посочва, че този инструмент е необходим за и пропорционален на предвидените в член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014 цели и че основното му предназначение е защитата на критичните за функционирането на реалната икономика функции и запазването на финансовата стабилност.

478 От посочения в точка 339 по-горе член 5, параграф 3 от схемата за преструктуриране следва по-специално, че противно на поддържаното от жалбоподателя, ЕСП излага причините, поради които инструментът за продажба на стопанска дейност е най-подходящият за разрешаването на проблемите с ликвидността на Banco Popular.

479 Жалбоподателят обаче не изтъква нито един довод, годен да оспори тези изводи на ЕСП, а само твърди, че според него инструментът за обособяване на активи и инструментът „мостова институция“ са подходящи мерки за разрешаването на проблемите с ликвидността и за възстановяването на доверието на пазара.

480 На второ място, жалбоподателят твърди, че начинът за разрешаване на проблем с ликвидността е да се налеят повече ликвидни средства. Той препраща към експертните доклади, приложени към жалбата и към репликата, съгласно които, за да се разреши проблемът с ликвидността на Banco Popular, е можело да се предприемат действия по надзор, да се предостави извънредно ликвидно улеснение, да се отпуснат заеми или да се прибегне до друг вид ликвидно улеснение. Поддържа, че съгласно тези доклади съществували други, по-малко ограничителни за акционерите мерки, които щели да им позволят да запазят изцяло или отчасти инвестицията си, и препраща към доводите, изложени в подкрепа на осмото основание.

481 От една страна, следва да се припомни, че съгласно анализа на осмото основание извънредно ликвидно улеснение не е било възможно към момента на приемане на схемата за преструктуриране и че доколкото ЕСП изобщо не участва в предоставянето на извънредно ликвидно улеснение, което е от компетентността на националните централни банки, той не е длъжен да вземе предвид такава хипотеза. Освен това жалбоподателят не

обяснява какви действия по надзор и други видове заеми или ликвидни улеснения има предвид. От анализа на осмото основание става ясно също, че жалбоподателят не доказва, че предложените от него алтернативни разрешения са били възможни.

482 От друга страна, що се отнася до страниците от приложения към жалбата експертен доклад от 16 септември 2017 г., озаглавен „Нормативна и икономическа оценка“, към които препраща жалбоподателят, достатъчно е да се констатира, че те съдържат само чисто теоретичен анализ на мерките, които според този експерт ЕСП е можел да използва, за да предотврати кризата на Banco Popular, като например да си сътрудничи с други компетентни органи или да уведоми надзорните органи. Този експерт се основава по-специално на неправилното съображение, че ЕСП е можел да задължи Централната банка на Испания да предостави извънредно ликвидно улеснение.

483 На последно място, що се отнася до общата препратка на жалбоподателя към приложения към репликата експертен доклад от 2 декември 2018 г., озаглавен „Нормативна и икономическа оценка на докладите за оценка и на защитата на ЕСП“, достатъчно е да се отбележи, че съгласно съдебната практика Общият съд не е длъжен да изследва и установява в приложенията основанията и доводите, на които би могъл/могла да се основава искът или жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и документална функция (вж. решения от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 41 и цитираната съдебна практика, от 17 септември 2007 г., Microsoft/Комисия, T-201/04, EU:T:2007:289, т. 94 и цитираната съдебна практика, и от 24 септември 2019 г., Нидерландия и др./Комисия, T-760/15 и T-636/16, EU:T:2019:669, т. 114 и цитираната съдебна практика).

484 На трето място, жалбоподателят поддържа, че със схемата за преструктуриране не е търсено равновесие между обществения интерес и правото му на собственост и не се установява дали съществува обществен интерес от това той да бъде лишен от собствеността си или дали има по-малко ограничителни за правото на собственост мерки.

485 Следва да се припомни, че съгласно член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014:

„За целите на параграф 1, буква в) от настоящия член дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 цели на преструктурирането и ако ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен“.

486 От това следва, че доводите на жалбоподателя се основават на неправилно тълкуване на условието за обществен интерес, предвидено в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014. Всъщност, противно на поддържаното от жалбоподателя, ЕСП не е трябвало да установява дали съществува „обществен интерес от това той да бъде лишен от собствеността си“. Освен това ЕСП не е трябвало да претегля обществения интерес и частния интерес на акционерите.

487 В това отношение следва да се припомни, че съгласно цитираната в точка 164 по-горе съдебна практика, макар да е налице ясен общ интерес да се гарантира в целия Съюз силна и съгласувана подкрепа на инвеститорите, не може да се счита, че при всички обстоятелства този интерес има предимство пред общия интерес, състоящ се в гарантирането на стабилността на финансовата система.

488 В репликата си жалбоподателят добавя, че ЕСП не е бил подготвен съгласно принципа на добра администрация и задължението за полагане на дължимата грижа, което му е попречило да анализира другите съществуващи разрешения и да избере най-подходящото и най-евтиното от тях. Според жалбоподателя при изготвянето от ЕСП на плана за преструктуриране от 2016 г. не е било проверено дали планираната стратегия за преструктуриране е осъществима, не е била налице информацията и подготовката, необходими за разглеждането на други разрешения, и този план е трябвало да бъде отхвърлен.

489 Достатъчно е да се констатира, че с тези доводи жалбоподателят упреква ЕСП, че не е подготвил действието по преструктуриране, с което е нарушил принципа на добра администрация и задължението си за полагане на дължимата грижа.

490 Както отбелязва Комисията, тези доводи, повдигнати за първи път в репликата, трябва да се считат за недопустими съгласно член 84, параграф 1 от Процедурния правилник.

491 Във всички случаи тези доводи нямат отношение към определянето дали действието по преструктуриране, предприето от ЕСП след изпълнението на условията по член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014, води до непропорционално засягане на правото на собственост на жалбоподателя.

492 Ето защо твърденията по шестото основание следва да бъдат отхвърлени.

8. По седмото основание: нарушение на правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата

493 Жалбоподателят изтъква, че ЕСП е нарушил членове 17 и 41 от Хартата, доколкото е приел схемата за преструктуриране, което е довело до нарушение на правото му на собственост върху акциите на Banco Popular, без да го изслуша нито преди, нито след това приемане. Изслушването щяло да позволи да се провери дали съществуват алтернативни мерки от страна на частния сектор, например увеличаване на капитала. Той добавя, че това ограничение не е предвидено в закона и не е пропорционално, тъй като неотложността не обосновава липсата на изслушване.

494 Най-напред, от анализа на петото основание следва, че фактът, че член 18 от Регламент № 806/2014 не предвижда изслушване на акционерите на субект, засегнат от действие по преструктуриране, представлява ограничение на правото на изслушване, което, от една страна, е обосновано с цел от общ интерес, а именно целта да се гарантира стабилността на финансовите пазари, посочена в член 14 от Регламент № 806/2014, за която допринася и целта да се осигури непрекъснатост на критичните функции на субекта, както и с необходимостта от бързо приемане на решение веднага след като условията за преструктуриране бъдат изпълнени, и от друга страна, спазва принципа на пропорционалност съгласно член 52, параграф 1 от Хартата.

495 От съдебната практика, цитирана в точки 225 и 226 по-горе, обаче следва, че правото на изслушване трябва да се зачита във всяко производство, което може да доведе до приемането на увреждащ акт, дори когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова формално изискване.

496 Най-напред следва да се припомни, че схемата за преструктуриране, която ЕСП приема в края на процедурата по член 18 от Регламент № 806/2014, се отнася до преструктурирането на Banco Popular. Единственият адресат на схемата за преструктуриране е FROB, а Banco Popular трябва да се разглежда като лицето, спрямо което е предприета индивидуална мярка и чието право на изслушване е гарантирано с член 41, параграф 2, буква а) от Хартата.

497 Съответно трябва да се вземе предвид, че жалбоподателят, в качеството си на акционер в Banco Popular, не е адресат нито на схемата за преструктуриране, която не е взето по отношение на него индивидуално решение, нито на Решение 2017/1246, с което се одобрява тази схема за преструктуриране.

498 Следва обаче да се отбележи, че съгласно член 21, параграф 1 от Регламент № 806/2014 ЕСП упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular.

499 Следователно, макар да не е индивидуална и да не е започната по отношение на жалбоподателя, процедурата, която ЕСП следва при приемането на схемата за преструктуриране, може да доведе до приемането на мярка, която да засегне неблагоприятно неговите интереси в качеството му на акционер на Banco Popular.

500 Впрочем в цитираната в точка 225 по-горе съдебна практика Съдът възприема широко тълкуване на правото на изслушване в смисъл, че то е гарантирано на всяко лице в хода на производство, което може да доведе до приемането на увреждащ го акт.

501 Следва обаче да се припомни също, че съгласно член 52, параграф 1 от Хартата, цитиран в точка 158 по-горе, и съгласно съдебната практика, посочена в точка 235 по-горе, дори да се приеме, че в рамките на процедурата за преструктуриране на Banco Popular жалбоподателят може да се позове на правото на изслушване, закрепено в Хартата, това право подлежи на ограничения. По-специално, има обосновка за това, че в рамките на процедурата за преструктуриране ЕСП или Комисията не е изслушал(а) жалбоподателя в качеството му на акционер на Banco Popular.

502 В случая в член 4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че преструктурирането на Banco Popular е необходимо за и пропорционално на постигането на две цели, посочени в член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност и осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular.

503 В това отношение в член 4.4.2 от схемата за преструктуриране ЕСП изтъква, че за да стигне до извода, че състоянието на Banco Popular засилва риска от значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност в Испания, се основава на различни обстоятелства. Сред тези обстоятелства са, първо, размерът и значението на Banco Popular, която е дружеството майка на шестата по големина банкова група в Испания с активи на обща стойност 147 милиарда евро и която през 2017 г. е посочена от Централната банка на Испания като институция от системно значение. ЕСП отбелязва по-специално, че Banco Popular е един от основните участници на испанския пазар със значителен пазарен дял в сегмента на малките и средните предприятия (МСП) и че държи относително висок дял от пазара на депозити (почти 6 %) и има голям брой непрофесионални клиенти (приблизително 1,4 милиона) в цяла Испания. Второ, ЕСП взема предвид естеството на дейността на Banco Popular, която се свежда до тази на търговска банка и се фокусира

основно върху предлагането на финансиране, управлението на спестявания и обслужването на физически лица, семейства и предприятия (по-специално МСП). Според ЕСП сходството между бизнес модела на Banco Popular и този на други испански търговски банки може да доведе до потенциално непряко разпространение на проблемите към тези банки, за които би могло да се приеме, че са изправени пред същите трудности.

504 В член 4.4 от схемата за преструктуриране ЕСП установява три критични функции на Banco Popular по смисъла на член 6 от Делегиран регламент 2016/778, а именно приемане на депозити от домакинствата и нефинансовите дружества, отпускане на заеми за МСП и плащания в брой.

505 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва, че схемата за преструктуриране е била необходима в обществен интерес по смисъла на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014, а именно че преструктурирането на Banco Popular е било необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 14 от този регламент цели на преструктурирането и че ликвидацията на субекта чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала тези цели на преструктурирането в същата степен. От това следва, че жалбоподателят не оспорва, че схемата за преструктуриране е била необходима и пропорционална, за да се избегнат значителните неблагоприятни последици за финансовата стабилност на Съюза при неизпълнение на задълженията от страна на Banco Popular и за да се осигури непрекъснатост на критичните функции.

506 При това положение, доколкото има за цел да запази финансовото положение на Banco Popular и представлява алтернатива на ликвидацията ѝ, схемата за преструктуриране действително отговаря на цел от общ интерес, а именно да се гарантира стабилността на финансовите пазари, която съгласно анализа на петото основание може да обоснове ограничаване на правото на изслушване на жалбоподателя.

507 Освен това пак от анализа на петото основание следва, че когато даден субект изпълнява условията, налагащи предприемането на действие по преструктуриране, съгласно член 18 от Регламент № 806/2014 решението трябва да бъде прието в много кратък срок.

508 Така в случая от момента, в който ЕЦБ констатира, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и ЕСП преценява, че условията по член 18 от Регламент № 806/2014 са изпълнени, схемата за преструктуриране трябва да се приеме възможно най-бързо.

509 Това бързо вземане на решение е обосновано от необходимостта да се осигури непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular и да се избегнат значителните неблагоприятни последици, които последната може да има за финансовите пазари, като се предотвратят по-специално рисковете от разпространение на проблемите. Тъй като в случая Banco Popular спира да изпълнява задълженията си в работен ден, процедурата е трябвало да бъде приключена и решението — прието, преди борсите да отворят на 7 юни 2017 г. сутринта.

510 Както подчертава генерален адвокат Campos Sánchez-Bordona в точка 80 от заключението си по съединени дела ABLV Bank и др./ЕЦБ (C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:16), бързината, с която посочените институции и агенции на Съюза трябва да вземат своите решения, е необходима, за да се избегнат отрицателните последици за финансовите пазари

от преструктурирането на съответната банка, като тази бързина ги задължава решението им на практика да бъде „подготвено“ преди даване ход на процедурата, за да се използва затварянето на фондовите борси.

511 Следва да се отбележи обаче, че жалбоподателят не оспорва, че схемата за преструктуриране е трябвало да бъде приета спешно.

512 Освен това следва да се отбележи, че ако при предварително изслушване жалбоподателят и другите акционери на Banco Popular са били уведомени за непосредствено предстоящо действие по преструктуриране, това е можело да доведе до риск те да възприемат поведение на пазара, което да влоши финансовото състояние на Banco Popular. Съответно подобно изслушване е можело да намали ефикасността на предвиденото действие по преструктуриране.

513 Следователно трябва да се приеме, че изслушването на жалбоподателя преди приемането на схемата за преструктуриране или преди приемането на Решение 2017/1246 е щяло да доведе до съществено забавяне на процедурата и следователно е щяло да засегне както постигането на целите на действието, така и неговата ефикасност.

514 В случая от анализа на осмото основание следва, че жалбоподателят не доказва, че ЕСП е нарушил член 18, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 806/2014. По-специално, от него следва, че жалбоподателят не доказва, че може да предложи алтернативни мерки, годни да разрешат проблемите с ликвидността на Banco Popular и съответно да предотвратят преструктурирането на Banco Popular. В това отношение следва да се припомни, че е констатирано, че посоченото от жалбоподателя увеличаване на капитала не представлява възможна алтернативна мярка, година да предотврати в разумен срок неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на Banco Popular.

515 Следователно жалбоподателят не може да поддържа, че ако в хода на процедурата беше получил възможността да представи становище относно наличието на алтернативни мерки от страна на частния сектор, схемата за преструктуриране е нямало да бъде приета.

516 Освен това следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че изслушване е можело да се проведе дори след приемането на схемата за преструктуриране. Всъщност подобно изслушване не би могло да измени съдържанието на схемата за преструктуриране, която по презумпция вече е влязла в сила.

517 От изложеното по-горе следва, че неизслушването на жалбоподателя в рамките на процедурата за преструктуриране, довела до приемането на обжалваните решения, представлява ограничение на правото на изслушване, което е обосновано и необходимо, за да се отговори на цел от общ интерес, и спазва принципа на пропорционалност съгласно член 52, параграф 1 от Хартата.

518 Ето защо твърденията по седмото основание следва да бъдат отхвърлени.

9. По деветото основание: нарушение на членове 14 и 20 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС

519 Жалбоподателят изтъква, че в схемата за преструктуриране ЕСП е нарушил членове 14 и 20 от Регламент № 806/2014, задължението за полагане на дължимата грижа и член 296 ДФЕС, доколкото, първо, процедурата за продажба е била осъществена, без да се постигне възможно най-високата продажна цена, и второ, оценка 2 не е била извършена в съответствие с пазарните критерии. Това основание се подразделя на две части.

а) По първата част, отнасяща се до процедурата за продажба

520 Жалбоподателят изтъква, че процедурата за продажба на Banco Popular не е позволила да бъде получена възможно най-високата продажна цена в нарушение на член 14 от Регламент № 806/2014. Той поддържа, първо, че процедурата не е била състезателна, и второ, че процедурата е била опорочена поради нередовности.

521 Като начало следва да се отбележи, че според жалбоподателя фактът, че процедурата за продажба не е довела до получаването на възможно най-високата продажна цена, представлява нарушение на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014, съгласно който:

„При постигането на посочените в първа алинея цели [ЕСП], Съветът, Комисията и, когато е приложимо, националните органи за преструктуриране, се стремят да сведат до минимум разходите за преструктурирането и да избегнат излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на преструктурирането“.

522 Следва да се констатира, както правят Комисията и Banco Santander, че целта „да се получи възможно най-висока продажна цена“ не е сред целите, предвидени в член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014. Следователно това не е релевантната разпоредба, която да бъде изтъкната в подкрепа на доводите на жалбоподателя относно получаването на възможно най-високата продажна цена.

523 Следва обаче да се отбележи, че съгласно член 24, параграф 2, буква г) от Регламент № 806/2014, по отношение на инструмента за продажба на стопанска дейност в схемата за преструктуриране се установява следното:

„[П]равилата за предлагане на пазара от страна на националния орган за преструктуриране на съответния субект или на инструменти, активи, права и задължения в съответствие с член 39, параграфи 1 и 2 от Директива [2014/59]“.

524 Член 39, параграф 2, буква е) от Директива 2014/59 предвижда, че предлагането на пазара от органа по преструктуриране посредством инструмента за продажба на стопанска дейност има за цел да се получи възможно най-висока продажна цена за включените акции или други инструменти на собственост, активи, права или задължения.

525 Поради това следва да бъдат разгледани доводите на жалбоподателя, че при провеждането на процедурата не са спазени всички необходими гаранции, позволяващи да се получи възможно най-висока продажна цена за Banco Popular.

526 Най-напред, следва да се отбележи, че в решението за предлагане на пазара, прието на 3 юни 2017 г., ЕСП, като отчита бързото влошаване на ликвидността на Banco Popular, значителното понижаване на стойността на акциите ѝ, както и неблагоприятните последици, които неизпълнението на задълженията от страна на банката би могло да има за финансовата стабилност, приема, че трябва да вземе всички необходими мерки, така че при необходимост да може да се предприеме действие по преструктуриране, и че за да се гарантират целите на преструктурирането, трябва да се осигури ефективността на инструмента за продажба на стопанска дейност. Съответно ЕСП одобрява незабавното започване на процедурата за продажба на Banco Popular от FROB и дава указания на последния относно изискванията за предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59.

527 В член 2, буква б) от решението за предлагане на пазара ЕСП посочва, че процедурата за продажба трябва да има за цел да се получи възможно най-висока продажна цена, като същевременно се отчита необходимостта от бързо изпълнение на преструктурирането. Той уточнява също, че основният критерий за оценка на офертите е предложената цена.

528 След това FROB провежда процедурата за продажба на Banco Popular в съответствие с разпоредбите на Директива 2014/59 и на Закон 11/2015. В това отношение в писмото относно процедурата, което изготвя на 6 юни 2017 г., в контекста на евентуално преструктуриране на Banco Popular FROB кани потенциалните купувачи да се включат в процедурата за продажба и да подадат оферта за придобиването на 100 % от капитала на Banco Popular съгласно реда и условията, описани в това писмо. В писмото относно процедурата FROB посочва, че предлаганата в офертите цена трябва да е по-висока или равна на 1 евро.

529 Накрая, в член 6.6 от схемата за преструктуриране ЕСП счита, че при опитите си да предложи Banco Popular на пазара преди приемането на тази схема FROB изпълнява изискванията по член 24 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 39 от Директива 2014/59.

530 ЕСП отбелязва, че непосредствено преди преструктурирането Banco Popular провежда процедура за частна продажба и че през седмицата, започнала на 29 май 2017 г., става ясно, че тази процедура ще се провали. Той посочва, че решението да се ограничат опитите за предлагане на пазара до банките, вече изразили принципен интерес към придобиването на Banco Popular в рамките на процедурата за частна продажба, е в съответствие с изискванията по член 39 от Директива 2014/59.

531 ЕСП посочва също, че след като FROB започва процедурата за продажба, за участие в продажбата в крайна сметка са поканени две банки. Изтъква, че всички потенциални купувачи са били потърсени на една и съща дата, имали са достъп до една и съща виртуална зала за данни и офертите им са били подадени при едни и същи условия и в един и същ срок.

532 Накрая, ЕСП отбелязва, че при двама потенциални купувачи е получена само една валидна оферта и че доколкото единственият, който е подал оферта, е купувачът, е счел за разумно да се приемат неговите условия и така да се предотврати изпадането на Banco Popular в състояние на неконтролирана неплатежоспособност, което би могло да засегне по-специално нейните критични функции.

533 На първо място, жалбоподателят поддържа, че времето за провеждане на процедурата е било недостатъчно и че процедурата не е била състезателна, доколкото не е проведена публично и прозрачно и с достатъчен брой потенциални купувачи. Процедурата за частна продажба била „рециклирана“, без това да е обяснено в схемата за преструктуриране. Банките на другите държави членки били отстранени и били обект на дискриминация.

534 Като начало следва да се отбележи, че изискванията за предлагане на пазара, и по-специално решението да се ограничи броят на участниците в процедурата за продажба, не се съдържат в схемата за преструктуриране, а в решението за предлагане на пазара, което ЕСП приема по-рано, а именно на 3 юни 2017 г.

535 В това отношение съгласно постоянната практика на Съда междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение, по принцип не са актове, срещу които може да бъде подадена жалба за отмяна (вж. решения от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 39 и цитираната съдебна практика, и от 3 юни 2021 т., Унгария/Парламент, C-650/18, EU:C:2021:426, т. 43 и цитираната съдебна практика).

536 От съдебната практика следва също, че неокончателният акт не подлежи на обжалване и ако е установено, че незаконосъобразността му би могла да бъде изтъкната в подкрепа на жалба срещу окончателното решение, по отношение на което този акт се явява подготвителен. При тези условия жалбата, подадена срещу решението, с което се прекратява производството, ще гарантира в достатъчна степен съдебна защита (вж. решение от 15 март 2017 г., Stichting Woonpunt и др./Комисия, C-415/15 P, EU:C:2017:216, т. 46 и цитираната съдебната практика).

537 В случая в схемата за преструктуриране ЕСП счита, че проведената от FROB процедура за продажба е в съответствие с изискванията по член 39 от Директива 2014/59. Следва обаче да се отбележи, че FROB взема предвид изискванията, установени от ЕСП в решението за предлагане на пазара. От това следва, че в схемата за преструктуриране ЕСП имплицитно потвърждава изискванията за предлагане на пазара, установени от самия него в решението за предлагане на пазара.

538 Освен това следва да се отбележи, че параграф 3 от член 13 от Регламент № 806/2014, който се отнася до ранната намеса, предвижда:

„[ЕСП] разполага с правомощието да изиска от институцията или от предприятието майка да се свърже с потенциални купувачи с оглед подготвяне на преструктурирането на институцията, при спазване на критериите, определени в член 39, параграф 2 от Директива 2014/59[…], и изискванията за професионална тайна, предвидени в член 88 от настоящия регламент.

[…]“.

539 Ето защо следва да се приеме, че решението за предлагане на пазара е неокончателен акт, който ЕСП приема с оглед на потенциалното преструктуриране на Banco Popular, и че жалбоподателят не би следвало да бъде възпрепятстван в жалбата си срещу схемата за преструктуриране да се позове на незаконосъобразността на изводите в това решение.

540 Що се отнася до прозрачността на процедурата за продажба на Banco Popular, следва да се отбележи, че в съображение 4 от решението за предлагане на пазара ЕСП посочва, че всяко публично разгласяване на продажбата на банката трябва да се отложи с цел да се избегнат неблагоприятни последици за финансовата стабилност.

541 Такава възможност е изрично предвидена в член 39, параграф 2, последна алинея от Директива 2014/59, който предвижда, че всяко публично оповестяване на предлагането на пазара на институция, което по принцип се изисква в съответствие в член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173, 2014 г., стр. 1), може да бъде отложено в съответствие с член 17, параграф 4 или 5 от посочения регламент.

542 Съображение 64 от Директива 2014/59 гласи в това отношение:

„Информацията относно предлагането на пазара на проблемна институция и преговорите с потенциални приобретатели преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност е вероятно да са от значение за цялата система. С цел да се осигури финансова стабилност е важно публичното оповестяване на такава информация, изисквано съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014 […], да може да се отложи, докато бъде планирано и структурирано преструктурирането на институцията, в съответствие възможностите за отлагане, допустими съгласно режима за пазарна злоупотреба“.

543 От това следва, че изискването за прозрачност по член 39, параграф 2, буква а) от Директива 2014/59 трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася до провеждането на процедурата за продажба, а не до евентуалните мерки за публично оповестяване на тази процедура.

544 Колкото до ограничаването на процедурата за продажба само до институциите, участвали в процедурата за частна продажба, организирана от Banco Popular и посочена в точка 33 по-горе, в член 2, буква а), подточка i) от решението за предлагане на пазара ЕСП излага известен брой мотиви, с които обосновава решението си да призове FROB да установи връзка само с тези петима участници.

545 В това отношение ЕСП посочва:

„Що се отнася до избора на конкретните лица, на които да се направи предложение, FROB във всички случаи следва да се свърже с достатъчен брой купувачи, след като проучи пазарния интерес към инвестиране в дейностите на банката. Тъй като процедурата за продажба трябва да бъде финализирана в изключително кратък срок, анализът на пазарния интерес може да стъпи на интереса, проявен в рамките на процедурата за частна продажба. В хода на процедурата за частна продажба се установява връзка с няколко потенциални оференти, действащи на испанския и на международния пазар. Само петима заявяват първоначален интерес и съответно са поканени да подадат необвързващи оферти в рамките на процедурата за частна продажба.

FROB следва да се свърже с петте лица, които са били поканени да подадат оферти в рамките на процедурата за частна продажба.

Установяването на връзка с тези пет лица е обосновано от съображения за финансова стабилност и от значителния риск предлагането на по-голям кръг потенциални купувачи, разгласяването на рисковете и оценките или установяването на критичните и некритичните функции на банката да доведат до допълнителна несигурност и до загуба на

пазарно доверие. Освен това установяването на връзка с по-голям брой купувачи засилва вероятността от изтичане на информация, а оттам и риска от преструктуриране на банката в изключително кратък срок.

Освен това предвид неотложността и много ограниченото време за провеждане на процедурата по предлагане на пазара отправянето на покани до повече участници би усложнило процеса. Освен това, съдейки по предоставената от Банката информация, оференти, които не са проявили интерес към процедурата за частна продажба, едва ли ще подадат оферти.

В съответствие с член 24, параграф 3 от Регламент [№ 806/2014] ЕСП ще се опита да постигне равновесие между изискванията за предлагане на пазара и необходимостта да се постигнат целите на преструктурирането. По-специално ЕСП ще се отклони частично от изискванията за предлагане на пазара предвид неотложния характер на обстоятелствата, и по-конкретно с оглед на реалната заплаха за финансовата стабилност, която би възникнала при неизпълнение на задълженията от страна на банката, и на факта, че зачитането на изискването за установяване на връзка с по-широк кръг купувачи може да застраши също така ефективността на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

546 Следва да се отбележи, че съгласно член 39, параграф 2, втора алинея от Директива 2014/59, стига да не се облагодетелстват или дискриминират неоснователно потенциални купувачи, принципите, посочени в същия параграф, не възпрепятстват органа за преструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи.

547 Следователно решението на ЕСП да поиска от FROB да установи връзка само с петте институции, участвали в процедурата за частна продажба, е в съответствие с тази разпоредба.

548 Жалбоподателят не изтъква нито един довод, който да доказва, че ограничаването на броя на потенциалните купувачи до петимата участници в процедурата за частна продажба не позволява действителна ценова конкуренция между тях.

549 В това отношение ЕСП не може да бъде упрекван за обстоятелствата, настъпили в хода на процедурата, а именно че четирима от петимата участници отказват да подадат обвързваща оферта и че единствената подадена обвързваща оферта предлага покупна цена от 1 евро.

550 Нещо повече, това решение е основано на обективен критерий, а именно вече проявения от тези предприятия интерес към покупката на Banco Popular, и е обосновано с много краткия срок, в който процедурата за продажба е трябвало да приключи. Както подчертава ЕСП, разширяването на процедурата до по-голям брой участници рискува да я забави, като освен това засилва рисковете от изтичане на информация относно състоянието на Banco Popular, а оттам и рисковете за финансовата стабилност.

551 Следователно жалбоподателят неправилно поддържа, че тази процедура е дискриминационна. Решението да се обърнат само към институциите, проявили интерес към придобиването на Banco Popular в рамките на процедурата за частна продажба, по принцип не изключва институциите на другите държави членки.

552 В това отношение следва да се отбележи, че процедурата за частна продажба е била отворена за всички испански или международни оператори. Жалбоподателят не обяснява защо други испански или чуждестранни институции, които не са проявили интерес към придобиването на Banco Popular към момента на процедурата за частна продажба, биха били заинтересовани няколко седмици по-късно, на етапа на започване на процедурата от FROB. Освен това жалбоподателят не обяснява въз основа на кои недискриминационни критерии е можела да се установи връзка с други оператори, при положение че всяко публично оповестяване на информация за привеждането в изпълнение на процедурата за продажба е било изключено.

553 От това следва, че жалбоподателят не доказва, че процедурата за продажба не е състезателна.

554 На второ място, жалбоподателят поддържа, че процедурата е опорочена поради нередовности, довели до изкривяване на продажната цена. FROB подписал споразумения за поверителност с потенциални купувачи, преди за Banco Popular да се обяви, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и следователно процедурата за преструктуриране започнала преди да са изпълнени условията. Той отбелязва, че Banco Santander подава офертата си в 3,12 ч. на 7 юни 2017 г., или след приключването на състезателната процедура.

555 Що се отнася до провеждането на процедурата, следва да се припомни, че двама от петимата потенциални купувачи, с които FROB установява връзка, решават да не участват в процедурата за продажба, а един е отхвърлен от ЕЦБ по пруденциални съображения. На 4 юни 2017 г. двамата потенциални купувачи, решили да участват в процедурата за продажба, Banco Santander и BBVA, подписват споразумение за неоповестяване на информация и на 5 юни 2017 г. получават достъп до виртуалната зала за данни. На 6 юни 2017 г. FROB им изпраща писмото относно процедурата, както и договора за покупко-продажба (Sale and Purchase Agreement). С писмо от 6 юни 2017 г. BBVA уведомява FROB, че е решила да не подава оферта.

556 С писмо от 7 юни 2017 г. FROB информира ЕСП относно резултатите от процедурата за продажба и посочва, че Banco Santander е подала оферта в 3,12 ч. на 7 юни и че цената, която предлага за акциите на Banco Popular, е 1 евро. FROB предлага Banco Santander, в качеството ѝ на оферент, спечелил състезателната процедура за продажба на Banco Popular, да бъде обявена за купувач на Banco Popular в схемата за преструктуриране.

557 В схемата за преструктуриране ЕСП счита, че проведената от FROB процедура за продажба на Banco Popular изпълнява изискванията по член 24 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 39 от Директива 2014/59, и приема предложението на FROB да обяви Banco Santander за купувач на Banco Popular.

558 Освен това в писмото относно процедурата FROB установява график за провеждането на процедурата за продажба на Banco Popular. В този график е предвидено, че обвързващите оферти трябва да бъдат подадени най-късно до полунощ на 6 юни 2017 г. За 7 юни 2017 г. в този график е посочено, че в 1,00 ч. се установява връзка с оферентите за приключване на процедурата и избор на офертата; следват приемането (евентуално) на схемата за преструктуриране на ЕСП и сключването на договора за покупко-продажба в 5,30 ч., актът за изпълнение на FROB в 6,30 ч. и приключването и обявяването на сделката в 7,00 ч.

559 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не обяснява коя разпоредба е нарушена с това, че FROB започва процедурата за продажба, преди за Banco Popular да се обяви, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, нито какви са последиците от това за продажната цена.

560 Впрочем, ако FROB е трябвало да изчака за Banco Popular да се обяви, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, за да започне процедурата за продажба, последната не би могла да се проведе в срок, достатъчен да се предотврати ликвидацията на Banco Popular, и не би позволила да се постигнат целите на преструктурирането.

561 Както посочва Banco Santander, целта на установения в писмото относно процедурата график за провеждане на процедурата за продажба е била всички формалности да приключат до 7,00 ч. на 7 юни 2017 г., за да може Banco Popular да функционира нормално след отварянето на пазарите, и по-специално за да се избегне прекъсване на критичните ѝ функции.

562 Тъй като Banco Santander е единственият участник в процедурата, представил твърда оферта, и доколкото е сигурно, след уведомлението от BBVA, че никоя от другите институции, поканени да участват в процедурата за продажба, няма да подаде оферта, FROB приема тази оферта, макар да е подадена след изтичането на определения в писмото относно процедурата срок.

563 Освен това съгласно член 24, параграф 3 от Регламент № 806/2014:

„[ЕСП] прилага инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спазва изискванията за предлагане на пазара, предвидени в параграф 2, буква д), когато прецени, че спазването им може да попречи на постигането на една или повече от целите на преструктурирането, и по-специално когато са изпълнени следните условия:

а) счита, че съществува съществена заплаха за финансовата стабилност, породена или изострена от неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на институцията в режим на преструктуриране; и

б) счита, че спазването на тези изисквания може да намали ефективността на инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на отстраняването на тази заплаха или постигането на целта на преструктуриране, посочена в член 14, параграф 2, буква б)“.

564 В това отношение следва да се припомни, както бе посочено в точка 533 по-горе, че в член 6.6 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че доколкото единственият, който е подал оферта, е купувачът, е разумно да се приемат неговите условия и така да се предотврати изпадането на Banco Popular в състояние на неконтролирана неплатежоспособност, което би могло да засегне по-специално нейните критични функции.

565 Всъщност, ако ЕСП не беше приел предложението на FROB да обяви Banco Santander за купувач на Banco Popular, последната щеше да бъде ликвидирана. Както обаче бе констатирано в рамките на анализа на петото основание, съгласно член 18, параграф 5 от Регламент № 806/2014 ликвидация на Banco Popular чрез обичайно производство по несъстоятелност не би позволила постигането на предвидените в член 14 от същия регламент цели в същата степен като преструктурирането. По-специално, бе установено, че

преструктурирането е било необходимо за постигането на целите за осигуряване на непрекъснатост на критичните функции на Banco Popular и за избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност.

566 FROB изпраща на ЕСП резултатите от процедурата за продажба на Banco Popular в срок, достатъчен да му позволи да приеме схемата за преструктуриране и да я изпрати на Комисията на 7 юни 2017 г., в 5,13 ч. Съответно Комисията приема решение, позволяващо на схемата за преструктуриране да влезе в сила, в 6,30 ч. на същия ден. Следователно процедурата е проведена така, че FROB успява да изпълни всички формални изисквания и да приключи продажбата преди изтичането на определения в писмото относно процедурата срок, а именно преди 7,00 ч. на 7 юни 2017 г.

567 Накрая, що се отнася до довода на жалбоподателя, че Banco Santander е предложила минималната цена, защото е знаела, че само тя е подала оферта, достатъчно е да се констатира, че този довод се основава на неподкрепено с доказателства твърдение, че Banco Santander е била информирана, че е единственият оферент, преди края на организираната от FROB процедура за продажба.

568 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не доказва, че процедурата за продажба е била опорочена поради нередовности и не може да поддържа, че провеждането на процедурата не е довело до получаването на възможно най-високата продажна цена.

569 Ето защо твърденията по първата част следва да бъдат отхвърлени.

б) По втората част, отнасяща се до оценка 2

570 Жалбоподателят изтъква по същество, че оценка 2 е неправилна и че ЕСП е нарушил член 20 от Регламент № 806/2014 и задължението си за мотивиране.

571 Втората част се подразделя по същество на пет оплаквания. Първо, жалбоподателят изтъква, че ЕСП е нарушил задължението си за мотивиране, доколкото оценка 2 не е приложена към схемата за преструктуриране. Второ, той поддържа също, че ЕСП е нарушил член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, доколкото оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“. В това отношение той твърди, че оценка 2 не е надеждна, доколкото Deloitte е признало, че е основана на недостатъчно информация. Изтъква, че оценка 2 може да бъде надеждна само ако е допълнена с окончателна оценка. Трето, той оспорва методиката, използвана в оценка 2. Четвърто, изтъква, че оценка 2 влиза в противоречие с оценка 1 и с факта, че Banco Popular е считана за платежоспособна, че не взема предвид пазарната стойност на Banco Popular и че включва буфери за загуби без обосновка. Пето, жалбоподателят изтъква, че съгласно приложения към репликата експертен доклад от 2 декември 2018 г. относно оценка 2 (наричан по-нататък „експертният доклад“) оценка 2 съдържа явни грешки в преценката.

572 В случая следва да се припомни, че оценката на Banco Popular, осъществена преди приемането на схемата за преструктуриране, включва два доклада, които са приложени към схемата за преструктуриране.

573 Оценка 1 от 5 юни 2017 г. е изготвена от ЕСП съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014 и има за цел да предостави данни, въз основа на които да се установи дали са изпълнени условията за преструктуриране, определени в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

574 Оценка 2 от 6 юни 2017 г. е изготвена от Deloitte, в качеството му на независим експерт, съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

575 В схемата за преструктуриране се посочва, че поради неотложния характер на обстоятелствата целта на оценка 2, извършена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се направи прогноза за третирането на акционерите и кредиторите, в случай че за Banco Popular се провежда обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни за вземане на решението относно акциите и инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност.

576 В оценка 2 Deloitte посочва, че се е основало на изискванията по член 36 от Директива 2014/59 (който съответства на член 20 от Регламент № 806/2014) и на глава 3 от окончателния проект на регулаторни технически стандарти на ЕБО № 2017/05 и № 2017/06 от 23 май 2017 година относно оценката за целите на преструктурирането и относно оценката за определянето на разликата в третирането вследствие на преструктурирането, която е предвидена в Директива 2014/59 (наричани по-нататък „техническите стандарти на ЕБО“).

577 Член 36, параграф 15 от Директива 2014/59 оправомощава ЕБО да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на критериите, въз основа на които да се извършват оценките в рамките на процедура за преструктуриране.

578 Глава 3 от техническите стандарти на ЕБО се отнася до проект на регулаторни технически стандарти № 2017/05 относно оценката за целите на преструктурирането (наричани по-нататък „регулаторните технически стандарти“) и съдържа по-специално, съгласно член 36, параграф 15 от Директива 2014/59, проект на делегиран регламент на Комисията за допълнение на Директива 2014/59 по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на стойността на активите и задълженията на институциите или дружествата.

579 Освен това следва да се отбележи, че към датата на приемане на схемата за преструктуриране регулаторните технически стандарти не са били обвързващи, доколкото съгласно член 5, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014 ЕСП, Съветът и Комисията се съобразяват с обвързващите регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, разработени от ЕБО, когато същите са приети от Комисията. Тези регулаторни технически стандарти са включени в Делегиран регламент (ЕС) 2018/345 на Комисията от 14 ноември 2017 година за допълнение на Директива 2014/59 по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методологията за оценяване на стойността на активите и задълженията на [институциите] или дружествата (ОВ L 67, 2018 г., стр. 8).

580 В член 6.3 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че при вземането на решението за обезценяване и преобразуване на капиталовите инструменти на Banco Popular се е основал на оценка 2, допълнена и потвърдена от резултатите от проведената от FROB процедура за продажба.

581 Доколкото оценка 2 съдържа сложни технически и икономически преценки, следва да се признае, че ЕСП разполага с широко право на преценка, когато приема, че оценка 2 е валидно основание за вземане на решение за предприемане на действия по преструктуриране.

582 Следователно съгласно цитираната в точки 114—119 по-горе съдебна практика контролът, упражняван от Общия съд, е ограничен и се свежда до проверка дали ЕСП не е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че оценка 2 е в съответствие с изискванията по член 20 от Регламент № 806/2014. Жалбоподателят трябва да представи достатъчно доказателства, за да оборят правдоподобността на оценка 2.

1) По първото оплакване, свързано с нарушение на задължението за мотивиране

583 Жалбоподателят поддържа, че ЕСП е нарушил задължението си за мотивиране, доколкото оценка 2 не е приложена към схемата за преструктуриране, и че предоставеният по-късно достъп до вариант на тази оценка, съдържащ заличени пасажи, не слага край на това нарушение. Според него липсата на мотиви не може да бъде санирана след подаването на жалбата.

584 Следва да се припомни, че на 2 февруари и 31 октомври 2018 г. на уебсайта на ЕСП са публикувани съдържащи все по-малко заличени пасажи варианти на оценка 2.

585 В това отношение трябва да се отбележи, че в репликата си след тези публикации жалбоподателят не изтъква нито един довод относно непълнота на мотивите на оценка 2. Той само твърди, че достъпът до неповерителен вариант на оценка 2 не е премахнал нарушението на задължението за мотивиране.

586 Освен това следва да се констатира, че последователните публикации на уебсайта на ЕСП се отнасят до оригиналните варианти на схемата за преструктуриране и на оценки 1 и 2. Целта на тези публикации е обществеността да получи по-широк достъп до тези документи, като се оповестят части, които в началото са били счетени за поверителни.

587 ЕСП не е публикувал информация, която изначално да не е фигурирала в схемата за преструктуриране или в оценки 1 и 2, с цел да допълни мотивите си. С този довод жалбоподателят обърква публикуването на дадено решение, т.е. публичното оповестяване на мотивите му, с допълването на мотивите чрез допълнителни данни, които не са се съдържали в него към момента на приемането му.

588 Ето защо първото оплакване следва да бъде отхвърлено.

2) По второто оплакване, свързано с надеждността на оценка 2

589 Жалбоподателят поддържа, че оценка 2 не е надеждна, доколкото Deloitte е признало, че е основана на недостатъчно информация.

590 В това отношение следва да се отбележи, че в писмото, придружаващо изпращането на оценка 2 на ЕСП, Deloitte посочва, че предвид трудната ликвидна позиция на Banco Popular е било приканено да извърши оценка в изключително кратък срок. Основната работа трябвало да приключи за дванадесет дни, считано от момента на получаване на достъп до документацията, при положение че такъв проект обикновено отнемал шест седмици. Deloitte отбелязва, че има известни празноти и несъответствия в наличните данни. Посочва, че оценката трябва да се счита за изключително несигурна и временна по силата на член 36 от Директива 2014/59 и че включва буфер за допълнителни загуби съгласно член 36, параграф 9 от Директива 2014/59, който съответства на член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

591 Член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 изрично предвижда хипотезата, при която поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията, предвидени в параграфи 7 и 9 от този член, а именно когато оценката не може да се допълни с някои вписани в счетоводните книги и записи данни. Освен това тази разпоредба признава, че за всяка временна оценка е присъща известна несигурност, като във втора алинея предвижда оценката да включва буфер за допълнителни загуби.

592 Така в съответствие с тази разпоредба Deloitte само посочва, че предвид малкото време, с което е разполагало, за да извърши оценката, е трябвало да се основе на непълна информация. То уточнява, че извършената от него оценка трябва да се счита за временна по смисъла на член 36, параграф 9 от Директива 2014/59.

593 Освен това от член 20, параграф 13 от Регламент № 806/2014 следва, че поради неотложния характер на обстоятелствата ЕСП е можел да се основе на извършената съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014 оценка 2, за да приеме схемата за преструктуриране, което жалбоподателят не оспорва.

594 Ето защо следва да се приеме, че предвид времевите ограничения и наличната информация известна несигурност и приблизителност са присъщи на всяка временна оценка, извършена съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, и че изразените от Deloitte резерви не означават, че оценка 2 не е „справедлива, консервативна и реалистична“ по смисъла на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

595 Освен това жалбоподателят поддържа, че оценка 2 може до бъде надеждна само ако е допълнена с окончателна оценка. ЕСП обаче потвърдил, че последваща окончателна оценка нямало да има.

596 В това отношение на 30 юли 2018 г., в отговор на въпроси, отправени от Общия съд в рамките на процесуално-организационно действие, ЕСП посочва, че оценка 2 няма да бъде допълнена с последваща окончателна оценка. Той стига до извода, че предвид спецификите на настоящия случай няма практически смисъл да се прави последваща окончателна оценка в рамките на член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014 и че това няма да доведе до решение за обезщетяване съгласно член 20, параграф 12 от същия регламент.

597 Следва да се отбележи, че последващата окончателна оценка, предвидена в член 20, параграф 11 от Регламент № 806/2014, по дефиниция се извършва след приемането на схемата за преструктуриране и на решението на Комисията.

598 Освен това, както бе посочено в точка 594 по-горе, съгласно член 20, параграф 13 от Регламент № 806/2014 временна оценка, каквато е оценка 2, е валидно основание за приемане на схемата за преструктуриране.

599 Достатъчно е да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика законосъобразността на акт на Съюза се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (вж. решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, C-398/13 P, EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика). От това следва, че при преценката на законосъобразността на този акт е изключено вземането предвид на обстоятелства, настъпили след датата, на която актът на Съюза е бил приет (вж. решение от 17 декември 2014 г., Si.mobil/Комисия, T-201/11, EU:T:2014:1096, т. 64 и цитираната съдебна практика).

600 Ето защо дали ще се извърши или не последваща окончателна оценка, която очевидно следва приемането на схемата за преструктуриране, е без значение за валидността на обжалваните решения.

601 Поради това второто оплакване следва да бъде отхвърлено.

3) По третото оплакване, свързано с методиката, използвана в оценка 2

602 На първо място, жалбоподателят поддържа, че в оценка 2 Deloitte се е основало на принципа, че оценката на Banco Popular трябва да се извърши в рамките на сценарий с ликвидация, което предполага да се приложат критериите по член 20, параграфи 16 и 17 от Регламент № 806/2014 и което е явна грешка и противоречи на член 20, параграф 8 от този регламент. Той счита, че оценка 2 не може да прилага критерия за стойността на банката при ликвидация, който е релевантен за оценка 3, която е различна от оценка 2.

603 Следва да се отбележи, че този довод се основава на неправилно разбиране на използваната в оценка 2 методика. Всъщност оценка 2 се състои от две части, като в първата се съдържа временната оценка на Banco Popular, а във втората се симулира сценарий с ликвидация. Целта на първата част е да се определи икономическата стойност на Banco Popular при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност. Предметът на втората е да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на Banco Popular трябваше да се образува обичайно производство по несъстоятелност съгласно испанското законодателство.

604 ЕСП приема схемата за преструктуриране, като взема предвид първата част на оценка 2, съдържаща същинската оценка на активите и задълженията на Banco Popular. За сметка на това Deloitte уточнява, че не разполага с цялата необходима информация, нито с достатъчно време, за да може да направи нещо повече от чисто прогнозна оценка на този етап, поради което втората част на оценка 2 съответства на първоначална симулация съгласно член 20, параграф 9 от Регламент № 806/2014. Оценка 3, или окончателната оценка, с която се цели да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако Banco Popular бе ликвидирана в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, на основание член 20, параграф 16 от Регламент № 806/2014, се извършва след преструктурирането.

605 Стойността при ликвидация, чието използване от Deloitte се оспорва от жалбоподателя, съответства на втората част на оценка 2. В рамките на първата част Deloitte взема предвид стойността при продажба на Banco Popular.

606 Що се отнася до използваната методика, в оценка 2 Deloitte посочва, че сценарият, използван за определянето на икономическата стойност, е продажбата на банката при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност. Съгласно член 20, параграф 5, буква е) от Регламент № 806/2014 оценката е предназначена да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на член 24, параграф 2, буква б) от същия регламент.

607 Deloitte обяснява, че „икономическата [му] оценка е предназначена да изготви прогноза за стойността, която може да бъде предложена от потенциален купувач за цялата банка след открита, справедлива и конкурентна тръжна процедура („стойност при продажба“ в съответствие с член 11 от регулаторните технически стандарти […])“.

608 Съгласно съображение 6 от регулаторните технически стандарти следва да се избере най-подходящата база за оценяване (стойността при задържане или стойността при продажба) за конкретните действия по преструктуриране, предвиждани от органа за преструктуриране.

609 Колкото до избора на база за оценяване, член 11, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 11, параграф 4 от Делегиран регламент 2018/345, предвижда:

„Когато действията по преструктуриране, посочени в член 10, параграф 1, изискват активите и задълженията да бъдат задържани от дружеството, което продължава да бъде действащо предприятие, оценителят използва стойността при задържане като подходяща база за оценяване. Стойността при задържане може, ако се счита за справедлива, разумна и реалистична, да служи за прогнозиране на нормализирането на пазарните условия.

Стойността при задържане не трябва да се използва като база за оценяване, когато активите са прехвърлени на дружество за управление на активи в съответствие с член 42 от Директива 2014/59[…], или на мостова институция в съответствие с член 40 от посочената директива, или когато се използва инструмент за продажба на стопанска дейност в съответствие с член 38 от Директива 2014/59[…]“.

610 Съгласно член 12, параграф 4 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграф 4 от Делегиран регламент 2018/345, „[к]огато състоянието на дружеството не му позволява да задържи даден актив или да продължи дадена стопанска дейност, или когато продажбата се счита за необходима от органа за преструктуриране за постигане на целите по преструктурирането, очакваните парични потоци се посочват спрямо стойностите при продажба в рамките на даден период за продажба“.

611 Факторите, които трябва да се вземат предвид, за да се определи стойността при продажба за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност, са определени в член 12, параграфи 5—7 от регулаторните технически стандарти, възпроизведен в член 12, параграфи 5—7 от Делегиран регламент 2018/345.

612 От това следва, че жалбоподателят не може да твърди, че стойността при продажба не е правилната методика за преценка на стойността на Banco Popular в контекста на оценка 2.

613 На второ място, жалбоподателят изтъква, че оценка 2 не е взела предвид пазарната стойност на Banco Popular преди преструктурирането.

614 Следва да се отбележи, че пазарната стойност на акциите на Banco Popular преди приемането на решението за преструктуриране не е критерий за оценяване на стойността при продажба на Banco Popular при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност.

615 Член 2, параграф 1 от регулаторните технически стандарти предвижда:

„При оценяването оценителят взема под внимание обстоятелствата, които влияят върху очакваните парични потоци и дисконтовите проценти, приложими към активите и задълженията на дадено дружество, и се стреми да отразява достоверно финансовото състояние на дружеството в контекста на съществуващите възможности и рискове“.

616 Що се отнася по-специално до стойността при продажба, член 12, параграф 5 от регулаторните технически стандарти предвижда:

„Стойността при продажба се определя от оценителя въз основа на паричните потоци, нетните разходи при продажба и нетната очаквана стойност на предоставените гаранции, които дружеството може основателно да очаква при преобладаващите в момента пазарни условия чрез организирана продажба или прехвърляне на активи или задължения. Когато е целесъобразно и като се вземат предвид действията, които трябва да бъдат предприети в рамките на схемата за преструктуриране, оценителят може да определи стойността при продажба, като приложи намаление при ускорена продажба, отразяващо евентуалната отстъпка спрямо наблюдаваната пазарна цена за конкретната продажба или за прехвърлянето. С цел да определи стойността при продажба на активите, за които няма ликвиден пазар, оценителят взема под внимание наблюдаваните цени на пазари, на които се търгуват подобни активи или използва модели за изчисления чрез наблюдаваните пазарни параметри, със съответното дисконтиране за неликвидност“.

617 Целта на оценка 2 е да се определи цената, която потенциален купувач би бил готов да плати за Banco Popular при обстоятелствата, съществуващи към датата на приемане на схемата за преструктуриране. В това отношение, колкото до използваната в оценка 2 методика, Deloitte посочва, че е възприело подход категория по категория, като при преценката на загубите или печалбите е внесло корекции в счетоводните стойности на всеки клас активи и задължения и други корекции на стойността, каквито всеки купувач би направил. То изготвя оценъчен диапазон за всеки отделен клас активи и задължения.

618 От една страна, следва да се приеме, че пазарната стойност на Banco Popular, преди за нея да се обяви, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна, не може да е критерий за определяне на стойността на банката при продажба. В това отношение, както отбелязва Комисията, пазарите не са знаели за предстоящото преструктуриране на Banco Popular, за обхвата на предвидените мерки и за това, че ако не бъде извършено преструктуриране, по отношение на Banco Popular ще се образува производство по несъстоятелност, поради което курсът на акциите на тази институция преди преструктурирането не съответства непременно на нейната реална икономическа стойност.

619 От друга страна, пазарната стойност на акциите на Banco Popular не трябва да се счита за информация, достатъчна за изготвянето на прогнозна оценка по категории или по групи активи.

620 По тези съображения, противно на посоченото в експертния доклад, пазарната стойност на Banco Popular не може да се разглежда като индикатор на стойността ѝ за целите на оценка 2.

621 Освен това в оценка 2 Deloitte обяснява защо пазарната стойност на Banco Popular не е подходяща методика за преценката на стойността ѝ при продажба. По-специално, Deloitte посочва, че предвид състоянието, в което се намира банката, цената на акциите е била доста волатилна.

622 В това отношение в експертния доклад се посочва, че „актуалната цена на акцията е прякото доказателство за цената, която един купувач е готов да плати за малък пакет акции, независимо от нейната волатилност“. Достатъчно е обаче да се припомни, че стойността при продажба, която Deloitte е трябвало да прогнозира, се отнася до придобиването на цялата Banco Popular, а не само на няколко акции.

623 На трето място, жалбоподателят поддържа, че оценка 2 включва буфери за загуби без обосновка, което противоречало на член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

624 В това отношение следва да се припомни, че в член 20, параграф 10, втора алинея от Регламент № 806/2014 е посочено, че временната оценка по първа алинея включва буфер за допълнителни загуби с обосновка.

625 Член 13 от регулаторните технически стандарти определя методологията за изчисляване и включване на буфер за допълнителни загуби в рамките на временната оценка и предвижда:

„1. С цел да разсее неяснотата на предварителните оценки, извършвани в съответствие с член 36, параграф 4, букви б)—ж) от Директива 2014/59/ЕС, оценителят следва да включва в оценката буфер, за да отразява фактите и обстоятелствата, доказващи съществуването на допълнителни загуби с несигурен размер или разпределение във времето. За да се избегне двойно отчитане на несигурността, допусканията, използвани при изчислението на буфера, трябва да бъдат адекватно обяснени и обосновани от оценителя.

2. За да се определи размерът на буфера, оценителят определя факторите, които могат да повлияят на очакваните парични потоци в резултат от действията по преструктуриране, които е вероятно да бъдат приети“.

626 В това отношение следва да се припомни, че в придружителното писмо към оценка 2 Deloitte изрично посочва, че в тази оценка се съдържа буфер за допълнителни загуби в съответствие с член 36, параграф 9 от Директива 2014/59 и че прилага регулаторните технически стандарти, съгласно които оценката трябва да включва буфер за допълнителни загуби. Deloitte посочва, че буферът за допълнителни загуби е неразделна част от оценка 2 и че подробностите са дадени в доклада за оценка 2 и в приложението към нея.

627 Съответно, що се отнася до обосновката на този буфер, трябва да се отбележи, че в оценка 2 Deloitte дава обяснения относно различните обстоятелства, които може да доведат до допълнителни загуби, за всяка категория активи и посочва свързаните с оценяването им неясноти. Следователно Deloitte обосновава включването на буфер за допълнителни загуби в съответствие с изискванията на регулаторните технически стандарти.

628 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не изтъква нито един довод, с който да оспори тези обяснения в оценка 2. В експертния доклад експертът просто изтъква, че Deloitte не дава количествено изражение, не обяснява или обосновава буфера за допълнителни загуби.

629 Ето защо третото оплакване следва да бъде отхвърлено.

4) По четвъртото оплакване, свързано с противоречието с оценка 1

630 Жалбоподателят твърди, че оценка 2 влиза в противоречие с това, че Banco Popular е счетена за платежоспособна в оценка 1 и в оценката на ЕЦБ дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна и с това, че на 5 юни 2017 г. Централната банка на Испания обявява Banco Popular за платежоспособна.

631 Следва да се припомни, че на 5 юни 2017 г. ЕСП приема съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014 оценка 1, която е предназначена да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти. По-специално, ЕСП посочва, че целта на оценка 1 е да допринесе за това да се определи дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014.

632 Техническите стандарти на ЕБО, приети на 23 май 2017 г., макар и да не са били обвързващи, са налични към датата на оценка 2. В оценка 2 Deloitte изрично посочва, че се е съобразило с изискванията в техническите стандарти на ЕБО.

633 В уводната част на техническите стандарти на ЕБО е подчертана необходимостта да се направи разграничение между два вида оценки, предшестващи преструктурирането: оценка 1, която се извършва съгласно член 36, параграф 4, буква а) от Директива 2014/59, съответстващ на член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, и оценка 2, която се извършва съгласно член 36, параграф 4, букви б)—ж) от Директива 2014/59, съответстващ на член 20, параграф 5, букви б)—ж) от Регламент № 806/2014.

634 В съображение 1 от регулаторните технически стандарти, възпроизведено в съображение 1 от Делегиран регламент 2018/345, се припомня това разграничение между, от една страна, първоначалната оценка, в която се установява дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти, и от друга страна, последващата оценка, послужила за основа на решението за прилагане на един или повече инструменти за преструктуриране. Регулаторните технически стандарти установяват различни критерии за извършването на оценка 1 и на оценка 2.

635 Освен това следва да се припомни, че съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент № 806/2014 оценката за изпълнението на това условие се извършва от ЕЦБ или от ЕСП.

636 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че изводите на оценки 1 и 2 си противоречат, достатъчно е да се констатира, че той е неотносим.

637 Всъщност приетата на 5 юни 2017 г. оценка 1, с която се цели да се определи дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, за да се установи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, престава да е актуална след оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г. за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна.

638 Несъмнено в оценка 1 ЕСП посочва, че към референтната за оценката му дата, а именно 31 март 2017 г., Banco Popular е платежоспособна. Следва обаче да се припомни, от една страна, че ЕЦБ се основава на значителните тегления на депозити от Banco Popular през април и май 2017 г. и на неспособността на последната да генерира нови ликвидни средства, за да стигне до извода, че към 6 юни 2017 г. Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна. От друга страна, изводът на ЕЦБ се основава на факта, че Banco Popular няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж по смисъла на член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014, а не на това, че Banco Popular е в счетоводна неплатежоспособност. Съответно към датата на преструктурирането заключенията на оценка 1 вече не са релевантни.

639 Освен това следва да се отбележи, че различните заключения на оценка 1 и оценка 2 се обясняват с това, че тъй като имат различни цели, те се основават на различни критерии за оценяване, определени в техническите стандарти на ЕБО. Така съгласно техническите стандарти на ЕБО с оценка 1 се цели главно да се определи дали общата стойност на активите на субекта надхвърля тази на пасивите му, с други думи, дали субектът е счетоводно платежоспособен, докато оценка 2 трябва да се основе на икономическата, а не на счетоводната стойност на субекта.

640 Накрая, доколкото оценка 2 трябва да вземе предвид икономическата, а не счетоводната стойност на Banco Popular, жалбоподателят не може да изтъква наличието на противоречие между констатацията в оценка 1, в оценката на ЕЦБ или на Централната банка на Испания, че Banco Popular е платежоспособна, и заключението на оценка 2.

641 Ето защо четвъртото оплакване следва да бъде отхвърлено.

5) По петото оплакване, свързано с наличието на явни грешки в преценката

642 Жалбоподателят изтъква, че съгласно експертния доклад оценка 2 съдържа явни грешки в преценката.

643 Най-напред, следва да се отбележи, че жалбоподателят поддържа, че съгласно експертния доклад оценка 2 понижава стойностите, тъй като не отчита пазарните данни и данните на одиторите, които са имали време да оценят Banco Popular.

644 В това отношение, колкото до пазарната стойност, следва да се препрати към анализа в точки 615—622 по-горе. Относно данните на одиторите следва да се отбележи, че стойността, която тези одитори дават на активите на Banco Popular, съответства на

счетоводната им стойност. Следователно тези данни не могат да се сравняват с данните за икономическата стойност на активите, които Deloitte е трябвало да вземе предвид, за да определи стойността при продажба на Banco Popular.

645 Първо, що се отнася до кредитите и вземанията, жалбоподателят изтъква, основавайки се на експертния доклад, че оценката им не е реалистична, тъй като влиза в противоречие с одобрените от надзорния орган провизионни коефициенти, както и с оценка 1, която не занижава счетоводната стойност на кредитния портфейл.

646 Достатъчно е да се припомни, че видно от точка 644 по-горе и от анализа на четвъртото оплакване, данните на надзорния орган и оценка 1, доколкото отчитат само счетоводната стойност на активите на Banco Popular, не са релевантни за сравнението с оценка 2.

647 В това отношение следва да се отбележи, че кредитите и вземанията са сред областите, свързани със значителна несигурност и върху които оценителят се съсредоточава по-специално съгласно член 8, буква а) от регулаторните технически стандарти, който гласи:

„[К]редитите или кредитните портфейли, очакваните парични потоци[от] които зависят от способността, готовността и мотивацията на контрагента да изпълнява задължението си, когато тези очаквания са основани на допускания, свързани с дела на просрочените задължения, вероятността от неизпълнение, загубата при неизпълнение, или характеристиките на инструмента, особено когато за това свидетелстват наблюдаваните закономерности при загубите от кредитни портфейли“.

648 Нещо повече, на страници 4—11 от приложението към оценка 2 Deloitte обяснява корекциите, които е направило при оценката на кредитите и вземанията, по-специално с оглед на рисковете от неизпълнение. Жалбоподателят не изтъква нито един довод, за да оспори тези корекции.

649 Второ, що се отнася до активите в недвижими имоти, жалбоподателят изтъква, основавайки се на експертния доклад, че оценка 2 необосновано понижава тяхната стойност, като не взема предвид оценките на тези активи, направени от експерти, лицензирани от Централната банка на Испания. Оценка 2 пренебрегвала стойността, дадена на тези активи от одиторите на Banco Popular, и препоръките на Централната банка на Испания за оценяването им.

650 Този довод следва да бъде отхвърлен, доколкото се основава на сравнение с оценките на одиторите, които не са релевантни.

651 Освен това следва да се отбележи, че този довод не е достатъчно ясен, което пречи да се определи обхватът му. По-специално, жалбоподателят не уточнява кои са лицензираните от Централната банка на Испания експерти, нито кои са препоръките на Централната банка на Испания, които Deloitte е пренебрегнало.

652 Във всеки случай от прочита на експертния доклад става ясно, че в „препоръките на Централната банка на Испания“ се прави препратка към циркулярно писмо 4/2016 на същата. Експертът отбелязва, що се отнася до оценката на запорираните активи в недвижими имоти, че при корекциите, които прави, Deloitte използва Orden ECO/805/2003, sobre normas de valoración de bienes inmuebles y de determinados derechos para ciertas finalidades financieras (Наредба ECO/805/2003 относно правилата, свързани с

определянето на стойността на недвижимите имоти и на някои права за конкретни финансови цели) от 27 март 2003 г. (BOE, бр. 85 от 9 април 2003 г., стр. 13678) и така стига до по-ниска стойност от тази, която би получило, ако беше следвало циркулярно писмо 4/2016. В това отношение е достатъчно да се констатира, че експертът не оспорва приложимостта на Наредба ECO 805/2003.

653 Освен това в доклада за оценка 2 Deloitte посочва, че за точна оценка на запорираните активи в недвижими имоти предоставените от Banco Popular оценки трябва да се коригират с между 42 % и 47 %. В приложението към оценка 2 Deloitte посочва, че повечето установени несъответствия се дължат на това, че Наредба ECO/805/2003, с която се установяват задължителните правила за определянето на стойността на недвижимите имоти в испанския банков сектор, не е взета предвид в достатъчна степен. По-конкретно Deloitte посочва, че тези несъответствия се отнасят в частност до оценката на очакванията в областта на градоустройството и до напредъка на строителните дейности.

654 В експертния доклад експертът не изтъква нито един довод, за да оспори тази преценка на Deloitte в оценка 2. Той само посочва, че лицензираните от Централната банка на Испания експерти са били квалифицирани да оценяват и активите на Banco Popular в недвижими имоти.

655 От това следва, че Deloitte обяснява методиката, използвана в оценка 2 за оценяването на активите в недвижими имоти на Banco Popular, и обосновава защо оценката му на запорираните активи в недвижими имоти се различава от предоставената от Banco Popular.

656 Трето, що се отнася до активите в отсрочени данъци, жалбоподателят поддържа, че Deloitte ги е оценило, без да разполага с необходимите документи, и че тази оценка влиза в противоречие с оценка 1.

657 Достатъчно е да се припомни, че съгласно анализа на четвъртото оплакване доводът на жалбоподателя за противоречие с оценка 1 е неотносим.

658 Що се отнася до оценката на активите в отсрочени данъци, в приложението към оценка 2 Deloitte посочва несигурността в своята оценка, която е свързана с времето и с наличната информация и е присъща на самото естество на тези активи. В това отношение Deloitte дава пояснения относно методиката за оценяване на активите в отсрочени данъци и относно допусканията, които е взела предвид.

659 Например в доклада за оценка 2 Deloitte посочва, че оценката на незащитените активи в отсрочени данъци зависи от предсрочните облагаеми печалби на купувача (бизнес план) и от нивата на съществуващите данъчни кредити. В приложението към оценка 2 то обяснява по-специално, че оценката на незащитените активи в отсрочени данъци зависи от купувача, и по-специално от това дали субектът е испански или чуждестранен, и че ако купувачът е испанска банка, това дали подлежат на възстановяване и дали ще бъдат записани в счетоводния баланс ще зависи от бизнес плана на Banco Popular и от този на купувача. В доклада за оценката се посочва, че при извършеното от Deloitte оценяване са взети предвид тези различни допускания.

660 Накрая, следва да се припомни, че наличието на несигурност е присъщо на всяка временна оценка, извършена на основание член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014.

661 Жалбоподателят обаче не изтъква нито един довод, за да оспори методиката за оценка на активите в отсрочени данъци, използвана от Deloitte и обяснена на страници 27—33 от приложението към оценка 2.

662 Четвърто, що се отнася до провизиите за правни рискове, жалбоподателят препраща към експертния доклад, съгласно който оценка 2 увеличава необосновано тези провизии.

663 Достатъчно е да се констатира, че експертният доклад просто сравнява резултата от оценката на правните рискове, извършена от Deloitte, с оценката, приета в одитния доклад на Banco Popular.

664 Тези преценки не поставят под въпрос корекциите, които Deloitte прави въз основа на собствения си опит и на тенденциите в сектора, които водят до различни допускания, обяснени на страници 34—38 от приложението към оценка 2.

665 Освен това жалбоподателят счита, че оценка 2 не взема предвид значителните взаимодействия, които Banco Popular има с Banco Santander и за които свидетелства сериозното покачване на борсовите котировки на Banco Santander на 7 юни 2017 г. и през двата следващи дни.

666 В това отношение е достатъчно да се припомни, че целта на оценка 2 е да се определи стойността при продажба на Banco Popular за всеки потенциален купувач. Следователно в оценка 2 Deloitte не е можело да вземе предвид взаимодействията с купувач, чиято самоличност не му е била известна. Поради това конкретната стойност на активите и пасивите на Banco Popular в счетоводния баланс на Banco Santander след нейното интегриране, е ирелевантна.

667 Ето защо жалбоподателят не доказва, че оценка 2 съдържа явни грешки в преценката, поради което петото оплакване следва да бъде отхвърлено.

668 От всичко изложено по-горе следва, че твърденията по втората част трябва да бъдат отхвърлени, а оттам и твърденията по деветото основание в неговата цялост.

10. По десетото основание: нарушение на член 14 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС

669 Жалбоподателят твърди, че в схемата за преструктуриране ЕСП е нарушил член 14 от Регламент № 806/2014, задължението си за полагане на дължимата грижа и член 296 ДФЕС, доколкото е пристъпил към обезценяване на акциите и продажба на стопанска дейност, без да разгледа дали не съществуват алтернативни мерки, водещи до по-малка загуба на стойност за акционерите.

670 На първо място, жалбоподателят поддържа, че нищо в мотивите на схемата за преструктуриране не показва, че ЕСП е разгледал други, по-малко ограничителни за акционерите разрешения, преди да пристъпи към обезценяването на капиталовите инструменти на Banco Popular и към продажбата на стопанската дейност. Той не установил дали други разрешения няма да позволят да се избегне излишната загуба на стойност за акционерите в съответствие с член 14 от Регламент № 806/2014.

671 Следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя се основават на неправилно тълкуване на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014, цитиран в точка 521 по-горе.

672 От тази разпоредба следва, че целите на преструктурирането, посочени в член 14, параграф 2, първа алинея от Регламент № 806/2014, трябва да бъдат постигнати, доколкото е възможно, с инструмент за преструктуриране, който води до минимална загуба на стойност. При все това, както се посочва в тази разпоредба, когато излишната загуба на стойност, предизвикана от избрания инструмент за преструктуриране, е необходима за постигането на тези цели и следователно за обществения интерес, преструктурирането не може да се счита за непропорционално.

673 Освен това, както подчертава Комисията, излишната загуба на стойност по смисъла на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014 не се отнася само до имуществените интереси на акционерите и на притежателите на капиталови инструменти на субекта, а и до тези на неговите вложители, служители и други кредитори.

674 Противно на поддържаното от жалбоподателя, тази разпоредба не предполага пропорционалността на действието по преструктуриране да се преценява спрямо вредата, нанесена на правото на собственост на акционерите.

675 Следва да се припомни, че в член 5.2 от схемата за преструктуриране ЕСП посочва, че инструментът за продажба на стопанска дейност представлява подходящо, необходимо и пропорционално средство за постигане на целите на преструктурирането, посочени в член 14, параграф 2 от Регламент № 806/2014, а именно преди всичко осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и запазване на финансовата стабилност. В член 5.3 от схемата за преструктуриране, посочен в точка 339 по-горе, ЕСП излага причините, поради които другите инструменти за преструктуриране, предвидени в Регламент № 806/2014, не са подходящи и не биха постигнали целите на преструктурирането в същата степен.

676 Съответно ЕСП излага причините, поради които другите инструменти за преструктуриране, като обособяването на активите, което според жалбоподателя е щяло да позволи да се избегне излишната загубата на стойност за акционерите, не биха постигнали целите, предвидени в член 14, параграф 2, първа алинея от Регламент № 806/2014.

677 Противно на поддържаното от жалбоподателя, доколкото ЕСП е обосновал, че инструментът за продажба на стопанска дейност е необходим за постигането на тези цели, той не е бил длъжен да посочва дали други разрешения биха позволили да се избегне излишната загуба на стойност по смисъла на член 14, параграф 2, втора алинея от Регламент № 806/2014.

678 Освен това следва да се отбележи, че в член 4.5 от схемата за преструктуриране ЕСП стига до извода, че преструктурирането свежда до минимум и излишната загуба на стойност, като отчита, че ликвидацията на Banco Popular би довела до по-големи загуби за кредиторите от преструктурирането. В член 4.6 от схемата за преструктуриране ЕСП приема също, че неудобствата и разходите, свързани с предприемането на действието по преструктуриране, и най-вече загубите за акционерите и непривилегированите кредитори, ще бъдат

компенсирани с произтичащите от него предимства, а именно запазването на критичните функции, ограничаването на неблагоприятните последици за икономиката и финансовата стабилност, както и избягването на евентуалните загуби за други кредитори.

679 От това следва, че противно на твърденията на жалбоподателя, в схемата за преструктуриране ЕСП взема предвид загубата на стойност, която инструментът за продажба на стопанска дейност може да причини на акционерите на Banco Popular.

680 На второ място, жалбоподателят поддържа, че ЕСП не е разгледал дали инструментът за обособяване на активи, съчетан със заем от ЕФП, би бил подходящ за разрешаването на проблемите с ликвидността и за възстановяването на доверието на пазара и по този начин е превишил пределите на правото си на преценка. Жалбоподателят поддържа, че съгласно посочения в точка 483 по-горе експертен доклад, който е приложен към жалбата, обособяването на активи, съчетано с други мерки за предоставяне на ликвидност, по принцип е било осъществимо и е щяло да позволи да се избегне влизащата в противоречие с член 14 от Регламент № 806/2014 излишна загуба на стойност за акционерите.

681 Най-напред, следва да се припомни, че в член 5.3 от схемата за преструктуриране, посочена в точка 339 по-горе, ЕСП приема, че инструментът за обособяване на активите, независимо дали е съчетан с инструмента за споделяне на загуби или с инструмента „мостова институция“, не би постигнал целите на преструктурирането в същата степен като инструмента за продажба на стопанска дейност.

682 Освен това жалбоподателят не повдига нито един довод, въз основа на който да се установи, че посоченото от него разрешение, а именно обособяване на активи, съчетано с ликвидно улеснение, действително е било възможно предвид ситуацията с ликвидността на Banco Popular и неотложността, с която е трябвало да се приеме схемата за преструктуриране, нито че това разрешение е можело да възстанови жизнеспособността на Banco Popular в дългосрочен план.

683 Съответно в жалбата жалбоподателят само препраща към частта от приложения към нея експертен доклад, озаглавена „Решението не взема предвид в достатъчна степен алтернативните инструменти за преструктуриране“. Достатъчно е обаче да се констатира, че в този доклад, изготвен на 16 септември 2017 г. въз основа на варианта на схемата за преструктуриране, публикуван през юли 2017 г., експертите признават, че в анализа им има много празноти, тъй като вариантът на схемата за преструктуриране, с който разполагат, е бил със заличени пасажи и защото не били запознати с обхвата на проблемите с ликвидността на Banco Popular. Те посочват, че Banco Popular е платежоспособна, като се основават на определен брой чисто теоретични допускания за продажбата на определени активи. За сметка на това в този доклад не се прави анализ дали разрешение, алтернативно на инструмента за продажба на стопанска дейност, е било практически осъществимо предвид влошаващата се ситуация с ликвидността на Banco Popular и неотложността на обстоятелствата. Този доклад не установява конкретната осъществимост на тези продажби на активи при обстоятелствата към датата на преструктурирането.

684 Както отбелязва ЕСП, жалбоподателят не обяснява в достатъчна степен по какъв начин алтернативното разрешение би било също така ефикасно, правно приложимо и по-малко скъпо от продажбата на активи посредством инструмента за продажба на стопанска дейност. В това отношение следва да се отбележи, че експертите, подготвили експертния доклад от 16 септември 2017 г., изготвят и експертния доклад, приложен към репликата и

посочен в точка 484 по-горе, в който признават, че в първия си доклад не са били в състояние да обяснят по-подробно начина, по който е можело да функционира това алтернативно разрешение, тъй като не са разполагали с достатъчно информация.

685 Освен това приложеният към жалбата експертен доклад не отчита целите на преструктурирането, предвидени в член 14 от Регламент № 806/2014, и следователно не доказва, че прилагането на друг инструмент за преструктуриране, като обособяването на активи, би постигнало тези цели по също толкова ефикасен начин като инструмента за продажба на стопанска дейност.

686 Накрая, както подчертават Комисията и ЕСП, прилагането на инструмента за обособяване на активи изисква срок, с какъвто към датата на преструктурирането не се разполага.

687 В това отношение в репликата си жалбоподателят поддържа, че ЕСП е можел да извърши спешно обособяване на активи. В този смисъл той препраща към раздел 8 на експертния доклад, който е приложен към репликата. Достатъчно е обаче да се отбележи, че в този приложен към репликата експертен доклад се посочва само че основните елементи на такъв инструмент може да се осъществят в рамките на период, значително по-кратък от посочените от Комисията 6—9 месеца. Въз основа на тези обстоятелства не може да се установи, че инструментът за обособяване на активи е можел практически да се осъществи в ситуацията на неотложност, в която се е намирала Banco Popular.

688 Жалбоподателят изтъква също, че обособяването на активите е можело да се приложи спешно, ако планът за преструктуриране от 2016 г. е бил изготвен правилно.

689 Следва да се приеме, подобно на Комисията, че този довод не е релевантен, доколкото планът за преструктуриране от 2016 г. не е можел да предвиди ликвидните затруднения, с които Banco Popular е трябвало да се справя от април 2017 г.

690 В това отношение съгласно член 23, трета алинея от Регламент № 806/2014 „[к]огато приемат схема за преструктуриране, [ЕСП], Съветът и Комисията отчитат и следват плана за преструктуриране, посочен в член 8, освен ако [ЕСП] не прецени, предвид обстоятелствата по случая, че целите на преструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана за преструктуриране“.

691 В случая в съображения 44—46 от схемата за преструктуриране ЕСП обяснява защо инструментът за преструктуриране, предвиден в плана за преструктуриране от 2016 г., не е подходящ при обстоятелствата към момента на преструктурирането. Така той отбелязва, че планът за преструктуриране от 2016 г. се основава на допускането, че неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular е свързано с влошаване на ситуацията с нейния капитал. Доколкото обаче неизпълнението на задълженията от страна на Banco Popular произтича от влошаването на ситуацията с ликвидността ѝ, ЕСП посочва, че няма гаранции, че предвиденият в този план инструмент за споделяне на загубите би позволил незабавно и ефективно справяне с ликвидните затруднения на банката.

692 От това следва, че евентуалните слабости на плана за преструктуриране от 2016 г. не могат да доведат до отмяна на обжалваните решения и че доводите на жалбоподателя в това отношение са неотносими. Ирелевантен в частност е посоченият от жалбоподателя

специален доклад № 23/2017 на Сметната палата, озаглавен „[ЕСП] — започнала е работата по амбициозната задача във връзка с банковия съюз, но трябва да се положат още много усилия“.

693 На трето място, жалбоподателят поддържа, че ЕСП е нарушил задължението си за полагане на дължимата грижа и за добра администрация, като не е разгледал евентуалните разрешения, предлагани в член 76 от Регламент № 806/2014, а именно заем от ЕФП, за да разреши проблемите с ликвидността на Banco Popular.

694 В това отношение е достатъчно да се констатира, че съгласно член 76, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 в рамките на схемата за преструктуриране, когато прилага инструментите за преструктуриране, ЕСП може да използва ЕФП само до степента, необходима за гарантиране на ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране, по-специално с цел да отпуска заеми на институцията в режим на преструктуриране. От това ясно личи, че тази възможност може да се използва само в рамките на действие по преструктуриране и в никакъв случай не е алтернатива на тази мярка. Както отбелязва ЕСП, прибягването до ЕФП не може да се използва изолирано за разрешаване на проблемите с ликвидността на даден субект.

695 На четвърто място, при условията на евентуалност жалбоподателят поддържа, че ЕСП е можел да прибегне до други предвидени в Директива 2014/59 мерки. ЕСП нарушил задължението си за полагане на дължимата грижа и превишил пределите на правото си на преценка, като не разгледал възможността да разработи инструмент за преструктуриране ad hoc, доколкото Регламент № 806/2014 не бил замислен да разрешава проблемите с ликвидността.

696 Достатъчно е да се отбележи, подобно на ЕСП, че същият може да използва само инструментите за преструктуриране, посочени в член 22, параграф 2 от Регламент № 806/2014.

697 Ето защо твърденията по десетото основание следва да бъдат отхвърлени.

11. По единадесетото основание: нарушение на член 20, параграф 14 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 20, параграфи 11 и 15 от същия регламент и съществено процесуално нарушение

698 С това ново основание, изложено в репликата, жалбоподателят изтъква, от една страна, че в отговора си от 30 юли 2018 г. на въпрос, поставен в рамките на процесуално-организационно действие, ЕСП посочва, че няма да извърши последваща окончателна оценка, и поддържа, от друга страна, че схемата за преструктуриране нарушава член 20, параграфи 11, 14 и 15 от Регламент № 806/2014. Схемата за преструктуриране била приета, без да са налице правилата и механизмите, които са необходими, за да може оценката по член 20 от Регламент № 806/2014 да се основе на възможно най-изчерпателната и актуална информация относно активите и задълженията на Banco Popular.

699 Жалбоподателят поддържа, че това ново основание е допустимо съгласно член 84 от Процедурния правилник, тъй като се основава на ново обстоятелство, настъпило в хода на производството, а именно на информацията, съобщена от ЕСП в отговора му от 30 юли 2018 г. на въпрос, поставен в рамките на процесуално-организационно действие, че няма да се прави последваща окончателна оценка.

700 Комисията изтъква, че твърденията по това ново основание са недопустими и във всички случаи неоснователни, доколкото жалбоподателят се основава на обстоятелство, настъпило след приемането на схемата за преструктуриране, което не може да засегне неговата законосъобразност. ЕСП и Banco Santander също твърдят, че това основание се отнася до решение на ЕСП, взето след приемането на схемата за преструктуриране, и че то не засяга законосъобразността на схемата за преструктуриране.

701 Достатъчно е да се отбележи, че по същите съображения като изложените в точки 597—600 по-горе дали ще се извърши или не последваща окончателна оценка, която очевидно следва приемането на схемата за преструктуриране, е без значение за валидността на обжалваните решения.

702 Освен това в становището си по изявлението при встъпване на Banco Santander жалбоподателят обяснява, че това ново основание не се основава на липсата на последваща окончателна оценка, а подкрепя довода, че схемата за преструктуриране е опорочена още при приемането си поради липсата на предвидените в член 20, параграф 14 от Регламент № 806/2014 гаранции.

703 Достатъчно е да се констатира, че с това обяснение жалбоподателят поставя под въпрос съображенията, които излага, за да обоснове въвеждането на това ново основание на етапа на репликата.

704 Следователно твърденията по единадесетото основание трябва да бъдат отхвърлени.

12. По дванадесетото основание: нарушение на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 20, параграфи 3 и 5 от същия регламент

705 С това ново основание, изложено в репликата, жалбоподателят изтъква, след като получава достъп до вариантите на оценка 2, публикувани през февруари и октомври 2018 г., че схемата за преструктуриране, неразделна част от която е оценка 2, нарушава член 20, параграфи 1 и 5 от Регламент № 806/2014.

706 Първо, жалбоподателят поддържа, че оценка 2 предвижда само един инструмент за преструктуриране, а именно продажбата на стопанска дейност, в противоречие с член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, съгласно който временната оценка трябва да се осъществи, преди да се вземе решение за предприемане на действие по преструктуриране. Изготвянето на временна оценка при вече избрано действие по преструктуриране, което да се използва, било в противоречие с тази разпоредба. Второ, схемата за преструктуриране нарушавала член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, доколкото оценка 2 не била извършена от независимо лице. Жалбоподателят поддържа, че в работата си Deloitte е следвало указанията на ЕСП, че не е могло да си състави собствено мнение, тъй като ЕСП му е разпоредил да се съсредоточи върху инструмента за продажба на стопанска дейност, и че част от временната оценка, а именно оценка 1, е осъществена от самия ЕСП. Трето, тъй като инструментът за преструктуриране бил избран предварително, оценка 2 не могла да

изпълни целта съгласно член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014, а именно да предостави на ЕСП данни за вземане на решение относно вида на инструмента за преструктуриране, който да се използва.

707 Комисията изтъква, че твърденията по това ново основание са недопустими.

708 Съгласно член 84, параграф 1 от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в производството.

709 Следва да се констатира, че всички доводи, изтъкнати от жалбоподателя по това ново основание, по същество стъпват на принципната постановка, че оценка 2 е изготвена с оглед на един-единствен инструмент за преструктуриране, а именно инструмента за продажба на стопанска дейност.

710 В това отношение в съображение 42 от схемата за преструктуриране във варианта, който е приложен към жалбата, се посочва, че:

„Предвид неотложния характер на обстоятелствата по случая Deloitte извършва временна оценка в съответствие с член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Временната оценка се извършва с цел:

[…]

в) да се съберат данни за вземане на решението относно акциите или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да се спомогне за формиране на преценката на ЕСП за определяне на търговските условия за целите на инструмента за продажба на стопанска дейност“.

711 От това следва, че обстоятелството, че Deloitte извършва временна оценка с цел да се преценят условията за осъществяване на инструмента за продажба на стопанска дейност, е информация, която вече се е съдържала в схемата за преструктуриране, с която жалбоподателят е разполагал към датата на подаване на жалбата.

712 Жалбоподателят не посочва нито едно ново обстоятелство, за което е узнал, след като е получил достъп до съдържащ по-малко поверителни пасажи вариант на оценка 2, като публикувания на уебсайта на ЕСП през февруари и октомври 2018 г., което да може да обоснове въвеждането на това основание едва в репликата. Следователно жалбоподателят не може да се позове на това, че е получил достъп до оценка 2 едва в хода на производството, за да обоснове допустимостта на твърденията по това ново основание с оглед на член 84 от Процедурния правилник.

713 Поради това твърденията по дванадесетото основание следва да бъдат отхвърлени като недопустими.

714 Във всеки случай трябва да се констатира, че доводите на жалбоподателя са неоснователни.

715 Първо, противно на поддържаното от жалбоподателя, от член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014, цитиран в точка 15 по-горе, не следва, че оценка не може да се извършва с оглед на конкретен инструмент за преструктуриране. Следователно жалбоподателят неправилно поддържа, че фактът, че оценка 2 предвижда само инструмента за продажба на стопанска дейност, е в противоречие с член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014.

716 Второ, следва да се отбележи, че член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014 определя целите на оценката в зависимост от прилагания инструмент за преструктуриране. По-специално член 20, параграф 5, буква е) от Регламент № 806/2014 определя целите на оценката при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност, които са различни от целите, предвидени в член 20, параграф 5, букви г) и д) от същия регламент за случаите, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби или инструментът „мостова институция“ и инструментът за обособяване на активи.

717 Освен това член 20, параграф 5, буква б) от Регламент № 806/2014, който предвижда, че ако са изпълнени условията за преструктуриране, оценката е предназначена да предостави данни за вземане на решението за подходящото действие по преструктуриране, което да се предприеме по отношение на даден субект, трябва да се тълкува в смисъл, че оценката трябва да предостави на ЕСП техническите и икономическите данни за привеждане в изпълнение на избрания от него инструмент за преструктуриране.

718 Член 20, параграф 5 от Регламент № 806/2014 не може да се тълкува в смисъл, че задължава оценителя да извърши оценка, вземайки предвид всички потенциално възможни инструменти за преструктуриране. Следователно жалбоподателят неправилно поддържа, че тази разпоредба не допуска оценка 2 да бъде извършена с оглед на инструмента за продажба на стопанска дейност, който според ЕСП е най-подходящият инструмент за постигането на целите на преструктурирането.

719 Трето, що се отнася до доводите на жалбоподателя, с които се оспорва независимостта на оценителя, следва да се отбележи, че оценителят не трябва сам да определя кой е най-подходящият инструмент за преструктуриране. Както отбелязва ЕСП, задача на органа за преструктуриране е да избере най-подходящия за положението на съответния субект инструмент.

720 Съответно не би могло да се приеме, че обстоятелството, че ЕСП е преценил, че най-подходящ за постигането на целите на преструктурирането е инструментът за продажба на стопанска дейност, и е възложил на Deloitte да извърши оценка, отговаряща на целите на този инструмент, засяга независимостта на Deloitte. Накрая, следва да се отбележи, че жалбоподателят не обяснява по какъв начин фактът, че оценка 1 е осъществена от самия ЕСП, може да постави под въпрос независимостта на Deloitte в рамките на извършената от него оценка 2, след като тези две оценки имат различни цели.

13. По исканията за процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства

721 Жалбоподателят иска от Общия съд да разпореди различни процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства.

722 От една страна, в жалбата и в репликата, както и с писмо от 19 април 2021 г. жалбоподателят иска от Общия съд да разпореди представянето на различни документи. Освен това с писмо от 17 май 2021 г. жалбоподателят иска от Общия съд да постави писмени въпроси на Кралство Испания.

723 Следва да се припомни, че с определението си от 12 май 2021 г. за извършване на действия по събиране на доказателства на основание член 91, буква б), член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник Общият съд разпорежда на ЕСП да предостави някои документи, посочени в точка 95 по-горе. С определение от 9 юни 2021 г. Общият съд постановява, че предоставените от ЕСП поверителни варианти на документите не са релевантни за разрешаването на спора. За сметка на това писмото на Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г., без приложението към него, е съобщено на останалите страни.

724 От друга страна, в жалбата си жалбоподателят предлага да бъдат разпитани няколко свидетели.

725 Що се отнася до направените от страна по спора искания за процесуално-организационни действия или за събиране на доказателства, следва да се припомни, че Общият съд единствен може да прецени евентуалната необходимост от допълване на данните, с които разполага по висящите пред него дела (вж. решение от 26 януари 2017 г., Mamoli Robinetteria/Комисия, C-619/13 P, EU:C:2017:50, т. 117 и цитираната съдебна практика; решение от 12 ноември 2020 г., Fleig/ЕСВД, C-446/19 P, непубликувано, EU:C:2020:918, т. 53).

726 Съгласно практиката на Съда, дори направеното в жалбата искане за разпит на свидетели да посочва точно фактите, за които следва да бъде разпитан свидетелят или разпитани свидетелите, и съображенията за разпита им, Общият съд трябва да прецени относимостта на искането с оглед на предмета на спора и необходимостта от разпита на посочените свидетели (вж. решение от 26 януари 2017 г., Mamoli Robinetteria/Комисия, C-619/13 P, EU:C:2017:50, т. 118 и цитираната съдебна практика; решение от 22 октомври 2020 г., Silver Plastics и Johannes Reifenhäuser/Комисия, C-702/19 P, EU:C:2020:857, т. 29).

727 В случая следва да се отбележи, че съдържащите се в преписката данни, както и обясненията, дадени в хода на съдебното заседание, са достатъчни, за да може Общият съд да постанови решение, след като се е произнесъл надлежно по исканията, основанията и доводите, представени в хода на производството, и с оглед на представените от страните документи.

728 От това следва, че исканията на жалбоподателя за процесуално-организационни действия и за събиране на доказателства трябва да бъдат отхвърлени, както и жалбата в своята цялост.

V. По съдебните разноски

729 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Комисията, ЕСП и Banco Santander, в съответствие с исканията на последните.

730 Член 138, параграф 1 от Процедурния правилник предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Кралство Испания, Парламентът и Съветът следва да понесат направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Aeris Invest Sàrl да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) и Banco Santander, SA.**

3) **Кралство Испания, Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от тях съдебни разноски.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 юни 2022 година.

Подписи

Съдържание

I. Правна уредба . . . 2

II. Обстоятелствата по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата . . . 6

А. Състоянието на Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране . . . 6

Б. Други факти, настъпили преди приемането на схемата за преструктуриране . . . 9

В. Схемата за преструктуриране на Banco Popular от 7 юни 2017 г. . . . 12

Г. Фактите, настъпили след приемането на решението за преструктуриране . . . 14

III. Производство и искания на страните . . . 14

IV. От правна страна . . . 17

А. По новото доказателствено искане от 19 април 2021 г. . . . 17

Б. По същество . . . 17

1. По третото основание: възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 21 и 24 от Регламент № 806/2014 нарушават принципите относно делегирането на правомощия . . . 19

2. По четвъртото основание: възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 15 и 22 от Регламент № 806/2014 нарушават правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и принципа на пропорционалност, предвиден в член 5, параграф 4 ДЕС . . . 25

3. По петото основание: възражение за незаконосъобразност, доколкото членове 18 и 20 от Регламент № 806/2014 нарушават правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата . . . 35

4. По осмото основание: нарушение на член 18 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС . . . 43

а) По първото оплакване, свързано с член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 . . . 44

б) По второто оплакване, свързано с член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 . . . 49

5. По първото основание: нарушение на задължението за мотивиране и на правото на защита, закрепени в членове 15 и 296 ДФЕС и в членове 42 и 47 от Хартата . . . 52

а) По първото оплакване, свързано с нарушение на задължението за мотивиране . . . 52

б) По второто оплакване, свързано с нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита . . . 55

6. По второто основание: нарушение на принципа nemo auditur propriam turpitudinem allegans и на член 88 от Регламент № 806/2014 63

7. По шестото основание: нарушение на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, и нарушение на член 5, параграф 4 ДЕС 70

8. По седмото основание: нарушение на правото на изслушване, закрепено в членове 17 и 41 от Хартата 75

9. По деветото основание: нарушение на членове 14 и 20 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС 79

а) По първата част, отнасяща се до процедурата за продажба 79

б) По втората част, отнасяща се до оценка 2 86

1) По първото оплакване, свързано с нарушение на задължението за мотивиране 88

2) По второто оплакване, свързано с надеждността на оценка 2 88

3) По третото оплакване, свързано с методиката, използвана в оценка 2 . . . 90

4) По четвъртото оплакване, свързано с противоречието с оценка 1 94

5) По петото оплакване, свързано с наличието на явни грешки в преценката 95

10. По десетото основание: нарушение на член 14 от Регламент № 806/2014, на задължението за полагане на дължимата грижа и на член 296 ДФЕС 98

11. По единадесетото основание: нарушение на член 20, параграф 14 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 20, параграфи 11 и 15 от същия регламент и съществено процесуално нарушение 102

12. По дванадесетото основание: нарушение на член 20, параграф 1 от Регламент № 806/2014 във връзка с член 20, параграфи 3 и 5 от същия регламент 103

13. По исканията за процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства 105

V. По съдебните разноски 106